ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΖ'

Τετάρτη 2 Απριλίου 2008 (απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ.7631
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Επαγγελματικό Λύκειο Καβάλας, το Γυμνάσιο Νεοχωρίου Άρτας, σπουδαστές από τη Σχολή Μονίμων Υπαξιωματικών Τρικάλων και ο κ. Μ. Γλέζος, σελ.7553,7556,7562,7567,7586,7587
3. Ειδική Ημερήσια Διάταξη

Συζήτηση και λήψη απόφασης επί της προτάσεως που υπέβαλαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Γεώργιος Παπανδρέου, η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης και οι Βουλευτές των κομμάτων τους, για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος στο ψηφισμένο νομοσχέδιο του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις», σελ.7551, 7631

4. Ονομαστική ψηφοφορία επί της προτάσεως δημοψηφίσματος του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σελ.7593,7628
5. Ανακοινώνεται η κατάθεση επιστολών Βουλευτών επί της ονομαστικής ψηφοφορίας, σελ.7594
6. Ανακοινώνεται υπόμνημα με υπογραφές από τη Γ.Σ.Ε.Ε. και Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, σελ.7573
7. Επί Προσωπικού θέματος, σελ.7587,7588
8. Επί Διαδικαστικού θέματος, σελ.7589,7590,7592
9. Επί του Κανονισμού, σελ.7590,7593

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΛΑΒΑΝΟΣ Α., σελ.7584,7585,7590
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ.7581
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ.7590,7591
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ.7559,7591
ΚΑΤΣΕΛΗ Λ., σελ.7568,7569
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β., σελ.7552
ΚΟΣΜΙΔΗΣ Ι., σελ.7583
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ., σελ.7569,7570
ΜΠΟΥΖΑΛΗ Π., σελ.7580
ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗΣ Σ., σελ.7561
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ.7579,7580
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ., σελ.7591
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ.7556,7557,7558,7559, 7586,7592,7593
ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ Φ., σελ.7563,7564
ΠΛΕΥΡΗΣ Α., σελ.7570
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ.7554
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ., σελ.7562
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ., σελ.7572,7573
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ., σελ.7567
ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι., σελ.7551
ΤΖΙΤΖΙΚΩΣΤΑΣ Α., σελ.7553,7554
ΦΛΩΡΙΝΗΣ Α., σελ.7571,7572
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ., σελ.7565
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π.,σελ.7555

Β. Επί Προσωπικού θέματος:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε., σελ.7587,7588

Γ. Επί Διαδικαστικού θέματος:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε., σελ.7589
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ., σελ.7592
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ.7592
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ., σελ.7589,7590,7592
ΣΟΥΡΛΑΣ Γ., σελ.7589

Δ. Επί του Κανονισμού:

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε., σελ.7590
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ.7593
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ., σελ.7593

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΖ'

Τετάρτη 2 Απριλίου 2008 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 2 Απριλίου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.02' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ** .

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συνέχιση της συζήτησης και λήψη απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 116 του Κανονισμού της Βουλής, επί της προτάσεως, που υπέβαλαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Γεώργιος Παπανδρέου, η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης και οι Βουλευτές των κομμάτων τους, με την οποία ζητείται, σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2 εδάφιο δεύτερο του Συντάγματος και το άρθρο 116 του Κανονισμού της Βουλής, η διεξαγωγή δημοψηφίσματος για το ψηφισμένο νομοσχέδιο: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις».

Εισηγητές είναι οι κύριοι Ανδρέας Λοβέρδος, Ιωάννης Μπούγας, Αχιλλέας Κανταρτζής, Φώτης Κουβέλης και Σπυρίδων-Άδωνις Γεωργιάδης.

Συνεχίζουμε τον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιορδάνης Τζαμτζής για οκτώ λεπτά.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Παρακολουθώντας τις δύο αυτές συνεδριάσεις χθες και σήμερα το πρωί, αυτό το οποίο παρατηρεί κάποιος είναι πως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ανακόλουθο με την ίδια την πρόταση την οποία έχει καταθέσει για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, όσον αφορά τα δημοψηφίσματα. Και το λέω αυτό, διότι ήδη κατατέθηκε από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Παυλόπουλο η σχετική πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπου περιπτώσεις για τα δημοψηφίσματα που αφορούν τα δημοσιονομικά και τα ασφαλιστικά εξαιρούνται με πρόταση την οποία είχε καταθέσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Βέβαια, το θέμα είναι ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Καστανίδης στην απάντησή του αυτό που είπε ουσιαστικά ήταν «άλλα λόγια να αγαπιόμαστε». Και το λέω αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί εμπαίζονται οι πολίτες. Εμπαίζονται ιδιαίτερα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Ακούσαμε τον κ. Παπανδρέου να αναφέρεται στο μη σεβασμό του θεσμού του δημοψηφίσματος από τη Νέα Δημοκρατία. Το πρώτο ερώτημα, λοιπόν, που ανακύπτει, είναι πότε εσείς, κύριε Παπανδρέου, σεβαστήκατε το θεσμό. Το ερώτημα είναι πότε κάνατε δημοψηφίσματα για διάφορα θέματα. Γιατί δεν έγινε δημοψήφισμα για το νόμο Ρέππα; Ζητάτε από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να ψηφίσουν την πρότασή σας, όταν ξέρετε ότι απαιτούνται εκατόν ογδόντα ψήφοι. Υπάρχει, λοιπόν, υποκρισία, γιατί δεν συγκεντρώνετε αυτές τις ψήφους.

Δόθηκε η δυνατότητα όλες αυτές τις μέρες μέσα σε αυτήν την Αίθουσα κατά τη διαδικασία ψηφίσεως του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, του ασφαλιστικού νομοσχεδίου, να ειπωθούν τόσα πολλά, να μιλήσουμε όλοι μας, εφ' όσον το θέλαμε, τρεις και τέσσερις φορές. Δόθηκε η δυνατότητα να μιλήσουμε για το νομοσχέδιο αυτό και με την πρόταση δυσπιστίας την οποία κατέθεσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Ειπώθηκε ακόμη από τον κ. Παπανδρέου ότι δεν θα μας αφήσει ουσιαστικά να διαχειριστούμε τα αποθεματικά των ταμείων και μας είπε ότι είμαστε μειοψηφία στο λαό. Χαρακτηριστικά ανέφερε ο κ. Παπανδρέου «η οριακή πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας, την οποία ήδη έχει απολέσει». Πολλές φορές έχει ειπωθεί και από αυτό το Βήμα ότι η Νέα Δημοκρατία είναι η Κυβέρνηση η οποία προέκυψε πριν από έξι μήνες, από τις εκλογές του Σεπτεμβρίου με μεγάλο κοινοβουλευτικό ποσοστό και βεβαίως είναι η ισχυρή Κυβέρνηση αυτού του τόπου. Εάν στο τέλος-τέλος ακόμη και αυτό ο κ. Παπανδρέου το αμφισβητεί, δεν έχει τίποτε άλλο να κάνει πλέον. Κατέθεσε και πρόταση δυσπιστίας. Ας ζητήσει, επιτέλους, εκλογές.

Ακούσαμε από τον κ. Παπανδρέου να λέει ότι ο λαός ζητά την απόσυρση του νομοσχεδίου. Το ζήτημα που προκύπτει, ιδιαίτερα από τις τελευταίες κινητοποιήσεις που έγιναν στο χώρο του Συντάγματος, είναι ότι χίλια άτομα είχε η συγκέντρωση του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και άλλα πεντακόσια είχε η συγκέντρωση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το ερώτημα, λοιπόν, είναι τι επιδιώκουν τα κόμματα με την πρόταση για το δημοψήφισμα. Ουσιαστικά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σύρεται από το Συνασπισμό. Δεν θέλει να έχει επιπλέον διαρροές και βεβαίως, προσπαθεί να υπερκεράσει σε κινήσεις το Συνασπισμό.

Από την άλλη μεριά, ο Συνασπισμός έχοντας ένα καλό κλίμα, προσπαθεί αυτήν τη στιγμή να το εκμεταλλευτεί. Καταθέτει αποσπασματικές, όμως, προτάσεις χωρίς να έχει ολοκληρωμένη πρόταση για όλα αυτά τα θέματα τα οποία συζητούμε. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος έχει μία δεδομένη θέση, με την οποία διαφωνούμε, αλλά τη σεβόμαστε. Το ΛΑ.Ο.Σ. τι να κάνει;

Να μείνει πίσω απ' όλα αυτά; Να μην επιδιώξει κάποιο όφελος από την αντίθεσή του με την κυβερνητική πολιτική; Ο εισηγητής είπε ότι θα πρέπει να γνώριζε ο λαός το νομοσχέδιο πριν από τις εκλογές. Έλεος! Ο λαϊκισμός θα πρέπει να έχει και τα όριά του. Γιατί, λοιπόν, η Αντιπολίτευση ζητά αυτό το δημοψήφισμα για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση; Διότι έχουν επιδοθεί ουσιαστικά όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης σ' ένα παιχνίδι εντυπώσεων. Υπάρχει ανταγωνισμός στην οξύτητα, το λαϊκισμό, την ανευθυνότητα μεταξύ του ΠΑ.ΣΟ.Κ., του Συνασπισμού και του ΛΑ.Ο.Σ..

Επιδιώκετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μικροκομματικά οφέλη χωρίς να σας απασχολεί εάν οι νέοι εργαζόμενοι θα πάρουν σύνταξη αύριο. Στόχος σας είναι να εμποδίσετε την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής, να εμποδίσετε τις μεταρρυθμίσεις. Γιατί; Διότι δεν τολμήσατε σαν κυβέρνηση χθες να πάρετε μέτρα για να μπορέσει να αποκτήσει η χώρα ένα βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα, για να μπορέσει να δίνει συντάξεις και τα επόμενα χρόνια. Οι πολίτες, όμως, ξέρουν πολύ καλά ότι τους κοροϊδεύετε. Ψήφισαν Κυβέρνηση τη Νέα Δημοκρατία και περιμένουν από εμάς να υλοποιήσουμε τις δεσμεύσεις μας.

Ψηφίσαμε το ασφαλιστικό μας σύστημα, ψηφίσαμε την ενοποίηση των ταμείων, την καθιέρωση ειδικών ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης με πλήρη σεβασμό της προστασίας της οικογένειας και της μητρότητας. Ψηφίσαμε τη δημιουργία ασφαλιστικού κεφαλαίου αλληλεγγύης των γενεών, ψηφίσαμε την κάρτα, τον μοναδικό αριθμό μητρώου κοινωνικής ασφάλισης, ψηφίσαμε λύσεις για επιμέρους μεγάλα προβλήματα, για τον έλεγχο του συστήματος, για τη σωστή διαχείριση των αποθεματικών για την αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής.

Τα ίδια προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο πρόγραμμά του. Υποκρίνεται όμως, κάνει ότι το ξεχνάει, δεν θέλει να το θυμάται. Εμείς ως Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του κ. Κώστα Καραμανλή δεν μεταθέτει τα προβλήματα στο μέλλον. Λειτουργώντας υπεύθυνα, κάνουμε πράξη αυτά τα οποία δεσμευτήκαμε να κάνουμε για τον ελληνικό λαό. Κάνουμε πράξη τις δεσμεύσεις μας και προχωρούμε τις μεταρρυθμίσεις.

Θέλετε να κωλυσιεργήσετε και να εμποδίσετε την Κυβέρνηση. Αυτό επιδιώκετε το τελευταίο διάστημα. Είναι πλέον πασιφανέστατο. Οι πολίτες δεν είναι χαζοί. Οι πολίτες ξέρουν πολύ καλά ότι η Κυβέρνηση προχωρά μπροστά. Εμείς προχωρούμε μπροστά κάνοντας πράξη τις δεσμεύσεις μας απέναντι στις Ελληνίδες και τους Έλληνες.

Είμαστε αποφασισμένοι και προχωρούμε τις μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται αυτός ο τόπος. Είμαστε αποφασισμένοι να πετύχουμε για το καλό του τόπου μας, για το καλό των πολιτών της χώρας μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ, κύριε Τζαμτζή. Ήσασταν και πολύ σύντομος.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι προεκλογικές υποσχέσεις και του '04 και του '07 και κυρίως τα λόγια του κ. Καραμανλή αθετήθηκαν. Εδώ και καιρό οι μάσκες και το κοινωνικό προσωπείο έπεσαν και φάνηκε το γνώριμο πρόσωπο της Δεξιάς.

Με τη νεοφιλελεύθερη πολιτική και τη λαφυραγώγηση του κράτους τέσσερα χρόνια τώρα ωφελούνται μόνο οι λίγοι και οι ημέτεροι. Το αποτέλεσμα της οικονομικής ανάπτυξης, της εργασίας, της παραγωγής, της δημιουργικότητας των πολιτών, αντί να διανέμεται ως κοινωνικό μέρισμα, αντί να επανεπενδύεται για την ανατροφοδότηση της ανάπτυξης, συγκεντρώνεται ως πλούτος και δύναμη σε όλο και λιγότερα χέρια.

Ταυτόχρονα ο πολίτης βιώνει μια πρωτοφανή ανασφάλεια από τη μείωση του εισοδήματός του, από τον αποκλεισμό, από δικαιώματα, ευκαιρίες, δυνατότητες. Ο πολίτης έχει τεθεί στο περιθώριο. Η συστηματική αποδόμηση του κοινωνικού κράτους και η απαξίωση των θεσμών και των δημόσιων αγαθών, ιδιαίτερα της παιδείας και της υγείας, είναι στην ημερήσια διάταξη της Κυβέρνησης. Κάθε τι κοινωνικό θεωρείται εχθρικό. Κάθε τι δημόσιο ξεπουλιέται.

Αυτή η αναξιοπιστία, αυτή η διπλοπροσωπία, αυτή η διγλωσσία, άλλα να λέτε πριν από τις εκλογές και άλλα να κάνετε μετά, οδηγούν στην απαξίωση της πολιτικής. Πολύ περισσότερο όταν το επικοινωνιακό επιτελείο της Κυβέρνησης, πολύ μεθοδικά, προκειμένου να μειώσει τις επιπτώσεις για το πρόσωπο του κ. Καραμανλή και το πολιτικό κόστος για την ίδια την Κυβέρνηση, προσπαθεί να μεταφέρει τις ευθύνες για τις πολιτικές της Κυβέρνησης στο σύνολο του πολιτικού κόσμου, στο σύνολο των ανθρώπων που ασχολούνται με την πολιτική και γενικότερα στο πολιτικό σύστημα. Με όλα αυτά διαμορφώνεται μια κατάσταση απέχθειας για την πολιτική, μια κατάσταση που απομακρύνει τον πολίτη και ιδιαίτερα τους νέους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπερβαίνει όλα αυτά τα οποία λέγονται, τα φτηνά επιχειρήματα, στέκεται υπεύθυνα μέσα και έξω από τη Βουλή και επιδιώκει την αποκατάσταση της αλήθειας και την αποκατάσταση της αληθινής σχέσης πολιτών και πολιτικής.

Τη θέση της ανασφάλειας πρέπει να πάρει η σιγουριά για το αύριο. Τη θέση της απέχθειας, η πίστη στη δημοκρατία. Γι' αυτό επιβάλλεται η ενεργοποίηση θεσμών λαϊκής συμμετοχής και άμεσης δημοκρατίας. Το δημοψήφισμα είναι ένας από αυτούς τους θεσμούς που μπορούν να δώσουν νόημα στο δημοκρατικό μας σύστημα, να του δώσουν οξυγόνο, να το ενισχύσουν, αφού εκφράζουν την αυθεντική λαϊκή βούληση και καθιστούν τον πολίτη ενεργά συμμέτοχο για τα συγκεκριμένα θέματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό είναι το κορυφαίο κοινωνικό ζήτημα που επηρεάζει το σύνολο των πολιτών. Πολύ περισσότερο όταν το νομοσχέδιο που ήδη έχει ψηφιστεί, αποδομεί τον δημόσιο χαρακτήρα του ασφαλιστικού, θίγει ασφαλιστικά δικαιώματα και υποθηκεύει τη νέα γενιά. Η Κυβέρνηση, χωρίς διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους, αν εξαιρέσουμε τη συνεννόηση με τον Σ.Ε.Β., προχώρησε στην ψήφισή του, παρά την καθολική αντίδραση της Αντιπολίτευσης και του συνόλου της κοινωνίας.

Εμείς από την αρχή ζητήσαμε την απόσυρση αυτού του νομοσχεδίου και σήμερα επιδιώκουμε το δημοψήφισμα μαζί με όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, προκειμένου να εκφραστεί η βούληση των πολιτών για τη συγκεκριμένη πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης, μια βούληση που θα ακυρώσει βέβαια το νομοσχέδιό σας, αλλά θα δώσει έτσι την ευκαιρία για την οργάνωση μιας συστηματικής κοινωνικής διαβούλευσης, που θα οδηγήσει στην αντιμετώπιση των πραγματικών προβλημάτων του ασφαλιστικού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, είπατε ψέματα στους πολίτες. Τα τρία «δεν» είναι το ελάχιστο. Με τη νεοφιλελεύθερη λογική, εσείς θεωρείτε ότι το πρόβλημα του ασφαλιστικού είναι πρόβλημα υψηλών συντάξεων, γι' αυτό μειώνετε τις ήδη χαμηλές συντάξεις, ιδιαίτερα βέβαια τις επικουρικές, μέχρι και 70%. Θεωρείτε ότι είναι πρόβλημα ορίων ηλικίας, γι' αυτό τα αυξάνετε μέχρι και εννιά χρόνια. Θεωρείτε ότι είναι πρόβλημα εργαζομένων γυναικών και μητέρων με ανήλικα παιδιά, θεωρείτε ότι είναι πρόβλημα παροχών ασφάλισης και γι' αυτό αυξάνετε τα ένσημα, προκειμένου να αποκτήσει κάποιος το δικαίωμα της περίθαλψης.

Αμφισβητείτε με όλα αυτά την ίδια την ύπαρξη του δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος. Φαίνεται ότι δεν μπορείτε να δώσετε λύσεις. Δεν μπορείτε, γιατί δεν ασχολείστε με τα πραγματικά προβλήματα του ασφαλιστικού, που υπάρχουν. Εκτός από τη δυσμενή αναλογία εργαζομένων συνταξιούχων, που κυρίως αφορά τη γενικότερη πολιτική για την ανάπτυξη και την απασχόληση, έχουμε τέσσερα ζητήματα για πραγματικά προβλήματα του ασφαλιστικού.

Πρώτο πρόβλημα η κρατική υποχρηματοδότηση. Τα τέσσερα τελευταία χρόνια μόνο δεν καταβλήθηκαν στα ταμεία αυτά που προβλέπει ο νόμος Ρέππα και τα χρέη τους εκτινάχθηκαν στα 8.000.000.000 ευρώ.

Δεύτερο πρόβλημα οι χαριστικές ρυθμίσεις που ωφελούν τις τράπεζες και τους μεγάλους της εισφοροδιαφυγής, αλλά επιβαρύνουν τα ταμεία. Μόνο το Ι.Κ.Α. επιβαρύνθηκε με 9.000.000.000 ευρώ με τη ρύθμιση για την Εμπορική, την Αγρο-

τική και την Ε.Τ.Β.Α. και με 1.000.000.000 πρόσφατα με τη ρύθμιση, το χάρισμα στην Alpha Bank.

Τρίτο, η εκτίναξη της δαπάνης της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης λόγω της κατάργησης της λίστας και του τρόπου υπολογισμού των τιμών. Από το 2004 μέχρι το 2007 διπλασιάστηκαν οι δαπάνες, χωρίς ταυτόχρονα να βελτιωθεί το επίπεδο της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης. Άρα δεν πρόκειται για δαπάνες, πρόκειται πλέον για σπατάλες, που οδηγούνται στις τσέπες του παρακυκλώματος του φαρμάκου.

Τέταρτον, η απαξίωση της περιουσίας των ταμείων και η σκανδαλώδης διαχείρισή τους. Το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων ήταν μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Αντίθετα και για την αποκατάσταση της αλήθειας για άλλη μια φορά θα πω ότι με τις σωστές τοποθετήσεις των αποθεματικών των ταμείων από 3.000.000.000 το 1993 έγιναν 26.000.000.000 ευρώ το 2004.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την ολοκληρωμένη πρόταση που έχει καταθέσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα αναφερθώ σε δύο μόνο θέματα, για τα οποία η Κυβέρνηση συστηματικά διαστρεβλώνει τις θέσεις μας.

Πρώτον, εμείς προτείνουμε ένα ταμείο κοινωνικής αλληλεγγύης, που θα έχει πόρους από τη φορολόγηση των μεγάλων πηγών εκπομπής διοξειδίου του άνθρακα, από τη φορολόγηση των υπερκερδών, όπως αυτά των τραπεζών και από την αδειοδότηση των ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας.

Η Νέα Δημοκρατία αντίθετα θεσμοθέτησε ένα ταμείο από τα ίδια τα λεφτά των πολιτών, δηλαδή από το 4% του Φ.Π.Α. και από το 10% των κοινωνικών πόρων.

Δεύτερο θέμα οι ενοποιήσεις. Εμείς, ναι, είμαστε υπέρ των ενοποιήσεων –το λέει το πρόγραμμά μας- ομοειδών ταμείων, όμως μιλάμε μετά από αναλογιστικές μελέτες, μετά από μελέτες βιωσιμότητας με διασφάλιση των δικαιωμάτων του κάθε ταμείου, με συναίνεση των ασφαλισμένων, όχι με τον αυταρχικό τρόπο που εσείς προχωράτε, με απαλλοτρίωση των αποθεματικών του κάθε ταμείου, προκειμένου να καλύψετε τα ελλείμματα που οι ίδιοι δημιουργείτε.

Με όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται φανερό ότι ως προς το νομοσχέδιο που συζητάμε και ζητάμε να γίνει δημοψήφισμα δεν πρόκειται περί λύσης του ασφαλιστικού, αλλά περί διάλυσης του ασφαλιστικού ζητήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Επιδιώκουμε την ανατροπή του νομοσχεδίου και μέσω του δημοψηφίσματος, δεν τρέφουμε όμως αυταπάτες ότι μπορεί να βελτιωθεί η πολιτική σας, ότι μπορεί να συναινέσετε σε κάτι τέτοιο.

Επομένως παραμένει η κεντρική μας στόχευση, για την οποία θα αγωνιστούμε και δεν είναι άλλη από την ανατροπή της πιο αντιλαϊκής και επιζήμιας Κυβέρνησης που είχε ποτέ ο τόπος, μιας Κυβέρνησης που –παραφράζοντας αυτά που είπε ο καθηγητής, ο κ. Παυλόπουλος ότι δήθεν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρώτα πυροβολεί και μετά στοχεύει- πρώτα πράττει και μιλά και μετά σκέφτεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ, κύριε Κεγκέρογλου.

Γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, εβδομήντα έξι σπουδαστές και τρεις συνοδοί αξιωματικοί από τη Σχολή Μονίμων Υπαξιωματικών Τρικάλων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Απόστολος Τζιτζικώστας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΖΙΤΖΙΚΩΣΤΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση για διεξαγωγή δημοψηφίσματος με αφορμή τη μεταρρύθμιση που προωθεί η Κυβέρνηση στο ασφαλιστικό ζήτημα της χώρας, αναδεικνύει τη βαθιά πολιτική κρίση και τα ιδεολογικά αδιέξοδα των κομμάτων της Αντιπολίτευσης.

Παράλληλα, κάνει προφανές το ουσιαστικό έλλειμμα πολιτικών θέσεων των κομμάτων της Κεντροαριστεράς πάνω σ' ένα από τα σημαντικότερα ζητήματα της ελληνικής κοινωνίας.

Αναρωτιέμαι, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, υπάρχει κάποιος μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα που πιστεύει ότι η επίλυση του ασφαλιστικού, ενός πολύ σύνθετου ζητήματος, με πολλές πτυχές και παραμέτρους, με 150 και πλέον άρθρα είναι ένα ζήτημα, στο οποίο μπορεί η κοινωνία των πολιτών να απαντήσει με ένα απλό ναι ή όχι σ' ένα δημοψήφισμα;

Σε τι ακριβώς ζητάτε να πει ναι ή όχι ο πολίτης; Ναι ή όχι στην αδιαμφισβήτητη ανάγκη να προχωρήσει η ασφαλιστική μεταρρύθμιση; Ναι ή όχι στη θέσπιση του Ταμείου Αλληλεγγύης των γενεών, με το οποίο διασφαλίζεται η δημόσια χρηματοδότηση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης; Ναι ή όχι στην κάρτα κοινωνικής ασφάλισης που θα εξυγιάνει το κοινωνικοασφαλιστικό μας σύστημα διευκολύνοντας τον έλεγχο των δαπανών;

Ναι ή όχι στην επέκταση στον ένα χρόνο της άδειας μετ' αποδοχών και με πλήρη ασφαλιστική κάλυψη που δικαιούται μια εργαζόμενη μητέρα και που για πρώτη φορά έρχεται με το νόμο αυτό; Ναι ή όχι στην κατάργηση των δεκάδων φορέων ασφάλισης και στην ενοποίησή τους σε δεκατρείς; Ναι ή όχι στη διασφάλιση του δημοσίου χαρακτήρα της επικουρικής ασφάλισης και της καταβολής συντάξε ν στους μελλοντικούς δικαιούχους των επικουρικών ταμείων; Ναι ή όχι στο δικαίωμα να δικαιούται πλήρη σύνταξη στα πενήντα πέντε η εργαζόμενη μητέρα με ανήλικο παιδί;

Αν το δίλημμα που τίθετο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν ναι ή όχι στη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού μας συστήματος, δεν θα χρειαζόταν δημοψήφισμα. Οι πολίτες έχουν ήδη κάνει τις επιλογές τους. Εμπιστεύθηκαν με καθαρή εντολή πριν από έξι μήνες την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να προχωρήσει στη μεταρρύθμιση αυτή. Αν σας χρειάζεται περισσότερος χρόνος για να συνειδητοποιήσετε το μήνυμα του ελληνικού λαού, να σας τον δώσουμε, αλλά δεν θα σας επιτρέψουμε να μετατρέψετε το πολιτικό σας πρόβλημα σε πρόβλημα της κοινωνίας.

Η πρόταση για διεξαγωγή δημοψηφίσματος είναι καθαρά μια κίνηση εντυπώσεων και όχι ουσίας από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Είναι μια πράξη πολιτικού ακτιβισμού, ένα πεδίο μικροκομματικών ανταγωνισμών των κομμάτων της Κεντροαριστεράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσέρχεστε στη Βουλή και ζητάτε να γίνει δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό, χωρίς όμως να έχετε μια κοινή πλατφόρμα θέσεων πάνω στο ζήτημα αυτό, χωρίς να έχετε μια σαφή πρόταση –εναλλακτική, αν θέλετε- των ρυθμίσεων που προώθησε η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο που ψηφίσαμε μόλις προχθές στη Βουλή.

Δεν έχετε θέσεις, δεν έχετε προτάσεις. Το μόνο που έχετε είναι μια ισχυρή ομάδα συνδικαλιστών που εκβιάζουν την κοινωνία πότε κατεβάζοντας τους διακόπτες της Δ.Ε.Η. και πότε πνίγοντας την Ελλάδα με σκουπίδια και αυτό μόνο και μόνο για να διατηρήσουν τα προνόμιά τους.

Χρησιμοποιείτε το ασφαλιστικό, για να αμφισβητήσετε την πολιτική της Κυβέρνησης και όχι για να προωθήσετε λύσεις που ωφελούν το συμφέρον της κοινωνίας. Πανηγυρίζετε στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης γιατί καταφέρατε τάχα να καθυστερήσετε μερικές μέρες την ψήφιση της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Συμπεριφέρεστε σαν ομάδα β' εθνικής που οχυρώνεται πίσω, παίζει κατενάτσιο και καθυστερήσεις, ώστε να μη δεχθεί πολλά γκολ από τον αντίπαλό της. Πολιτεύεστε με ψυχολογία ουραγού σε μια κοινωνία που θέλει πολιτικές ηγεσίες με ψυχή πρωταθλητή.

Ζητάτε δημοψήφισμα, για να ανατρέψετε την πολιτική των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων που προωθεί η Κυβέρνηση. Υπονομεύετε το θεσμικό δικαίωμα της Κυβέρνησης να κυβερνά τη χώρα και να προωθεί την πολιτική της. Αμφισβητείτε ευθέως την πρόσφατη λαϊκή εντολή που έλαβε η Κυβέρνηση από τη μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών να εφαρμόσει το πρόγραμμά της. Παίζετε με τους θεσμούς και επενδύετε στην πρόκληση πολιτικής αναταραχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, το ενδιαφέρον σας για το μέλλον του ασφαλιστικού είναι υποκριτικό. Αν είστε ειλικρινείς, θα συμμετείχατε στο διάλογο για το ασφαλιστικό που άνοιξε η Κυβέρνηση τον Οκτώβριο του 2007 αμέσως μετά τις εκλογές. Και θα είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον η συμμετοχή σας σ' αυτόν, αφού θα είχαμε την ευκαιρία να ακούσουμε επιτέλους τις προτάσεις σας, αν φυσικά είχατε προτάσεις.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Δεν συμμετείχαμε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΖΙΤΖΙΚΩΣΤΑΣ: Προτιμήσατε, τη φυγή και τώρα έρχεστε υποκριτικά να ζητήσετε δημοψήφισμα, να χάσουμε κι άλλο χρόνο, να ξεκινήσουν όλα από μηδενική βάση. Και όλα αυτά γιατί απλά έτσι σας αρέσει.

Επιδεικνύεται μια στάση που αναδεικνύει τη στείρα και ολοκληρωτική άρνησή σας στον ουσιαστικό διάλογο για τα ζητήματα που απασχολούν την κοινωνία. Επιβεβαιώνεται ο ακραίος λαϊκισμός και η απόλυτη αδιαφορία σας για το μέλλον του τόπου. Προτιμάτε τη στασιμότητα και επιδιώκετε να αναβληθούν για το μέλλον αυτά που έπρεπε να έχουν γίνει ήδη από χθες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα γενιά δεν παίζει με τους δικούς σας όρους. Οι νέοι άνθρωποι, οι νέοι εργαζόμενοι, οι νέοι ασφαλισμένοι δεν ανέχονται παιχνίδια στην πλάτη τους. Αγωνιούν για το εργασιακό τους μέλλον και δεν θα ανεχθούν παιχνίδια με το ασφαλιστικό τους μέλλον, επειδή αυτό βολεύει τους πολιτικούς σας σχεδιασμούς.

Ως νέος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας λέω όχι στο δημοψήφισμα γιατί απορρίπτω τη διαιώνιση των προβλημάτων. Λέω όχι στο δημοψήφισμα γιατί αποδοκιμάζω το λαϊκισμό. Οι ανταγωνισμοί και οι πλειοδοσίες αρνητισμού δεν αφορούν το μέλλον των πολιτών, δεν αφορούν σίγουρα το μέλλον της γενιάς μου. Δεν συμμετέχω σ' ένα παιχνίδι φθηνών εντυπώσεων και μικροκομματικών συγκρούσεων.

Ψηφίζω όχι στη διεξαγωγή δημοψηφίσματος γιατί αρνούμαι να εκχωρήσω το θεσμικό μου ρόλο να διαμορφώνω ως Βουλευτής τις πολιτικές εκείνες που δίνουν λύση στα προβλήματα. Ψηφίζω όχι στο δημοψήφισμα γιατί τιμώ την εμπιστοσύνη των πολιτών της Θεσσαλονίκης που με έστειλαν στη Βουλή, για να τους εκπροσωπώ και όχι για να τους πετάω στα μεγάλα ζητήματα το μπαλάκι των αποφάσεων. Ψηφίζω όχι στη διεξαγωγή ενός δημοψηφίσματος που θυσιάζει την προοπτική της κοινωνίας μας στο βωμό ενός άκρατου κομματικού ανταγωνισμού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε. Πέντε λεπτά είναι αρκετά.

Άκουσα να διατυπώνεται από συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας το εξής επιχείρημα, ότι και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ποτέ δεν προχώρησε σε μια διαδικασία δημοψηφισματική.

Η απάντηση είναι η εξής: Εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, θέλετε να ακολουθήσετε τη μοίρα και τις τύχες του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε αυτά που έκανε και καταδικάστηκε. Και γι' αυτό βρίσκεται στην κατάσταση που βρίσκεται. Άρα, λοιπόν, εσείς θέλετε να γίνετε μιμητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Σε κάθε περίπτωση, αυτό είναι ένα επιχείρημα το οποίο είναι τουλάχιστον άστοχο. Επίσης, ο αγαπητός συνάδελφος κ. Τζαμτζής έψεξε τον εισηγητή μας, τον κ. Άδωνι Γεωργιάδη, διότι θεώρησε άτοπη τη ρήση του ότι ο κόσμος θα έπρεπε προεκλογικά να γνωρίζει για τις προθέσεις της Κυβέρνησης επί του ασφαλιστικού.

Μα, νομίζω ότι ο εισηγητής μας απάντησε σ' ένα επιχείρημα που επίσης ακούστηκε πολλές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, ότι δηλαδή η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι έχει μία νωπή λαϊκή εντολή και, κατά φυσικό τρόπο, έχει και την αποδοχή του ελληνικού λαού για ό,τι κάνει.

Απαντώντας σ' αυτό το επιχείρημα, ο εισηγητής μας είπε το αυτονόητο. Ήξερε ο ελληνικός λαός τους σχεδιασμούς της Κυβέρνησης για το θέμα της Μακεδονίας; Ήξερε ο ελληνικός λαός τους σχεδιασμούς της Κυβέρνησης επί του ασφαλιστικού; Βεβαίως και δεν γνώριζε αυτά τα πράγματα. Αυτά προέκυψαν εκ των υστέρων και αφού υπεκλάπη η ψήφος του ελληνικού λαού.

Άρα, λοιπόν, θα πρέπει να συνυπολογίσει κάποιος και το εξής: Ο ελληνικός λαός –είναι μία κρίσιμη παράμετρος, κυρία Πρόεδρε, στην όλη συζήτηση που κάνουμε- ψήφισε την Κυβέρνηση για τέσσερα χρόνια. Ξέρετε ότι η ωρίμανση του ασφαλιστικού αρχίζει από το 2013 και μετά. Άρα, λοιπόν, δεν εμπίπτει ούτε καν μέσα στην τετραετία που έδωσε ο ελληνικός λαός στην Κυβέρνηση η διαδικασία ωρίμανσης ή επίλυσης του ασφαλιστικού ζητήματος της χώρας. Νομίζω ότι και μόνο απ' αυτό, είναι αυτονόητη η προσφυγή στη λαϊκή ετυμηγορία.

Βεβαίως, θα μου επιτρέψετε να πω και ορισμένα πράγματα που αφορούν το Συνασπισμό. Ο κ. Αλαβάνος προσπάθησε να επιτύχει στην ανάμειξη στην όλη συζήτηση του Προέδρου της Δημοκρατίας, ενός Προέδρου ο οποίος κατ' επανάληψη έχει αποδείξει τις κοινωνικές του ευαισθησίες. Πιο κοινωνιστής Πρόεδρος από τον κ. Κάρολο Παπούλια δεν υπήρξε. Κατ' επανάληψη έχει μιλήσει για την αναγκαιότητα να κλείσει η ψαλίδα μεταξύ φτωχών και πλουσίων και κατ' επανάληψη έχει τονίσει το ζήτημα των αξιοπρεπών συντάξεων.

Όμως, ο κ. Αλαβάνος ξέχασε δύο πράγματα. Πρώτον, ξέχασε ότι κατά το άρθρο 30, παράγραφος 1, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι ο ρυθμιστής του πολιτεύματος. Όλοι εμείς εδώ είμαστε ρυθμιζόμενοι.

Άρα, λοιπόν, κατά ποια συνταγματική λογική ο αξιότιμος Αρχηγός της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. προσπάθησε να υποδείξει ρυθμίσεις στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας; Αυτό είναι το ένα άστοχο.

Η δεύτερη αστοχία είναι η εξής: Δεν έλαβε υπ' όψιν του ότι μ' αυτήν τη συμπεριφορά του πιθανόν να παρεμπόδισε την ελεύθερη έκφραση του Προέδρου της Δημοκρατίας για τα σημερινά τεκταινόμενα;

Με άλλα λόγια, ίσως ο αξιότιμος Πρόεδρος της Δημοκρατίας να ήθελε να πει κάτι για όλα αυτά που συμβαίνουν στις μέρες μας, είτε για το ασφαλιστικό, είτε και για το θέμα των Σκοπίων εγώ θα έλεγα. Όμως, μετά την παρέμβαση του κ. Αλαβάνου, θα αποφύγει βεβαίως, την οποιαδήποτε εμπλοκή για να μην κατηγορηθεί ότι εμπλέκεται στο πολιτικό παιχνίδι. Δεν είναι άλλωστε και ο ρόλος του ρυθμιστή αυτός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, δεν μπορώ, κυρία Πρόεδρε, να μην ψέξω και τη συμπεριφορά που υπεδείχθη από τον κ. Βενιζέλο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Θυμάστε ότι στη συζήτηση που είχε γίνει, με παρέμβασή του, είχε πει το εξής: Δεν θα έπρεπε να βιαστεί ο κ. Αλαβάνος, αλλά θα έπρεπε να υπάρξει μία συνεννόηση των προοδευτικών δυνάμεων, προκειμένου να μην παίξει στρατηγικό ρόλο στην όλη αυτή συζήτηση ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός.

Δεν υπάρχει πιο αντιδημοκρατική συμπεριφορά απ' αυτή που υπεδείχθη από τον κ. Βενιζέλο. Και τώρα κατάλαβα και κάτι ακόμα, γιατί παρ' όλες τις προσπάθειές του, δυσκολεύεται να γίνει Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Διότι δεν ξέρει να μετράει. Οι ψήφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι εκατόν δύο και του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. δέκα τέσσερις, δηλαδή εκατόν δέκα έξι. Εκατόν είκοσι χρειάζονται. Άρα, αν ήθελε να επιτύχει κάτι και δεν κινούνταν μόνο συγκυριακά, εξ ανάγκης θα έπρεπε να εύχεται αυτήν την τοποθέτηση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, διότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι αμφίβολο εάν θα ακολουθούσε την πορεία που ακολούθησε για να μη γίνει ουρά του ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

Άρα, λοιπόν, σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να μάθουν στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μετράνε καλύτερα και να μην υποβαθμίζουν την κρίση του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παρασκευή

Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε του ΛΑ.Ο.Σ., θα ήθελα να σας επισημάνω ότι εχθές, τόσο ο εισηγητής μας κ. Λοβέρδος, όσο και άλλοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που μίλησαν, αναφέρθηκαν στην πρόταση συνολικά της Αντιπολίτευσης, και των τεσσάρων κομμάτων αυτής. Δεν αποσπάσαμε το κόμμα σας από την πρόταση.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Άλλα είχε πει, όμως, ο κ. Βενιζέλος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Επιτρέψτε μου να σας απαντήσω.

Βεβαίως υπάρχουν συγγενείς και μη συγγενείς πολιτικές δυνάμεις. Και αυτό πρέπει να το αναγνωρίσετε, όπως αναγνώρισα και εγώ, κύριε συνάδελφε, ότι πριν από λίγο ακούσαμε ένα παιχνιδάκι ανταγωνισμού μεταξύ Ακροδεξιάς και Δεξιάς για το ποιος δεν θα μοιάσει στο ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Θέλω να σας πω ότι εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. είμαστε υπερήφανοι που δεν θέλετε να μας μοιάσετε. Είμαστε υπερήφανοι γιατί έχουμε κάνει αγώνες για τη δημοκρατία στη δεκαετία του 1980 και του 1990 και για την κοινωνική ασφάλιση. Είμαστε υπερήφανοι για πάρα πολλά που έχουμε καταφέρει στο χώρο της κοινωνικής πολιτικής, στο χώρο της εμπέδωσης της δημοκρατίας.

Και σήμερα που συζητούμε αυτήν την πρόταση για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος σε σχέση με το ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης, ακούσαμε πάρα πολλά, όπως είχαμε ακούσει και κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου. Ακούσαμε, για παράδειγμα, ότι η πρόταση είναι αντισυνταγματική, διότι επικαλέστηκαν πολλοί εκ των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας ότι το ασφαλιστικό είναι δημοσιονομικό ζήτημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, προφανώς για σας είναι δημοσιονομικό, διότι για σας το ασφαλιστικό είναι οι κρατικές δαπάνες τις οποίες αναλαμβάνει ο προϋπολογισμός στα πλαίσια της τριμερούς χρηματοδότησης, τις οποίες περικόπτετε –αυτό θέλετε και με το νομοσχέδιο- εις όφελος των ολίγων πλουσίων τους οποίους ωφελείτε και εις βάρος των πολλών τους οποίους θέλετε να επιβαρύνετε. Και βεβαίως, υπάρχει και η άλλη δημοσιονομική διάσταση η οποία είναι η τυχόν ανάγκη κάλυψης των ελλειμμάτων εκ μέρους του κράτους, στα πλαίσια του ρόλου του ως εγγυητή των συντάξεων.

Αυτό για σας είναι το ασφαλιστικό.

Για μας, όμως, το ασφαλιστικό είναι η εργασιακή πολιτική, η πολιτική για την ένταξη των μεταναστών, η πολιτική για την ίδια την ανάπτυξη, για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Οι πτυχές του ασφαλιστικού πραγματικά αγγίζουν όλην την οικονομική πολιτική, τη φορολογική πολιτική, την πολιτική για την ανάπτυξη –όπως προείπα- και όλες τις πολιτικές απασχόλησης.

Άρα, όπως καταλαβαίνετε, για μας το ασφαλιστικό είναι μείζον οικονομικό, κοινωνικό, εθνικό τελικώς ζήτημα. Άρα δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε επ' αυτού. Και για μας όχι μόνο δεν είναι αντισυνταγματική η πρόταση, αλλά είναι στην καρδιά της επιταγής αυτής του Συντάγματος. Και γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μη συζητηθεί και να μη γίνει αντικείμενο προβληματισμού το ασφαλιστικό από το λαό;

Εσείς επικαλεστήκατε διάλογο. Και εγώ θα πω ότι αυτό το νομοσχέδιο ήρθε στη Βουλή χωρίς κανένα διάλογο, μετά από τρεις φαύλους κύκλους προσπαθειών χωρίς προτάσεις στις επιτροπές που να έβγαλαν κάποια πορίσματα.

Σας θυμίζω την Επιτροπή Αναλυτή, την Επιτροπή των Σοφών, κύριε Υπουργέ, η οποία εν χορδαίς και οργάνοις είχε εγκατασταθεί στο Υπουργείο, είχε γίνει αντικείμενο προβολής και δημοσιότητας και λίγο μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου, κύριε Υπουργέ, διέρρευσε στις εφημερίδες το πόρισμά της, το οποίο ήταν περίπου αυτό το νομοσχέδιο.

Και τι έγινε τότε; Άρον-άρον, σπεύσατε όχι απλώς να τραβήξετε το πόρισμα, το οποίο δεν το είδε η ελληνική Βουλή, ποτέ παρ' ότι το ζητήσαμε. Τι κάνατε; Καταργήσατε και την ίδια την Επιτροπή. Ρωτήστε τον κ. Αναλυτή ως πρόεδρο της Επιτροπής. Το έφαγε το πόρισμα της Επιτροπής το μαύρο σκοτάδι.

Έτσι θέλετε και αυτό το νομοσχέδιο να το φάει το μαύρο σκοτάδι. Θέλατε να το πάτε «εξπρές» στη Βουλή. Σας καθυστερήσαμε προς χάριν του διαλόγου, της επεξεργασίας, της ενημέρωσης -τελικά- του ελληνικού λαού τι μέλλεται να του συμβεί με αυτό το νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όχι απλώς είναι μεγάλο κοινωνικό ζήτημα. Είναι τεράστιο. Οι μισοί και πλέον ασφαλισμένοι της χώρας πλήττονται. Πλήττονται είτε με αύξηση των ορίων ηλικίας τους, είτε με μείωση των συντάξεών τους, είτε, βεβαίως, με αλλοίωση και περικοπές στις παροχές υγείας τους. Υπάρχουν δε γύρω στις τετρακόσιες χιλιάδες ευάλωτοι συνάνθρωποί μας, μετανάστες, εποχικά εργαζόμενοι, προσωρινά απασχολούμενοι, οι οποίοι δεν θα μπορέσουν να έχουν ούτε καν το γιατρό τους και το φάρμακό τους, για λίγα ένσημα.

Και βεβαίως, σ' αυτό το μεγάλης κοινωνικής σημασίας και μεγάλης κοινωνικής αναλογισίας νομοσχέδιο, ο στόχος είναι η εξοικονόμηση κάποιων εκατομμυρίων ευρώ για λόγους δημοσιονομικής κάλυψης και διευκόλυνσης του κ. Αλογοσκούφη στο τετ-α-τετ ή στο EUROGROUP, που θα έχει στις συνομιλίες με τον κ. Αλμούνια. Αυτός είναι ο στόχος. Δεν είναι άλλος.

Και βεβαίως, για να μπορέσετε να περάσετε αυτό το επαίσχυντο νομοσχέδιο, το οποίο αγκαλιάζει μέσω των βίαιων και αυταρχικών ενοποιήσεων, πολλές επαγγελματικές τάξεις και κατηγορίες εργαζομένων. Λέτε -και άκουσα εδώ- ότι τις ενοποιήσεις τις θέλουνε όλα τα κόμματα. Βεβαίως, με ασφαλιστική λογική, με αναλογιστικές μελέτες, με ουσιαστική συζήτηση, με επεξεργασία, με κείμενα με τους κοινωνικούς εταίρους και με βάθος χρόνου, όπως έγινε στην Ισπανία, όπου τότε το αδελφό σας κόμμα των Συντηρητικών είχε το θάρρος να πάρει τη σκυτάλη από την κυβέρνηση των Σοσιαλιστών και να συνεχίσει για αρκετά χρόνια ακόμη αυτόν το διάλογο, που τελικά, με την σκυτάλη κανονικά να παραδίδεται από το Σοσιαλιστικό Κόμμα στο Συντηρητικό και με την ενεργό συμμετοχή και τη συμφωνία των κοινωνικών εταίρων, επήλθε η συμφωνία του Τολέδο, προς όφελος του ασφαλιστικού συστήματος αυτής της χώρας.

Έχετε την ικανότητα; Όχι, βέβαια, γι' αυτό και φοβάστε και το δημοψήφισμα. Και το φοβάστε ακόμη περισσότερο, διότι η κοινή γνώμη λέει ότι δεν θέλει το νομοσχέδιο. Και τι επικαλείστε; Τα γνωστά σας, τα ψέματα. Δεν μειώνονται οι συντάξεις. Δεν αυξάνονται τα όρια ηλικίας.

Τα ψεύτικα «δεν» και επιπλέον, κύριε Υπουργέ, σας άκουσα και εσάς προσωπικά -και λυπάμαι πάρα πολύ να μας- λέτε: «Μα, τι λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Εδώ το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έκανε αυτό, δεν έκανε το άλλο, δεν κατάργησε το νόμο Σιούφα».

Κύριε Υπουργέ, φοβάμαι πολύ ότι και εσάς και τον Πρωθυπουργό σας τα δεδομένα σας διαψεύδουν. Σας διαψεύδουν, διότι, όπως σας είπα, στους περίπου μισούς ασφαλισμένους της χώρας και ιδιαίτερα στις γυναίκες, αλλά όχι μόνο και τα όρια ηλικίας αυξάνονται και οι συντάξεις μειώνονται και επανερχόμαστε, στις περισσότερες περιπτώσεις, στην περίοδο Σιούφα και χειρότερα. Διευκρινίζω ότι δεν έχει να κάνει σε τίποτα με το σημερινό Πρόεδρο. Απλώς το νομοσχέδιο έχει το όνομά του.

Άρα, λοιπόν, θα δείτε ακριβώς με τον πίνακα τον οποίο θα καταθέσω, κύριοι συνάδελφοι, ότι τόσο στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., όσο και στα άλλα ταμεία, των αυτοαπασχολουμένων, τα ειδικά ταμεία των Δ.Ε.Κ.Ο., αυτά τα όρια ηλικίας, τα οποία είχε θεσμοθετήσει αρχικά ο νόμος Σιούφα, τα οποία μείωσε ο νόμος Ρέππα και άλλοι νόμοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τα οποία επαναφέρει το νομοσχέδιο και αντίστοιχα, οι μειώσεις των συντάξεων, οι οποίες είχαν αυξηθεί από τις περιόδους διακυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σας αποδεικνύουν, κύριε Υπουργέ, του λόγου μου το αληθές, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν συνεπές σε όσα ήδη είχε διακηρύξει τότε, και κατάργησε ή βελτίωσε όλες τις κοινωνικά άδικες ρυθμίσεις της περιόδου 90-93.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Φτάνει όμως αυτό; Όχι, βέβαια. Και άκουσα εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πάρα πολλά όπως: «Πάλι τα ίδια;», ότι δεν

συμμετείχαμε στο διάλογο, γιατί δεν έχουμε προτάσεις. Θέλω εδώ να θυμίσω και στον αγαπητό συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, που πριν λίγο μιλούσε και θα του αποστείλω στο γραφείο του ή ας το αναζητήσει από τα Πρακτικά, το δεκαπενταέλιδο περίπου υπόμνημα που καταθέσαμε τότε, στην αρχή του διαλόγου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Και ήμασταν η μόνη δύναμη, κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, η οποία παρέμεινε στο διάλογο με αίσθηση της ευθύνης που έχουμε ως κόμμα εξουσίας, αλλά δημοκρατικής και προοδευτικής εξουσίας και με τη γνώση ότι έχουμε προτάσεις για όλα, από το πώς να παταχθεί η εισφοροδιαφυγή, μέχρι το πώς να κάνουμε ένα σύστημα που διαχωρίζει το προνοιακό μέρος από το ασφαλιστικό μέρος και ενισχύει την ανταποδοτικότητα του συστήματος και παράγει κίνητρα και στους εργαζόμενους και στους εργοδότες να θέλουν να πληρώσουν ασφαλιστικές εισφορές.

Ένα τέτοιο σύστημα μπορεί με διάλογο -θέλουμε να ακούσουμε και άλλες προτάσεις- με συστηματικό διάλογο, με ουσιαστικό διάλογο να μας πάει στην επόμενη μέρα και πραγματικά, να διασφαλίσει τις συντάξεις, όχι μόνο τις δικές μας, αλλά κυρίως των παιδιών μας και το μέλλον των γενιών που έρχονται.

Άρα, καταλήγοντας, θεωρούμε ότι η ελάχιστη δυνατότητα που θα είχε η Κυβέρνηση, έστω και τώρα, να ανακρούσει πρύμναν, θα ήταν μέσω αυτής της πρότασης που συνολικά κατατέθηκε από την Αντιπολίτευση και στην οποία το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δίνει μεγάλη μάχη με όλη του την κοινοβουλευτική δύναμη.

Δίνει μεγάλη μάχη. Έστω αυτήν την ύστατη στιγμή, κύριε Υπουργέ, πάρτε το πίσω και ας μιλήσει ο λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, εκατόν σαράντα δύο σπουδαστές, συνοδευόμενοι από το Διοικητή της Σχολής Μονίμων Υπαξιωματικών Τρικάλων, καθώς και τέσσερεις Αξιωματικούς.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Παυλόπουλος.

Πόσο χρόνο θα χρειαστείτε, κύριε Υπουργέ;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Γύρω στα δεκαπέντε με δεκαεπτά λεπτά, κυρία Πρόεδρε, επειδή κατανάλωσα και κάποιο χρόνο παραπάνω στις παρεμβάσεις μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μάλιστα, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που έφερε η Κυβέρνηση, συζητάμε αυτές τις δύο μέρες -και είναι η τρίτη και τελευταία συνεδρίαση- την πρόταση, την κοινή πρόταση της Αντιπολίτευσης, σε ό,τι αφορά τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, με βάση το άρθρο 44, παράγραφος 2, εδάφιο β' του Συντάγματος.

Σας θυμίζω ότι το άρθρο αυτό ρυθμίζει τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, όταν έχουμε ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει ψηφιστεί και πριν επικυρωθεί από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, πρέπει, κατά τη γνώμη εκείνων που έκαναν αυτή την πρόταση, να περάσει από δημοψήφισμα. Εφόσον, βέβαια, όπως ορίζει το Σύνταγμα, ρυθμίζει σοβαρό κοινωνικό ζήτημα και εφόσον δεν υπάγεται σ' αυτό που θα λέγαμε, υπό την ευρεία του όρου έννοια, δημοσιονομικά νομοσχέδια.

Άρα, λοιπόν, το Σύνταγμα, όταν στο άρθρο 44, παράγραφος 2, εδάφιο β' ορίζει αυτήν τη μορφή του δημοψηφίσματος, τη δεύτερη μορφή του δημοψηφίσματος, βάζει συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Θέλει να έχουμε νομοσχέδιο που έχει ψηφιστεί, όπως και έχουμε. Θέλει νομοσχέδιο το οποίο ρυθμίζει σοβαρό κοινωνικό ζήτημα και πράγματι, όπως θα πω στη συνέχεια, είναι ένα πολύ σοβαρό ζήτημα, το ασφαλιστικό. Όμως, πρέπει να δει κάποιος ποια είναι η ratio constitutionis, όταν έρχεται το Σύνταγμα και λέει στη συγκεκριμένη περίπτωση ότι πρόκειται για σοβαρό κοινωνικό ζήτημα.

Και τέλος, απομένει να δούμε εάν και κατά πόσο, η ρήτρα περί δημοσιονομικών, η οποία εξαιρεί συγκεκριμένα νομοσχέδια, πληρούται ή όχι στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Ας δούμε, λοιπόν, πέρα και έξω απ' όλα εκείνα που ως τώρα ακούστηκαν, περί τίνος πρόκειται σε ό,τι αφορά το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Είναι ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Και ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το οποίο ρυθμίζει αρκετά και σημαντικά θέματα του ασφαλιστικού μας ζητήματος, κυρίως πάνω σε δύο άξονες οι οποίοι είναι και η κορωνίδα του νομοσχεδίου. Από τη μια πλευρά, η μείωση των λειτουργικών εξόδων των πολλών ταμείων που έχουμε σήμερα και που όλοι συμφωνούμε ότι πρέπει να γίνουν λιγότερα –εκατόν τριάντα και πάνω, εκατόν τριάντα τρία ταμεία, γίνονται δεκατρίαάρα, εξοικονομούμε τεράστιους πόρους από λειτουργικά, τα οποία σήμερα πηγαίνουν πραγματικά στράφι.

Και από την άλλη πλευρά, ο δεύτερος άξονας -σημαντικός άξονας- δίνει διάσταση στο πώς μπορεί να συνεχιστεί να λειτουργεί το ασφαλιστικό σύστημα στο μέλλον, με βάση πάντα τα θεμέλια που έχουμε τώρα. Δηλαδή, πώς μπορεί να πάρουμε σήμερα μια εγγύηση, με βάση το Ταμείο Αλληλεγγύης, το Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών, το οποίο, όπως είναι γνωστό, θα πάει από την 1-1-2019 και επέκεινα.

Δηλαδή, η Κυβέρνηση, βλέποντας ότι άλλοι νόμοι προηγουμένως -και μιλάω για τους δύο νόμους, του 1990-1992, το ν. 1902, το λεγόμενο «Νόμο Σουφλιά» και το ν. 2084/1992, το λεγόμενο «Νόμο Σιούφα» -έσωσαν το ασφαλιστικό, έρχεται σήμερα και πάνω σ' αυτούς τους άξονες, συνεχίζει πάνω σε αυτές τις δύο βάσεις που τόνισα προηγουμένως.

Με απλές λέξεις: Έχουμε ασφαλιστικό νομοσχέδιο; Ναι. 'Εχουμε ένα πολύ σοβαρό νομοσχέδιο; Ναι. Πάνω, όμως, στη βάση του ασφαλιστικού συστήματος το οποίο υπάρχει και το οποίο καθιερώθηκε με βάση τους δύο νόμους για τους οποίους μίλησα προηγουμένως και βεβαίως, έχοντας κατά νου πώς μπορεί στο μέλλον να διασφαλιστεί το ασφαλιστικό μας σύστημα για τις επόμενες γενιές. Γιατί ξέρετε, πέρα από τους μύθους που προσπάθησαν κάποιοι να καλλιεργήσουν εδώ μέσα, η αλήθεια είναι μία. Αυτό το νομοσχέδιο δείχνει πόσο η Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή αισθάνεται το μέγεθος της ευθύνης που της αναλογεί.

Το ασφαλιστικό σύστημα μετά από δέκα χρόνια, ξέρουμε πολύ καλά ότι θα έχει πολύ σημαντικά προβλήματα. Θα μπορούσε αυτή η Κυβέρνηση, γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι οι κυβερνήσεις αλλάζουν -δημοκρατία έχουμε- να πει «ας πάει να λύσει το ασφαλιστικό από πλευράς επιβίωσης άλλο κόμμα, άλλη κυβέρνηση που θα έρθει».

Είναι η συνήθης τακτική των Κυβερνήσεων που, δυστυχώς, είχαν αυτήν τη λογική των επιμηθέων πριν από το 2004. Δεν είναι, όμως, η λογική της Κυβέρνησης του κ. Καραμανλή. Παίρνει από τώρα την ευθύνη της και την παίρνει την ευθύνη αυτή με τρόπο δίκαιο.

Γιατί αυτό το νομοσχέδιο δεν έχει τίποτα απ' όλα αυτά για τα οποία το κατηγορούν όλοι εκείνοι οι οποίοι προσπάθησαν να δώσουν μια άλλη εικόνα. Το έβαλαν σε έναν παραμορφωτικό καθρέπτη, έφτιαξαν ένα επικοινωνιακό καλειδοσκόπιο και μέσα απ' αυτό επιχείρησαν να δώσουν άλλη διάσταση στο νομοσχέδιο, από αυτή που εκείνο έχει. Γιατί είναι ένα νομοσχέδιο που δεν θίγει σε τίποτα τα ώριμα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο επιτρέπει στο μέλλον, στις επόμενες γενιές, να έχουν ασφαλιστικό σύστημα και ένα νομοσχέδιο το οποίο και συγκεκριμένα θέματα αδικιών που υπήρχαν τα επιλύει, ιδίως σε ό,τι αφορά τις γυναίκες και τις μητέρες.

Τίποτα απολύτως από αυτά που θεωρείται κοινωνικώς άδικο και που του απέδωσαν, δεν περιέχει το νομοσχέδιο αυτό. Δεν έγινε σχεδόν καμμία ουσιαστική κουβέντα από την πλευρά της

Αντιπολίτευσης για να αντικρούσει, τι είναι εκείνο το οποίο κάνει το νομοσχέδιο.

Αυτό το νομοσχέδιο –σας το τονίζω- είναι ένα κοινωνικά δίκαιο νομοσχέδιο. Και ξαφνικά, αφού προηγήθηκε, -όπως γίνεται στις μάχες από το πυροβολικό προηγουμένως ρίχνει τις προειδοποιητικές βολές- αυτή η παραμόρφωση των αρχών και της ουσίας του νομοσχεδίου από πλευράς επικοινωνίας από την Αντιπολίτευση και άλλους, για τους δικούς τους λόγους και ιδίως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, έρχεται και λέει «αφού ψηφίστηκε, ζητάμε να γίνει και δημοψήφισμα». Και αυτά σ' ένα νομοσχέδιο που έχει αυτήν τη διάσταση που σας είπα.

Γιατί αν το δείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και βέβαια αυτήν την απόφαση πήρε η αντιπολίτευση και κυρίως η Αξιωματική -απευθύνομαι στους Βουλευτές της Συμπολίτευσης- ελάτε να μου πείτε, πού το νομοσχέδιο αυτό μπορεί να ανταποκρίνεται σε αυτούς τους χαρακτηρισμούς που, δυστυχώς, ακούστηκαν μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα.

Και τι δεν ακούστηκε! Μέχρι για «νομοσχέδιο σκουπίδι» και άλλα. Βεβαίως, καταφεύγεις σε ύβρεις, όταν στερείσαι επιχειρημάτων. Γιατί αν υπήρχαν σοβαρά επιχειρήματα θα είχε γίνει κουβέντα πάνω σε συγκεκριμένα θέματα.

Την είδατε πουθενά, κύριοι συνάδελφοι; Όλες αυτές τις μέρες που γινόταν η συζήτηση εδώ, είδατε να γίνει σοβαρή συζήτηση από την πλευρά της Αντιπολίτευσης πάνω σε συγκεκριμένα θέματα και να πει κάποιος ότι σ' αυτά τα σημεία γίνεται χειρότερο το ασφαλιστικό μας σύστημα; Το αντίστροφο. Μάλιστα έβλεπες την Αξιωματική Αντιπολίτευση, ιδίως σε ό,τι αφορά το Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών, να έρχεται και να λέει «δική μας ιδέα είναι και την εφαρμόζετε».

Εδώ δηλαδή ομολογούν και εκείνοι –ως συνήθως βέβαια- ότι έχει θετικά στοιχεία ένα συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αλλά παρ' όλα αυτά το αποκαλούν «σκουπίδι» ή οτιδήποτε άλλο και άντε το νομοσχέδιο αυτό να το περάσουμε και από δημοψήφισμα!

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Γιατί είναι δίκαιο; Έχετε επιχειρήματα;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Θα σας πω.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν είναι θέσφατο ότι είναι δίκαιο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): 'Εχω μια συνήθεια. Δεν διέκοψα ποτέ κανέναν, όχι γιατί δεν πιστεύω στο διάλογο, αλλά ο διάλογος μέσα στη Βουλή γίνεται με κανόνες.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να βοηθηθεί η συζήτηση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Μιας, όμως και με διακόψατε και μου απευθύνατε το ερώτημα, σας είπα ότι είναι δίκαιο γιατί ανταποκρίνεται στις αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης και θα μπορούσα να σας αντικρούσω το επιχείρημα.

Πού βρήκατε εσείς, κυρία Διαμαντοπούλου και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι είναι κοινωνικά άδικο; Εδώ ακόμα και στο Ταμείο Αλληλεγγύης σπεύσατε να μας πείτε ότι αυτό είναι δική σας ιδέα την οποία εμείς πραγματώνουμε. Και έτσι να ήταν, μπράβο έπρεπε να μας πείτε. Όχι να μας λέτε ότι είναι άδικο και από την άλλη πλευρά να μας λέτε ότι πρέπει να πάμε και σε δημοψήφισμα.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν είναι ιδέα μας. Πήρατε το όνομα και αλλάξατε τους πόρους. Αυτό είναι κοινωνική αδικία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, κυρία Διαμαντοπούλου.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Διότι πάνδημη είπε ο Αρχηγός σας ότι ήταν η όλη αυτή κίνηση της Αντιπολίτευσης.

Και τι δεν άκουσα όλες αυτές τις μέρες στη συζήτηση του ασφαλιστικού και δεν μίλησα καθόλου, παρά μόνον περιμένοντας να έρθει η σειρά μου. Αφήστε με να ολοκληρώσω τη σκέψη μου. Μπορείτε να διαφωνείτε όσο θέλετε, αλλά εν πάση περιπτώσει, μέχρι σήμερα από την Αντιπολίτευση και ιδίως από την Αξιωματική, μόνο επιχειρήματα δεν άκουσα.

Αλλά ας μπούμε στην ουσία, σε ό,τι αφορά το συνταγματικό ζήτημα το οποίο μας απασχολεί, γιατί για το συνταγματικό ζήτημα ήρθαμε εδώ να μιλήσουμε. Το συνταγματικό ζήτημα, λοιπόν, έχει τις εξής διαστάσεις.

Ζητάει η αντιπολίτευση -και ιδίως η Αξιωματική- να κάνουμε δημοψήφισμα. Για ποιο; Ζητάει η αντιπολίτευση να κάνουμε δημοψήφισμα επί ψηφισμένου νομοσχεδίου το οποίο ρυθμίζει σοβαρό κοινωνικό ζήτημα. Αυτό εννοούσε ο συντακτικός νομοθέτης;

Δεχόμαστε ότι είναι –και είναι- σοβαρό κοινωνικό ζήτημα το ασφαλιστικό. Κάθε φορά που φέρνει ασφαλιστικό ζήτημα η Κυβέρνηση, θα έπρεπε κατά τη γνώμη της Αντιπολίτευσης να περνάει από τη διαδικασία του δημοψηφίσματος;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν ήταν έτσι, θα μπορούσαμε να πούμε ότι μόνο τότε το ασφαλιστικό υπάγεται στο άρθρο 44 παράγραφος 2 εδάφιο β', όταν διαμορφώνεις το ασφαλιστικό πάνω σε συγκεκριμένες βάσεις, διαμορφώνεις ένα καινούργιο ασφαλιστικό σύστημα, προτείνεις ένα καινούργιο ασφαλιστικό σύστημα που αλλάζεις τις βάσεις της ασφαλιστικής πορείας γενικότερα.

Συμβαίνει αυτό το πράγμα εδώ; Καθόλου. Όπως σας είπα είναι συνέχεια, ενίσχυση και προέκταση στο μέλλον των βάσεων του ασφαλιστικού συστήματος που μπήκαν με βάση τους δύο νόμους, το ν. 1902/1990 και το ν. 2084/2002. Αυτό κάνει.

Ήρθε και ο νόμος Ρέππα, κάτι πήγε να κάνει, πέταξε την μπάλα στην εξέδρα, γιατί είχε προηγηθεί το φιάσκο Γιαννίτση. Εν πάση περιπτώσει, μιλάμε για ένα διορθωτικό νομοσχέδιο που επεκτείνει τα πράγματα στο μέλλον.

Αν ήταν τα πράγματα έτσι όπως τα λέτε τώρα, θα έπρεπε να το ζητήσετε, όταν είσαστε πάλι Αντιπολίτευση. Γιατί άκουσα και αυτή τη λογική: «Α, είναι προνόμιο της αντιπολίτευσης. Γιατί να κάνουμε εμείς δημοψήφισμα όταν είμαστε Κυβέρνηση;» Έτσι είπε ο κ. Καστανίδης. «Η αντιπολίτευση πρέπει να το ζητάει».

Και αν είναι έτσι τα πράγματα, λοιπόν, εγώ σας ρωτώ: Γιατί όταν έμπαιναν οι βάσεις του νέου αυτού ασφαλιστικού συστήματος που δημιούργησαν αυτοί οι δύο νόμοι -ο νόμος Σουφλιά και ο νόμος Σιούφα- ως Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν είχατε ζητήσει να γίνει δημοψήφισμα; Δεν ζητήσατε στο μείζον, τότε που έμπαιναν οι βάσεις τριμερούς χρηματοδότησης και άλλων, ζητάτε στο έλασσον. Σοβαρό μεν, σημαντικό νομοσχέδιο, αλλά που όπως σας είπα ενδυναμώνει ένα σύστημα που έχει ήδη αρχίσει να λειτουργεί και το προεκτείνει στο μέλλον.

Τι είδους αντίφαση είναι αυτή; Τότε γιατί δεν το θυμόσασταν να το ζητήσετε; Αν όμως είναι για οποιοδήποτε ασφαλιστικό νομοσχέδιο, γιατί όχι για το νόμο Ρέππα, τον 3029, που εσείς λέγατε ότι αποτελεί τη λύση, τη Λυδία λίθο; Τι κουβέντες είχα ακούσει εδώ! Ήμουν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Λέγατε ότι η Λυδία λίθος του ασφαλιστικού συστήματος ήταν ο νόμος Ρέππα.

Αν είναι έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί δεν είχατε την θεία επίνευση και έμπνευση την εποχή εκείνη να το περάσετε από δημοψήφισμα και έρχεστε τώρα και ζητάτε σ' αυτό το νομοσχέδιο να περάσουμε από δημοψήφισμα;

Άρα, λοιπόν, καταλαβαίνετε πόσο έωλη είναι η θέση και η στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Και μιλάω για την Αξιωματική Αντιπολίτευση, γιατί η Αριστερά, το έχω πει, είναι συνεπής. Δεν κυβέρνησε, δεν έχει να κριθεί με βάση εκείνο το οποίο έκανε στο παρελθόν. Αλλά εγώ μιλάω για ένα Κόμμα το οποίο κυβέρνησε για χρόνια, ένα Κόμμα που μας είπε ότι αναμόρφωσε την Ελλάδα περίπου, ένα Κόμμα που ισχυρίζεται ότι έφερε σημαντικά ζητήματα για να ρυθμίσει. Δεν φιλοτιμήθηκε ποτέ όλα αυτά τα χρόνια να κάνει κανένα δημοψήφισμα.

Και μιας και μιλάμε για το ασφαλιστικό, θα πω ότι ούτε σαν Αντιπολίτευση ζήτησε δημοψήφισμα, όταν εμείς διαμορφώναμε το ασφαλιστικό σύστημα, ούτε εκείνη όταν ήταν Κυβέρνηση και έφερνε ένα σοβαρό κατά τη γνώμη τους ασφαλιστικό νομοσχέδιο, το ν. 3029, ζήτησε δημοψήφισμα, όταν μπορούσε και σαν πλειοψηφία να το προτείνει τουλάχιστον. Αλλά δεν το έκανε. ;Ερχεται τώρα και το κάνει.

Τι είδους εφαρμογή του Συντάγματος είναι αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τι επιλεκτική μνήμη; Τι επιλεκτική πολιτική απόφαση είναι αυτήν την οποία παίρνετε, με το να μας πείτε «τώρα θέλουμε εμείς δημοψήφισμα»; Γιατί; Διότι διαφωνούμε.

Ήταν λέει πάνδημη η αντίρρηση. Δηλαδή αν το νόμο Γιαννίτση, γιατί εκεί ήταν πάνδημη η αντίρρηση -θυμάστε τι έγινε, τροχάδην τον πήρατε και φύγατε- τον είχατε περάσει, τι θα γινόταν; Θα έπρεπε να τον περάσετε από δημοψήφισμα;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Σωστό είναι αυτό. Τον πήραμε πίσω. Ακούσαμε τον κόσμο τότε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Καλά κάνατε και τον πήρατε πίσω. Ήταν απαράδεκτος ο νόμος εκείνος.

Αλλά από τότε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ξέρατε ότι υπάρχει πρόβλημα στο ασφαλιστικό σύστημα. Το ξέρατε. Σας το έδειχνε η έκθεση του κ. Σπράου, που ήταν ο εκλεκτός του κ. Σημίτη και σας έλεγε και ακρότητες την εποχή εκείνη. Ήρθε ο κ. Σημίτης, βάζει τον κ. Γιαννίτση και κάνει το νομοσχέδιο. Θα το πέρναγε, αλλά είδε τις αντιδράσεις από κάτω, είδε τα συνδικάτα και σου λέει «ας το πάρουμε πίσω».

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ενώ εσείς απτόητοι!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Για λόγους πολιτικού κόστους τον πήρε πίσω και έφαγε εκείνη την εποχή Υπουργό, Υφυπουργούς και άλλα τινά.

Μνήμη έχουμε όλοι. Από τότε ομολογούσατε ότι έχει πρόβλημα το ασφαλιστικό σύστημα και δεν είχατε το πολιτικό θάρρος να πείτε «ναι, θα το λύσω».

Εάν μου πείτε ότι το λύσατε με το ν. 3029 του κ. Ρέππα, τότε γιατί δεν κάνατε δημοψήφισμα γι' αυτόν τον νόμο, αφού ήταν σημαντική η τομή την οποία έκανε;

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Γιατί είχε την συγκατάθεση όλων!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν είχαμε κοινωνικές αντιδράσεις!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ποιές κοινωνικές αντιδράσεις; Αυτές που εσείς διαμορφώνετε μέσα από τους παραμορφωτικούς καθρέπτες και τις πορείες των οποίων ηγείστε, για να δείξετε ότι υπάρχει κοινωνική αναταραχή;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τόσο δυνατοί ήμασταν;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Τόσο δυνατοί δεν είστε, γιατί δεν είδα και τόσο μεγάλα πράγματα όσο φαντάζεστε.

Όμως, να σας πω και κάτι άλλο; Εκεί πράγματι, δηλαδή έξω από τη Βουλή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν γίνονται και τα δύο αυτά που λέτε. Ή το ένα υπάρχει ή το άλλο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): ...δηλαδή το να βγείτε έξω και να αρχίσετε να κάνετε κανένα happening σαν και αυτό που έγινε στην πλατεία Συντάγματος, σημαίνει ότι πράγματι είστε πιο ικανοί έξω από τη Βουλή και έξω από την Κυβέρνηση. Αυτό είναι μια αλήθεια και οφείλω να την ομολογήσω.

Λέω, λοιπόν, ότι το άρθρο 44 παράγραφος 2 εδάφιο β' προϋποθέτει σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, το οποίο όμως διαμορφώνεται πρωτογενώς, όπως είναι το ασφαλιστικό, αν υποθέσουμε ότι δεν είναι και δημοσιονομικό. Και βεβαίως, θα έπρεπε να είχαν γίνει πολλά δημοψηφίσματα προηγουμένως, όταν έμπαιναν οι βάσεις του ασφαλιστικού συστήματος.

Η προϋπόθεση, λοιπόν, του σοβαρού κοινωνικού ζητήματος, μ' αυτήν την έννοια που θέλει το Σύνταγμα, δεν συνίσταται μόνο στο ότι είναι σημαντικό. «Σοβαρό» δεν σημαίνει απλώς να έχει κάποια σημασία. Διότι αλλιώς, τι άλλα δημοψηφίσματα έπρεπε να κάνουμε για τους υπαλληλικούς, αλλά και δημοτικούς και κοινοτικούς κώδικες κ.λπ.; Το σοβαρό εδώ δεν είναι μόνο το σημαντικό. Το σοβαρό εδώ σημαίνει ότι πρωτογενώς ρυθμίζω κάτι και το βάζω σε μια τροχιά για ένα πολύ σημαντικό, σοβαρό ζήτημα.

Πέραν τούτου, η έννοια του δημοψηφίσματος, όπως τη θεμελίωσε ο συντακτικός νομοθέτης, σημαίνει ότι μπορείς να απευθυνθείς στο Λαό και να του ζητήσεις να πει το μεγάλο «ναι» ή το μεγάλο «όχι», για να χρησιμοποιήσω τη γνωστή ποιητική ρήση, μιας και στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μοιάζει να αρέσει η λογοτεχνία.

Λέω, λοιπόν, το εξής: Πάρτε αυτό το νομοσχέδιο -κοιτάξτε το- το οποίο έχει μέσα αρκετές σοβαρές και ουσιαστικές ρυθμίσεις. Σε τι να πεις «ναι» και σε τι να πεις όχι; Μα, εσείς οι ίδιοι συμφωνείτε ότι το Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης είναι ένας πολύ σημαντικός θεσμός, τον οποίο δεν θα ψηφίσετε. Θα βάλεις τον Ελληνικό Λαό να ψηφίσει ένα κομμάτι του νομοσχεδίου; Πώς θα το ξεχωρίσεις αυτό το κομμάτι; Θα του πεις να πει «ναι» σ' αυτές τις διατάξεις και στις άλλες «όχι»;

Ε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και ιδιαίτερα απευθύνομαι στους συναδέλφους -όχι ότι υποτιμώ κανέναν- οι οποίοι έχουν μια νομική εμπειρία: Όταν ψηφιζόταν η σχετική διάταξη του Συντάγματος, δεν θυμόμαστε όλοι ποια ήταν η ουσία, τι εννοούσαμε τότε, τι εννοούσε ο συντακτικός νομοθέτης, όταν προέβλεπε τέτοιο δημοψήφισμα;

Προϋπέθετε νομοσχέδια στα οποία μπορείς να πεις «ναι» ή «όχι». Τέτοια νομοσχέδια υπάρχουν πολλά. Όταν ένα νομοσχέδιο –εφόσον δεν είναι δημοσιονομικό- διαμορφώνει ένα ασφαλιστικό σύστημα, του λες «σου αρέσει αυτό το σύστημα της διμερούς χρηματοδότησης, ναι ή όχι;». Να το καταλάβω σ' αυτήν την περίπτωση.

Όμως τώρα, ένα νομοσχέδιο που είναι στη βάση του ασφαλιστικού μας συστήματος και θεσπίζει συγκεκριμένες συμπληρωματικές ρυθμίσεις και για τώρα και για το μέλλον και μάλιστα έχει ρυθμίσεις στις οποίες και εσείς οι ίδιοι λέτε «ναι», το χαρακτηρίζετε συλλήβδην «σκουπίδι», λέτε ότι είναι πάνδημη η αντίδραση και πάτε να ζητήσετε ένα «ναι» ή ένα «όχι»; Σε τι «ναι» ή «όχι»; Αφού υπάρχουν διατάξεις που και εσείς θεωρείτε ότι είναι σωστές. Συνολικά; Στο σύνολο; Δηλαδή, άντε να πετάξουμε και εκείνο που μας αρέσει, επειδή κάτι δεν μας αρέσει; Είναι λογική αυτή;

Τι εννοούσε ο συντακτικός νομοθέτης, όταν θέσπιζε το άρθρο 44 παράγραφος 2 εδάφιο β'; Προϋπέθετε δημιουργία θεσμών. Για παράδειγμα, εισάγω τον πολιτικό γάμο. Το θέλετε ή δεν το θέλετε; Εισάγω την αποποινικοποίηση της μοιχείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, θα χρειαστώ ακόμη δύο-τρία λεπτά. Άλλωστε, έχω είκοσι πέντε λεπτά. Ήταν και οι διακοπές και ίσως παρασύρθηκα και εγώ.

Εκείνο που θέλω να τονίσω είναι ότι τέτοια πράγματα εννοούσε ο συντακτικός νομοθέτης. Επίσης, θα μπορούσε να τεθεί -αν δεν είχε λυθεί και σε συνταγματικό επίπεδο- η κατάργηση της θανατικής ποινής. Αυτό εννοούσε ο συντακτικός νομοθέτης ως «σοβαρό κοινωνικό ζήτημα». Εννοούσε θέματα, θεσμούς, ρυθμίσεις που έχουν συγκεκριμένη κατεύθυνση και είναι δεκτικές ενός «ναι» ή ενός «όχι». Δεν εννοούσε νομοσχέδια πάνω σε ήδη διαμορφωμένες κοινωνικές δράσεις ή νομοσχέδια που φέρουν συγκεκριμένες συμπληρώσεις πάρα πολύ σημαντικές και που δημιουργούν τις προϋποθέσεις για να πάει ένα νομοσχέδιο στο μέλλον. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Γι' αυτό και ποτέ δεν διανοήθηκε κανείς να προτείνει δημοψήφισμα για ασφαλιστικό -ούτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., είτε ήταν κυβέρνηση ή αντιπολίτευση- αλλά και για άλλα θέματα.

Έρχομαι και στο δεύτερο, στο οποίο θα πάω και πολύ γρηγορότερα γιατί είναι απλό. Όταν το Σύνταγμα λέει «εκτός των δημοσιονομικών», την έννοια του δημοσιονομικού δεν την εννοεί στενά.

Και κοιτάξτε να δείτε τι λέγατε στο παρελθόν και τι λέτε, «συγγραφείς τε και όχι» πάνω στα θέματα αυτά. Έχει σημαντικές δημοσιονομικές επιπτώσεις το ασφαλιστικό; Βεβαίως και έχει!

Εδώ, λοιπόν, ρωτώ πολύ απλά το εξής: Στηρίζεται «ναι» ή «όχι» η βάση του ασφαλιστικού μας συστήματος κατά κύριο λόγο -και ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τη χρηματοδότηση του εργοδότη που λέγεται «δημόσιο»- πάνω στα χρήματα που δίνει ο εργοδότης και τα οποία έχουν δημοσιονομικό βάρος; Θεσμοθετήθηκε, ναι ή όχι με τον νόμο Ρέππα, για παράδειγμα, το 1% του Α.Ε.Π. που δόθηκε για να σωθεί το ασφαλιστικό σύστημα, αλλά δόθηκε από αυτήν την Κυβέρνηση; Είπα και την άλλη φορά, ότι δόθηκαν 3.000.000.000 ευρώ για το ΙΚΑ, 400.000.000 ευρώ για τον ΟΓΑ, 400.000.000 ευρώ για τον Ο.Ε.Κ.. «Ζεστό χρήμα» δηλαδή, που το έδωσε αυτή η Κυβέρνηση.

Ναι ή όχι, αυτά είναι θεσμοθετημένες ρυθμίσεις, οι οποίες όμως συνεπάγονται δημοσιονομικό βάρος; Είναι ή δεν είναι

αυτό δημοσιονομικό; Είναι 100%.

Το νομοσχέδιο, όπως σας είπα και πριν, δεν είναι δεκτικό ενός απλού «ναι» ή ενός «όχι», γιατί έχει σειρά διαφορετικών ρυθμίσεων που είναι δίκαιες και σωστές. Δεν επιδέχονται ένα «ναι» ή ένα «όχι». Και επειδή εντάσσεται στην έννοια των δημοσιονομικών, δεν μπορεί να μπει στη λογική του άρθρου 44 παράγραφος 2 εδάφιο β'. Συνταγματικά μιλώντας! Αυτό το ξέρουν και εκείνοι που έκαναν την αίτηση. Όμως, το ζήτημα είναι ότι έκαναν αυτήν την αίτηση για άλλους λόγους. Ποτέ το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν χρησιμοποίησε –και το ξέρετε- τη διαδικασία του δημοψηφίσματος. Επαιρόταν ότι έφερνε σοβαρά θέματα, αλλά δεν τα έφερνε ποτέ με τη διαδικασία του δημοψηφίσματος. Δεν ζήτησε δημοψήφισμα ούτε ως Αντιπολίτευση σε τέτοια αντίστοιχα ζητήματα. Τι ζητάει τώρα; Είναι λοιπόν αναξιόπιστο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Στην Ευρωπαϊκή Συνθήκη το ζητήσαμε!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Και, εν πάση περιπτώσει, μίλησα για το ασφαλιστικό. Σας είπα: Θα έρθει η ώρα να μιλήσετε. Γιατί αυτή η αδυναμία να αποδεχθείτε μέσα στη Βουλή τα επιχειρήματα των άλλων; Γιατί; Σας πειράζει; Ξέρω ότι σας ενοχλεί, όταν βάζετε τα πράγματα στη λογική, όταν δεν έχετε μαζί σας τους παραμορφωτικούς καθρέπτες της επικοινωνίας όλων εκείνων των Μέσων, τα οποία λέτε ότι σας εχθρεύονται! Δεν το κατάλαβα. Όσον αφορά το ασφαλιστικό, δεν σας εχθρεύτηκαν. Μαζί σας και δίπλα σας ήταν! Μαζί και δίπλα σ' αυτήν την προσπάθεια παραμόρφωσης της πραγματικότητας!

Τελειώνω, λέγοντάς σας ότι συνταγματικά δεν χωράει σε καμμία περίπτωση το νομοσχέδιο για το οποίο μιλάμε εδώ στο πλαίσιο του άρθρου 44 παράγραφος 2 εδάφιο β'. Αυτή είναι η άποψή μας. Αυτή είναι η άποψη της Κυβέρνησης, η οποία επιβεβαιώνεται από κάθε σοβαρή ερμηνεία του άρθρου 44 παράγραφος 2 εδάφιο β', αλλά και από την πρακτική την οποία ακολουθήσαμε έως σήμερα.

Σας είπα και πάλι ότι όλη αυτή η φασαρία γίνεται για λόγους αμηχανίας και λαϊκισμού, ιδίως από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Ξέρετε όμως, όταν χρησιμοποιούμε τους θεσμούς έτσι, δεν κάνουμε καλό. Κάποιες φορές, εγώ καταλαβαίνω την αμηχανία των κομμάτων, την οποία έχουμε περάσει και εμείς σαν αξιωματική αντιπολίτευση γενικότερα. Όμως, η διαφορά είναι ότι εμείς δεν χρησιμοποιήσαμε ποτέ τους θεσμούς σαν όχημα για να μπορέσουμε να περάσουμε την όποια κρίση είχαμε να αντιμετωπίσουμε ως κόμμα. Δεν το κάναμε ποτέ, γιατί δεν έπρεπε να το κάνουμε και δεν επιτρέπεται στη σύγχρονη δημοκρατία να κάνεις αυτό το πράγμα.

Εδώ όμως το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως έλεγα και εχθές, έχει ένα βαρύ παρελθόν προς αυτήν την κατεύθυνση. Έχει βαρύ παρελθόν και σε άλλες περιπτώσεις. Και θα θυμίσω -και θα το λέω πάντοτε- τι ήταν εκείνο που έλεγε όταν η Ελλάδα έμπαινε στην τότε Ε.Ο.Κ. και σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έλεγε, για παράδειγμα «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο». Αν, κατά το ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι «πάνδημες» -εντός εισαγωγικών- οι σημερινές διαδηλώσεις εναντίον του νομοσχεδίου, όχι πάνδημη, αλλά κάτι παραπάνω ήταν η αντίδραση που είχε προκαλέσει την εποχή εκείνη το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το να γυρνάει γωνιά- γωνιά την Ελλάδα και να λέει να μην τολμήσουμε να μπούμε «στην Ε.Ο.Κ. των μονοπωλίων». Είχε δημιουργήσει μια αίσθηση. Και όχι μόνον αυτό, αλλά είχε ζητήσει δημοψήφισμα και τότε. Σκέφτεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να είχε γίνει δημοψήφισμα;

Και επειδή άκουσα να λέει «τι, ανώριμος είναι ο λαός;», θα σας έλεγα όχι βέβαια. Όμως, το δημοψήφισμα το κάνεις, όταν ο καθένας πραγματικά γνωρίζει. Διότι, όταν τον βομβαρδίζεις επικοινωνιακά με όλα αυτά τα μέσα που πολλές φορές διαθέτεις και τα οποία είναι δίπλα σου, από εκεί και πέρα το να του ζητήσεις εν θερμώ εκείνη τη στιγμή τη γνώμη του, τι σημαίνει;

Για παράδειγμα, ξέρετε τι θα σήμαινε ένα «όχι» το 1979; Διανοείστε πότε θα είχε μπει η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ποιά θα ήταν η πορεία μας; Και όμως, ο Καραμανλής μπήκε.

Είπε δε τότε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. «δεν θέλετε τώρα δημοψήφισμα; Να κάνουμε δημοψήφισμα μετά». «Εάν κερδίσω, «έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου», τις εκλογές, θα γίνει δημοψήφισμα για το αν θα μείνουμε μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή όχι». Πού το είδατε το δημοψήφισμα; Αστειευόμαστε; Και βρήκατε φυσικά τη δικαιολογία «τι να κάνουμε, μας έδωσαν τα ΜΟΠ ...». Ό,τι δικαιολογία μπορείς, βρίσκεις γι' αυτά τα πράγματα.

Η αλήθεια είναι απλή. Ξέρατε ότι η σωτηρία του Τόπου ήταν η πορεία μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και εσείς οι ίδιοι μάθατε -ιδίως από το 1985 και μετά- τι σημαίνει Ευρωπαϊκή Ένωση. Αξιοποιήσατε στις συγκεκριμένες περιπτώσεις κάποια πράγματα, χάσατε άλλες ευκαιρίες, αλλά η ουσία είναι ότι ευτυχώς που μπήκαμε. Ευτυχώς που δεν σας άκουσε ο Καραμανλής τότε για να κάνουμε δημοψήφισμα. Και ευτυχώς που δεν κάνατε και εσείς το δημοψήφισμα που υποσχεθήκατε το 1981. Όμως, δεν έγινε ποτέ.

Θέλω να σας πω, λοιπόν, ότι αυτό το δημοψήφισμα δεν το ζητάτε γιατί πιστεύετε σοβαρά ότι το νομοσχέδιο είναι δεκτικό δημοψηφίσματος, ούτε θεσμικά κατά το άρθρο 44 παράγραφος 2 εδάφιο β', ούτε πολιτικά. Γιατί το κάνετε; Και μιλώ πάντα για την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Το κάνετε για δύο λόγους. Διότι από τη μία πλευρά στερείστε επιχειρημάτων. Δεν έχετε πρόταση, να αντιπροτείνετε κάτι. Αυτά που εμφανίσατε ως ιδέες ασφαλιστικού δεν είναι τίποτα το συγκεκριμένο που να πει κάποιος ότι είναι εφαρμόσιμο. Η μόνη συγκεκριμένη ιδέα για το ασφαλιστικό την οποία μέχρι σήμερα έχετε καταθέσει είναι η πρόταση του Αρχηγού σας στο Λαύριο για την ανασφάλιστη εργασία των νέων! Και μάλιστα ήταν πολύ τεκμηριωμένη. Η μόνη τεκμηριωμένη πρόταση. Τίποτε άλλο δεν είδαμε.

Ελλείψει επιχειρημάτων λέτε όχι σε όλα και μετά λέτε πάμε και για δημοψήφισμα.

Το δεύτερο είναι γιατί είσαστε επιρρεπείς στις σειρήνες του λαϊκισμού. Το ξέρουμε αυτό το πράγμα. Αυτή είναι η τακτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. γίνεται σοβαροφανές όταν γίνεται Κυβέρνηση. Όταν είναι στην Αντιπολίτευση, από εκεί και πέρα υποκύπτει μονίμως στις σειρήνες του λαϊκισμού. Φαίνεται αυτό. Κράτησε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην αρχή λίγο τα πράγματα μπας και του βγουν, είδε ότι δεν του έβγαινε και εσωκομματικά, τα παρέδωσε όλα πλέον στο βωμό του λαϊκισμού. Σ' αυτό όμως υπάρχει άλλοι που είναι καλύτεροι. Και αυτό είναι εκείνο που κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να σέρνεται ή να είναι αναγκασμένο να σέρνεται πίσω από τα γεγονότα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν θέλουμε να μιλήσουμε απλά, εάν θέλουμε να μιλήσουμε τη γλώσσα της αλήθειας, η αλήθεια είναι αυτή που σας είπα. Και είναι δικαίωμα βέβαια του κάθε Κόμματος να ακολουθεί την τακτική αντιπολίτευσης που θέλει. Αλλά νομίζω ότι πρέπει να συλλογιστούμε αυτές τις κρίσιμες ώρες για τον Τόπο και το μέλλον του Λαού μας και ιδίως των νέων γενεών, ότι είναι πραγματικά κρίμα να θυσιάζεις τους θεσμούς στο βωμό μικροκομματικών σκοπιμοτήτων και, κυρίως, στο βωμό του λαϊκισμού.

Αυτό βλάπτει και εκείνον που το κάνει, δυστυχώς, όμως, έχει επιπτώσεις και στον Τόπο. Και νομίζω ότι τέτοιες ώρες, αντί να μας λέτε «πάρτε πίσω το νομοσχέδιο», θα έπρεπε να μας πείτε, «κάναμε αυτό που είχαμε να κάνουμε, γιατί ήταν το καλύτερο, συνεχίστε εσείς τη δουλειά σας και κάντε αυτό που πρέπει να κάνετε». Έτσι το κάνατε και το 1990 και το 1992. Κάντε το και τώρα.

Σας λέω, λοιπόν, ότι το νομοσχέδιο και πέρασε και θα εφαρμοστεί και ευτυχώς. Και θα έρθει μία μέρα και θα λέτε ευτυχώς που η Κυβέρνηση ψήφισε το νόμο Πετραλιά. Και εν πάση περιπτώσει, και οι επόμενες γενιές με τις δυσκολίες που έχουμε και θα έχουμε, μπορούν να έχουν μεγαλύτερη αισιοδοξία και ελπίδα απ' ό,τι είχαν όταν κυβερνούσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει τώρα ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Εάν τώρα, κύριε Υπουργέ των Εσωτερικών, Αμερική και ΝΑΤΟ είναι το ίδιο συνδικάτο, εάν κάποιος

αυτήν τη στιγμή το καταλαβαίνει αυτό, αυτός που το καταλαβαίνει είναι ο Πρωθυπουργός στο Βουκουρέστι. Είναι σίγουρο ότι το συνδικάτο τον έχει στριμώξει πάρα πολύ.

Πριν αναφερθώ στο δημοψήφισμα, θα ήθελα να καλέσω τη Βουλή για ένα ψήφισμα και απευθύνομαι ιδιαίτερα στα κόμματα της Αριστεράς. Ένα ψήφισμα σήμερα κιόλας εναντίον της αποπνικτικής, καταπιεστικής πολιτικής των Αμερικανών έναντι των ελληνικών συμφερόντων στο Βουκουρέστι. Ένα ψήφισμα που μπορούμε να το κάνουμε σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

Γνωρίζω τις ευαισθησίες της Αριστεράς, γνωρίζω ότι δεν είναι συμβιβασμένη όπως τα κόμματα εξουσίας με την αμερικανική κατάκτηση, με τις πελατειακές σχέσεις. Να κάνουμε ένα ψήφισμα, να το ζητήσουμε και να το στείλουμε πάνω για να ενισχύσουμε την Ελλάδα σ' αυτόν τον άνισο αγώνα που δίνει, όπου όπως όλοι γνωρίζετε, εν τοις πράγμασι αυτό το βέτο, μάλλον ακυρώνεται από κοινωνίες. Υποχωρήσεις θα δούμε αργότερα.

Να κάνουμε ένα ψήφισμα, λοιπόν, για να ενισχύσουμε τη φωνή της Ελλάδος πάνω στο Βουκουρέστι. Να καταλάβουν επιτέλους οι Αμερικάνοι ότι δεν είμαστε όλοι πελάτες, ότι δεν είμαστε όλοι υπήκοοι, ότι υπάρχει ακόμα πολιτική, υπάρχει λαός, ο οποίος αντιδρά σ' αυτές τις μεθοδεύσεις. Και δεν μπορούμε να είμαστε υποχείρια του πλέον ηλιθίου Προέδρου που είχαν οι Ηνωμένες Πολιτείες. Και να καταλάβουμε τη ζημιά που γίνεται. Και δεν είναι ότι θα πάρουν το όνομα ή την ιστορία ή τις αλυτρωτικές βλέψεις που έχουν, αλλά για όλα αυτά που ακολουθούν. Και όλα αυτά προκειμένου να δημιουργήσει μία ομπρέλα γύρω από τον Πούτιν, τη Ρωσία την οποία αυτός ανέστησε με τις ηλιθιότητές του. Γιατί αν δεν είχε κάνει την παρέμβαση, την εισβολή στο Ιράκ, το πετρέλαιο θα ήταν 20 δολάρια και όχι 110 δολάρια. Ενίσχυσαν και έβγαλαν από το μαρασμό την οικονομία της Ρωσίας και την κατέστησαν πάλι υπερδύναμη. Πληρώνουμε, λοιπόν, τις βλακείες αυτού.

Κύριε Υπουργέ, σας λέω με πάρα πολύ σοβαρότητα, προσέξτε τα παιχνίδια τα οποία γίνονται από τους στρατηγούς. Πριν από σαράντα, πενήντα χρόνια είχαμε άγρια παιχνίδια από τους στρατηγούς και το ξέρετε. Δεν υπάρχει κίνδυνος βέβαια σήμερα για τη δημοκρατία, αλλά παίζονται παιχνίδια. Και θα δείτε, κύριε Υπουργέ, επειδή είστε μέλος του ΚΥ.Σ.Ε.Α. ότι θα σας φέρουν οι στρατηγοί σας σχέδιο να παραμεριστούν, να πάνε λίγο πίσω οι εθνικές αν θέλετε στρατηγικές για εξοπλισμούς και να προηγηθούν του ΝΑΤΟ.

Γράφτε το, κύριε Υπουργέ, ότι θα σας έρθει πρόταση για αναβάθμιση των patriot. Και σας προκαλώ και σας παρακαλώ, αντισταθείτε, για να δημιουργηθεί από εδώ η αρχή της ομπρέλας εναντίον της Μόσχας. Και αν σας το περάσουν αυτό λάθρα οι στρατηγοί, τότε δεν ξέρω πώς αύριο το πρωί θα ξαναπάει ο κ. Καραμανλής να συναντήσει τον Πούτιν στη Μόσχα. Είναι στα σχέδια, θα δείτε. Θα σας πουν για αεροπλάνα ναυτικής συνεργασίας, αυτά τα οποία χρειάζεται το ΝΑΤΟ. Θα σας πουν πάλι για μαχητικά και ξεχάστε τα euro fighter. Θα πάτε πάλι από την ίδια αγορά, για να σας στείλουν εδώ για τα αντισταθμιστικά αυτόν τον τύπο, τον οποίο κληρονομήσατε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον έφερε στα πράγματα ο κ. Λαλιώτης τότε με τη Χόχτιφ, για να είναι σήμερα ο άνθρωπος όλων των αντισταθμιστικών ωφελημάτων από τα πολεμικά, τα τριάντα F16 και όλα τα άλλα. Και μιλάω για τον κ. Χατζημηνά. Όσοι από εσάς δεν έχετε ακούσει το όνομα, τυπώστε το λίγο στο μυαλό σας για να δείτε ποιος είναι ο γκαουλάϊτερ των Αμερικανών σήμερα στην Ελλάδα και ποιος κάνει όλα τα παιχνίδια. Υποβάλλετε έκθεση στις 12.05'για αντισταθμιστικά οφέλη και 12.10'έχει αποδεχτεί και έχει υπογράψει η Κυβέρνηση. Αυτά τα λέω, γιατί τα πράγματα είναι λίγο δύσκολα, περισσότερο από όσο νομίζουμε.

Εάν θέλετε, λοιπόν, εμείς είμαστε έτοιμοι για ένα ψήφισμα, αλλά πολύ φοβούμαι ότι δεν υπάρχει η βούληση και η θέληση για μία τέτοια προχωρημένη πολιτική πράξη.

Έρχομαι τώρα στο δημοψήφισμα. Κύριε Υπουργέ, καθηγητής της Νομικής εσείς, συνταγματολόγος ο κ. Λοβέρδος, δεν μπορώ να καταλάβω πώς ακυρώσατε εν τοις πράγμασι όλους εκείνους τους μεγάλους από το 1975 μέχρι σήμερα. Από τον Τσάτσο που συνέταξε το Σύνταγμα μέχρι τον τότε Πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Καραμανλή, τον Ανδρέα Παπανδρέου το 1986 που άλλαξε το Σύνταγμα, αλλά το δημοψήφισμα το άφησε ελεύθερο, το 2000 που εσείς εισηγηθήκατε μαζί με τον κ. Βαρβιτσιώτη, αλλά και τον κ. Βενιζέλο, που πάλι αφήσατε το δημοψήφισμα να υπάρχει μέσα στο Σύνταγμα, πώς όλοι εσείς, λοιπόν, ακυρώνετε τις νοηματικές διαδρομές εκείνων που είπαν ότι πρέπει να υπάρχει μέσα στο Σύνταγμα η δυνατότητα δημοψηφίσματος;

Άρα, λοιπόν, ή σωστά δεν σκέφτηκαν ή σωστά σκέφτηκαν όλοι αυτοί και εσείς όλοι οι άλλοι της εκτελεστικής εξουσίας δεν κάνατε το καθήκον σας. Δηλαδή, τι θέλετε να μου πείτε; Τριάντα πέντε χρόνια από το 1975 δεν υπήρξε ποτέ η ανάγκη ενός δημοψηφίσματος στον τόπο; Ποτέ; Δεν άλλαξε τίποτα από το 1975; Δεν μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Ρωτήσαμε τον ελληνικό λαό, ανεξαρτήτως αν ήταν καλό ή κακό;

Αλλάξαμε το νόμισμα. Ρωτήσαμε τον ελληνικό λαό; Δεν τον αφορούσε τον ελληνικό λαό αυτό το μείζον, το τεράστιο θέμα; Όπου θυμάμαι σαν και τώρα το σύνθημα του κ. Σημίτη, ο οποίος έλεγε ότι το κάνουμε για το νόμισμα, να μην έχουμε υποτιμήσεις του νομίσματος. Δεν μας είπε, όμως, για ανατίμηση του νομίσματος, γιατί σε αναγωγή η δραχμή έχει ανατιμηθεί έναντι του δολαρίου 100%. Και γι' αυτό δεν γίνεται καμμία εξαγωγή στη Νέα Υόρκη και όσοι από εσάς πηγαίνετε στη Νέα Υόρκη και βλέπατε κρασιά, λάδια ελληνικά, σήμερα δεν υπάρχει τίποτα. Δεν υπάρχει τίποτα σε κανένα ράφι, σε κανένα μαγαζί. Γι' αυτό, για να δούμε Αμερικανό τουρίστα βάζουμε κιάλια. Ακριβώς γι' αυτό το νόμισμα, την αλλαγή του νομίσματος. Το νόμισμα μας έκανε φτωχούς. Το νόμισμα το οποίο κατέστησε το μισό ελληνικό πληθυσμό υπήκοο, δούλο των τραπεζών. Ρωτήσαμε; Να του πούμε τις συνέπειες. Να του πούμε τα υπέρ και τα κατά. Έχουμε δεκάδες περιπτώσεις σαν και αυτή.

Μας φορτώσατε στην πλάτη το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα και αλλάξατε στην ουσία –στον τύπο δεν μπορούσατε εξάλλου- τον ανώτατο άρχοντα. Γιατί ανώτατος άρχων εν τέλει, στην ουσία είναι ο Μπαρόζο και η παρέα του. Σας το είπα και το επαναλαμβάνω, επειδή θήτευσα κάποια χρόνια εκεί. Δεν ξέρουμε ποιοι βγάζουν τις νόρμες, τις οδηγίες. Δεν τους ξέρουμε.

Υπολογίζουμε ότι είναι εκατόν πενήντα τύποι, οι οποίοι δεν ξέρουμε πού έχουν έδρα –όχι μέσα στο Κοινοβούλιο- και οι οποίοι βγάζουν τις οδηγίες. Και αυτές οι οδηγίες είναι νόμος του κράτους. Άρα, ποιος είναι ο ανώτατος εκφραστής για τον ελληνικό λαό;

Για όλα αυτά ρωτήσαμε τον ελληνικό λαό; Για το Σύνταγμα που έφεραν; Κι αν δεν ερχόταν η δημοκρατική Γαλλία και η δημοκρατική Ολλανδία να σηκώσει ανάστημα, θα είχε γίνει και σύνταγμα της Ελλάδος, όπως και όλης της Ευρώπης. Τώρα έφεραν το υποκατάστατο. Και είπατε και δεσμευτήκατε ότι θα το περάσετε πρώτοι από τη Βουλή. Ρήση του αξιοτίμου κυρίου Πρωθυπουργού. Ωραία, να το θέσουμε σε δημοψήφισμα στο λαό: Το θέλετε ή δεν το θέλετε; Γιατί δεν το κάνουμε; Διακρίνεται μια φοβία, μια αγοραφοβία, θα μπορούσα να πω. Φοβάστε το λαό για κυρίαρχα θέματα.

Είπατε πριν από λίγο, κύριε Υπουργέ, για το μείζον θέμα: Θέλετε πολιτικό γάμο ή δεν θέλετε πολιτικό γάμο; Λέω λοιπόν, ιδού πεδίο δόξης τρανόν για να πιστοποιηθεί ο λόγος του Υπουργού. Θέλετε σύμφωνο συμβίωσης ή δε θέλετε; Αυτό δεν είπατε πριν από λίγο;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Ελάτε, λοιπόν, να πάμε στο λαό αυτό το οποίο έρχεται και να το επεκτείνετε όπου θέλετε, σε ετερόφυλους, σε ομοφυλόφιλους και οτιδήποτε άλλο. Γι' αυτό είναι ο λαός.

Τι λέει το δικό μας πρόγραμμα, που πιστεύω και το λέω και επαίρομαι, αν θέλετε, ότι είναι το πιο δημοκρατικό απ' όλα τα κόμματα; Εμείς λέμε, κάθε πρώτη Κυριακή του Μαΐου και κάθε πρώτη Κυριακού του Νοεμβρίου να γίνονται δημοψηφίσματα για τα κυρίαρχα θέματα που προκύπτουν μέσα σ' ένα εξάμηνο και να βάλουμε το λαό να απευθυνθεί. Αλλά σου λέει το κόμμα της εξουσίας και όταν μάλιστα έχει εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές: θες γυρεύεις, να μου γυρίσει ένα, δύο απ' αυτά πίσω ο λαός; Η Ελβετία η οποία, εν πάση περιπτώσει, είναι το ισχυρό-

τερο σήμερα Οικονομικά και Κοινωνικά κράτος της Ευρώπης, έχει δημοψηφίσματα σχεδόν κάθε δίμηνο. Η Ιταλία, η παραπαίουσα κυβερνητικά Ιταλία, έχει κάνει εξήντα δύο δημοψηφίσματα. Δηλαδή είναι πιο δημοκράτες εκείνοι, ή πρέπει να δεχτώ εγώ ότι είναι πιο ώριμος ο λαός της Ιταλίας από το λαό το δικό μας; Για ποιο λόγο, λοιπόν, δεν κάνουμε δημοψηφίσματα; Για ποιο λόγο δεν απευθυνόμαστε στο λαό;

Εμείς είπαμε «ναι» σ' αυτήν τη διαδικασία ακριβώς γιατί είναι το πρόγραμμά μας. Αντιλαμβάνομαι τις δυσκολίες που έχει το ερώτημα και πώς θα μπορούσε να τεθεί σε αυτό το θέμα. Είναι νόμος του κράτους από χθες, αλλά είναι νόμος του κράτους ο οποίος δεν έχει λαϊκή κοινωνική νομιμοποίηση. Επομένως, ένας νόμος που δεν έχει λαϊκή κοινωνική νομιμοποίηση μοιάζε ως αναγκαστικός νόμος. Περί αυτού πρόκειται. Και δεν λέμε την αλήθεια στο λαό. Φοβόμαστε να πούμε την αλήθεια στο λαό και να πούμε ότι δεν γίνεται τίποτα με αυτόν το νόμο διότι δεν υπάρχουν λεφτά. Εάν δεν υπάρξουν λεφτά, δεν λύνεται ποτέ το ασφαλιστικό. Μην κοροϊδευόμαστε.

Εμείς έχουμε μια ξεκάθαρη πρόταση. Να δημιουργήσουμε ένα ταμείο και να κάνουμε τα εξής πράγματα στις τρεις πλευρές που εμπλέκονται. Προς τους εργαζόμενους: Για δύο χρόνια μια ώρα δουλειά παραπάνω, όπως τα κόκκινα μεροκάματα, θυμίζω στους συντρόφους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, από το ξεκίνημα του Λένιν. Μιλάω για τα κόκκινα Σάββατα. Ταυτοχρόνως, όμως, οι χίλιες μεγαλύτερες σε τζίρο εταιρίες της Ελλάδος να φορολογηθούν με 2% το χρόνο επί του τζίρου. Και βεβαίως, μια περικοπή από τον προϋπολογισμό της τάξεως του 8% με 10% σε όλα τα Υπουργεία. Να σφίξουμε τα ζωνάρια. Κι αυτά τα χρήματα να πάνε όχι στον κ. Αλογοσκούφη βεβαίως, αλλά να πάνε σ' ένα ταμείο που θα διευθύνεται από εργαζόμενους για να είναι σίγουρο ότι δεν θα κατασπαταληθούν τα χρήματα, για άλλους λόγους.

Κάντε, λοιπόν, μια αναλογιστική μελέτη να δείτε πόσα χρήματα μαζεύονται κι αν αυτά τα χρήματα μπορούν να χρηματοδοτήσουν επαρκώς και επαρκέστατα το ασφαλιστικό. Φέρατε ένα νόμο ο οποίος είναι καλύτερος ή χειρότερος από του Ρέππα, που είχε φέρει ένα νόμο που ήταν καλύτερος ή χειρότερος από του Σιούφα. Και θυμάμαι τότε στου Σιούφα, λέγαμε «λύθηκε το θέμα για σαράντα χρόνια». Ήρθε ο Ρέππας μετά από επτά, οκτώ χρόνια και σου λέει «δεν τραβάει το πράγμα, το ξαν' αλλάζουμε». Το αλλάζετε και αυτό δεν αντέχει. Επομένως, σε πέντε έξι χρόνια θα έρθει κάποιος άλλος που θα φέρει κάτι άλλο και θα έχουμε την ίδια ταλαιπωρία πάλι εις βάρος του ελληνικού λαού. Εάν δεν αποφασίσουμε να βρεθούν χρήματα, τότε νομίζω ότι ματαιοπονούμε.

Επανέρχομαι στην αξία των δημοψηφισμάτων. Πριν από οκτώ χρόνια ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος και η ιεραρχία της Ελλάδος μάζεψαν τρεισήμισι εκατομμύρια υπογραφές, μεταξύ αυτών και του κυρίου Πρωθυπουργού. Και βεβαίως, η πολιτεία γύρισε την πλάτη και είπε «δεν το δεχόμαστε, δεν θέλουμε να το κάνουμε». Γιατί; Γιατί και τότε φοβόταν ότι θα εισέπραττε ένα «όχι». Η ίδια αγοραφοβία.

Σήμερα μαζεύονται πάλι υπογραφές. Πάλι δεν θα γίνει τίποτα. Όπως και βεβαίως δεν έχω καμμία ψευδαίσθηση ότι θα γίνει αναπομπή του νόμου από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ούτε ένα τοις χιλίοις. Δεν υπάρχει καμμία περίπτωση. Οπότε αντιλαμβάνεστε ότι κάποιοι θα έρθουν σε δύσκολη θέση που προσπάθησαν να ανακατέψουν στα κομματικά μας και στα πολιτικά, αν θέλετε, τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Κύριε Υπουργέ, έχουμε ένα καινούργιο κεφάλαιο που λέγεται Ο.Τ.Ε. Τον κ. Βγενόπουλο τον γνωρίζετε καλά. Ο κ. Βγενόπουλος κάτω από τα μάτια σας -εγώ δεν πιστεύω ότι δεν βλέπατε, βλέπατε αλλά κάνατε ότι δεν βλέπατε- έφθασε στο 20%. Όταν εμείς βγήκαμε εδώ μέσα και καταγγείλαμε ορισμένα πράγματα και τον είπα Κοσκωτά, σπεύσατε την επόμενη μέρα εσείς και βγάλατε τη νόρμα δια γραφίδος του κ. Αλογοσκούφη.

Ο κ. Βγενόπουλος επιχειρηματίας έξυπνος, πήγε και βρήκε πελάτη την «DEUTSCHE TELECOM». Ωραία, και έκανε συμβόλαιο χωρίς τη δική σας συμφωνία; Εάν ο κ. Βγενόπουλος ενθυλάκωσε 300.000.000 ευρώ κέρδη απ' αυτήν την πώληση, αυτά τα κέρδη είναι επειδή εσείς δεχθήκατε την εταιρία «DEUTSCHE TELECOM» ότι θα μπει στο διοικητικό συμβούλιο του Ο.Τ.Ε., κοινώς θα δώσετε το μάνατζμεντ. Αν είχε την παραγγελία ότι εσείς δεν θα δίνατε το μάνατζμεντ, τα λεφτά δεν έπεφταν.

Επομένως εδώ έχουμε μια αδιαφανή κίνηση κεφαλαίων γιατί δεν ξέρουμε πού και πώς και τι άλλο έκαναν οι Γερμανοί πέρα από το να δώσουν το τίμημα που αντιστοιχούσε στο 20% των μετοχών του κ. Βγενόπουλου.

Έρχομαι σε μια απόφαση δικαστηρίων, η οποία με ενοχλεί. Ενοχλεί και εσάς. Η απόφαση δικαστηρίου για την απεργία της Ομάδας των συνδικαλιστών του Ο.Τ.Ε. λέει: Ουσιαστικά πρόκειται περί απεργίας στρεφομένης κατά των επιλογών της Κυβέρνησης και φέρει το χαρακτήρα απεργίας-διαμαρτυρίας με σκοπό να προσελκύσει το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης υπέρ των απεργών. Πρέπει συνεπώς η αγωγή να γίνει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσία και να γνωριστεί ότι η συγκεκριμένη απεργία είναι παράνομη.

Πείτε μου ως νομικός, πού στέκουν αυτά τα πράγματα; Πώς θα μας βγάλετε από το μυαλό ότι κάποιοι εκ των λειτουργών της Θέμιδος –και ευτυχώς όχι όλοι- δεν λειτουργούν κάτω από συγκροτημένη Κυβερνητική οδηγία; Είναι δυνατόν μια απεργία να λέγεται ότι είναι καταχρηστική η οποία γίνεται κατά αποφάσεως Κυβερνήσεως; Κατά αποφάσεως τίνος να γίνει; Του κηπουρού της γειτονιάς τους; Που τους θίγει τα κυριαρχικά τους δικαιώματα, αλλάζει δηλαδή τον εργοδότη έτσι μέσα σε μια νύχτα; Και έρχεται και λέει καταχρηστική; Δεν ελέγχετε, λοιπόν, τη δικαιοσύνη;

Και κλείνω με τούτο το ανατριχιαστικό. Χώρα του ΝΑΤΟ, χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χώρα που ο Επίτροπός της είναι ο αρμόδιος για τη διεύρυνσή της, ο κ. Ρέϊν, η Φινλανδία 14 του μηνός έστειλε μια επείγουσα εγκύκλιο σε όλους τους πολίτες της Φινλανδίας που ζουν στην Ελλάδα, να είναι έτοιμοι να εγκαταλείψουν τη χώρα. Γιατί βγήκε αυτή η νόρμα τώρα και ξαφνικά; Οι Φινλανδοί, δηλαδή, να εγκαταλείψουν τη χώρα, να είναι έτοιμοι σε περίπτωση δημιουργίας κινδύνου, πού θα πάνε, σε ποια καταφύγια θα πάνε μέσα. Εμένα αυτό μου κάνει μεγάλη εντύπωση.

Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να το ψάξετε σοβαρά γιατί εμπλέκει εμάς και την Αλβανία. Λέει ξεκάθαρα ότι αν συμβεί το οτιδήποτε θα πάτε στην Πρεσβεία, στο Προξενείο, στο σπίτι του Πρέσβη. Δεν μπορώ να καταλάβω για ποιο λόγο συμβαίνει αυτό, για ποιο λόγο ανησυχεί η Φινλανδία και τι παραπάνω μπορεί να ξέρει η Φινλανδία που σημειώνω ότι ο Επίτροπος για τη διεύρυνση είναι δικός τους- απ' αυτά τα οποία ξέρουμε εμείς.

Εγώ θέλω να ελπίζω ότι είναι μια ευρύτερη πολιτική εις βάρος της πατρίδας και γι 'αυτό προηγουμένως ζήτησα αυτό το ψήφισμα για να κατακεραυνώσουμε στο ποσοστό που μπορούμε, εκείνους που επιμένουν ότι είμαστε υπήκοοί τους και δούλοι τους. Όχι, είμαστε έθνος κυρίαρχο, με δημοκρατία δυνατή που μπορεί να αντισταθεί στα παιχνίδια των αμερικάνων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Στυλιανός Νικηφοράκης.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω πραγματικά, ως Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, να ζητήσω από του Βήματος της Βουλής μία ειλικρινή και μεγάλη συγγνώμη από τον ελληνικό λαό. Είναι αλήθεια ότι στα τρία χρόνια -με σκάρτο χρόνο τις Ευρωεκλογές, τις εθνικές εκλογές, την Ολυμπιάδα και τις αυτοδιοικητικές εκλογές- καθαρού κυβερνητικού χρόνου που είχαμε, δεν εξοντώσαμε το τέρας της ανεργίας, δεν εξαφανίσαμε τη φτώχεια, δεν θεραπεύσαμε πάσα νόσο και παθογένεια η οποία διαχρονικά μαστίζει τη χώρα μας από ιδρύσεώς της μέχρι και σήμερα, δεν αναστήσαμε το μαρμαρωμένο βασιλιά, δεν πήραμε την Πόλη, δεν κάναμε επέλαση στα Σκόπια να τα καταλάβουμε. Θα μου πείτε: «Είναι σοβαρά πράγματα αυτά, κύριε συνάδελφε»; Θα σας πω: είναι ίσης σοβαρότητας και αξίας, όσο και τα επιχειρήματα που ακούστηκαν επί πενθήμερο σ' αυτήν την Αίθουσα πότε με αφορμή την πρόταση δυσπιστίας που κατέθεσε η Αξιωματική Αντιπολίτευση και πότε με την πρόταση για δημοψήφισμα που κατέθετε ο

ΣΥ.ΡΙΖ.Α. Και είναι αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πραγματικά αυτή η Αίθουσα από εγκαινίων της μέχρι και σήμερα δεν έχει φωτιστεί περισσότερο. Έχει φωτιστεί από εξαιρετικά πυροτεχνήματα κόκκινα, κίτρινα, πράσινα. Το μόνο που δεν φώτισαν βεβαίως ήταν η αδυναμία του ασφαλιστικού νόμου, ήταν –και ακούστηκε δυστυχώς και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση αυτό- η εξάρτηση που έχει ο συγκεκριμένος νόμος από την ολιγαρχία και την πλουτοκρατία, προκειμένου να φαλκιδεύσει εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων της χώρας μας, τα συνταξιοδοτικά τους κ.λπ.. Το μόνο που φώτισε πραγματικά το πενθήμερο αυτό της Κοινοβουλευτικής συζήτησης ήταν το παντελές έλλειμμα πολιτικού λόγου, προγράμματος και οράματος του συνόλου της Αντιπολιτεύσεως, δυστυχώς. Μονόλογοι παράλληλοι ακούστηκαν μέσα στη Βουλή σε ώτα μη ακουόντων. Το φως και το σκοτάδι, η νύχτα και η μέρα. Προήχθη εδώ η οποιαδήποτε άποψη σύνθεσης και πολιτικού διαλόγου, που είναι το ζητούμενο των ημερών; Όχι βέβαια. Μονόλογοι πολλές φορές με παραληρηματική μορφή εξαπολύθησαν από το Βήμα τούτο. Και μετά εξερχόμαστε από την Αίθουσα διαπορούντες και ενδεείς αλληλοκοιταζόμαστε και λέμε «γιατί προχωρούμε σε μία συνολική απαξίωση του πολιτικού και της πολιτικής». Φωτίστηκε και κάτι άλλο: γιατί δεν πρέπει να πάμε σε δημοψήφισμα. Αμφιβάλλει κάποιος ότι θα πηγαίναμε σε μια δημοψηφισματική διαδικασία η οποία θα διεξήγετο μέσα σε κλίμα συνθημάτων; Θα μπορούσε να αρθρώσει το πολιτικό σύστημα της χώρας –συνολικά ομιλώ- πολιτικό επιχείρημα και λόγο; Συνθήματα. Ένα «ναι» και ένα «όχι» θα ακούγονταν. Και επειδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η όποια μεταρρύθμιση –και επιτρέψτε μου να χαρακτηρίζω τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού ως την κορυφαία μεταρρύθμιση από τη Μεταπολίτευση και μετά- είναι επώδυνη, «οι αλλαγές φύσει λυπηρόν για τον άνθρωπο εστί», διατύπωνε προ χιλιάδων ετών ο Αριστοτέλης.

Είναι βέβαιο ότι απευθυνόμενοι στο θυμικό του λαού, θα εισπράτταμε ένα μεγαλοπρεπές «όχι» και θα εισέπρατταν οι επόμενες γενιές την πλήρη αβεβαιότητα για το πώς θα μπορέσουν να εξασφαλίσουν τη σύνταξη, το εφ' άπαξ τους και, τέλος πάντων, έναν καλό δρόμο στην τρίτη φάση της ζωής τους. Και όσο και να είναι αυτό, αν θέλετε, νομιμοποιημένο πολιτικά για την ευρύτερη Αριστερά, δεν παύει να ξενίζει η συμπεριφορά του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο έχει πεδίον δόξης λαμπρόν στο μεσαίο χώρο, να επιτελέσει κατά τρόπο εξαιρετικό τα συνταγματικά του καθήκοντα. Έχει δώσει δείγματα στην κυβέρνηση Σημίτη. Τα έχετε ξεχάσει αυτά.

Αγωνιούντες από τις δημοσκοπήσεις, σπεύδετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να πάτε αριστερά. Και αυτό μπορεί να είναι ευχάριστο για τη Νέα Δημοκρατία, γιατί καλύπτει πλέον το σύνολο του δημιουργικού του μεσαίου χώρου, αλλά είναι δυσάρεστο για το πολιτικό σύστημα της χώρας. Τι περιμένετε από εκεί; Διαγκωνίζεστε με την Αριστερά σε προνομιακό τοπίο δικό της, με τους δικούς της όρους και πάτε να γίνετε η ηγέτιδα, η δεσπόζουσα δύναμη σε μία Αριστερά, σε μία ελληνική Αριστερά, η οποία -επιτρέψτε μου με όλο το σεβασμό που τρέφω για την πορεία της, για τους αγώνες της και για την προσφορά της στον τόπο- είναι μία Αριστερά μουσείου στην παγκόσμια πολιτική σκηνή. Και εκεί θέλει να πάει να εγκατασταθεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ., διεκδικώντας, μέσα από δρόμο του χθες, να επανέλθει στο αύριο και στο μέλλον. Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα.

Ανασύρατε από το ενδυματολογικό σας μουσείο το ζιβάγκο. Με γεια σας, με χαρά σας. Και μέσα από το μαζικό πολιτικό ασυνείδητό σας ξαναφτιάξατε πάλι μία Ελλάδα, ένα τεράστιο τέρας, μαστό, ένα κράτος στου οποίου τις απολήξεις μπορεί από ηλικίας παραγωγικής ο κάθε Έλληνας να πηγαίνει και να ψωμίζεται αδαπάνως και οκνηρώς για όλο το υπόλοιπο της ζωής του και δεν διερωτάσθε πού θα βρεθεί το γάλα.

Δυστυχώς, ο χρόνος είναι ελάχιστος. Θα κλείσω με το εξής. Σωστά κάνει η Κυβέρνηση και δεν δέχεται την πρόταση για διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Η ίδια η πρόταση ωφελεί τη Νέα Δημοκρατία. Εμφανίζεστε να λειτουργείτε μετωπικά. Εμφανίζεστε αυτήν την ώρα, σε επίπεδο κορυφής, το σύνολο της Αντιπολίτευσης επέκεινα των δεξιών της Νέας Δημοκρατίας και επέκεινα των αριστερών του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς να αθροίζεστε. Και ξέρετε, φίλες και φίλοι, στην πολιτική υπάρχει μία αρχή που είναι αδιάψευστη: Ετερόκλητες αθροιζόμενες δυνάμεις, σε επίπεδο κορυφής, λειτουργούν με αρνητικό πρόσημο στην κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Νικηφοράκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί καθηγητές από το 1ο Επαγγελματικό Λύκειο Καβάλας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Σοφία Σακοράφα.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ξέρω για ποια πυροτεχνήματα μιλούσε ο κύριος συνάδελφος προηγουμένως. Δεν ξέρω αν ήταν κόκκινα, πράσινα, κίτρινα, ένα πράγμα θέλω να του πω. Εμένα το δικό μου ταμείο, κύριοι συνάδελφοι, είναι το Τ.Ε.Β.Ε. και δεν προοιωνίζεται καλό το μέλλον μου και σαν το δικό μου μέλλον υπάρχουν πάρα πολλοί εκεί έξω που βρίσκομαι μαζί τους κάθε φορά που -και δεν είναι πεντακόσιοι και χίλιοι που είπε ο κύριος συνάδελφος προηγουμένως, κ. Τζαμτζής, ήταν χιλιάδες στις δύο μέρες της απεργίας- αγωνιούν για το αύριό τους και μάλιστα το αύριο σε μέρες που είναι πάρα πολύ δύσκολες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ενεργοποίηση του άρθρου 44 του Συντάγματος, βάσει του οποίου σύσσωμη η Αντιπολίτευση ζητά τη διενέργεια δημοψηφίσματος για το ασφαλιστικό, έχει πέντε σημαντικές παραμέτρους: Πρώτη είναι αυτή που προκύπτει από το ίδιο το Σύνταγμα, σύμφωνα με το οποίο, δημοψήφισμα προκηρύσσεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με διάταγμα και για ψηφισμένα νομοσχέδια που ρυθμίζουν σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, εκτός από τα δημοσιονομικά.

Δεν μπορώ να φανταστώ σοβαρότερο κοινωνικό ζήτημα από τον κοινωνικό εφιάλτη που δημιουργεί για την ελληνική κοινωνία και τους Έλληνες πολίτες αυτό το νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που ακυρώνει ουσιαστικά την υγειονομική περίθαλψη για εκατοντάδες χιλιάδες ελαστικά και περιστασιακά εργαζόμενους και μετανάστες, ένα νομοσχέδιο που αυξάνει τα όρια ηλικίας σε όσους εντάσσονται στα βαρέα και ανθυγιεινά, σε όσους έχουν συμπληρώσει τριάντα πέντε χρόνια ασφάλισης, στις μητέρες με ανήλικο παιδί και στις τρίτεκνες, ένα νομοσχέδιο που εξακοντίζει τους νέους στην πραγματική ηλικία συνταξιοδότησης πολύ πάνω από τα εξήντα πέντε χρόνια, που περιορίζει δραστικά τις πρόωρες συντάξεις, ένα νομοσχέδιο που συρρικνώνει δικαιώματα και ισοπεδώνει προς τα κάτω τις παροχές, ώστε το κράτος να μη χρειαστεί να καταβάλει επιπλέον χρήματα, ένα νομοσχέδιο που εισάγει το νέο δόγμα ότι πρόοδος είναι να δουλεύεις, να δουλεύεις και να δουλεύεις χωρίς να κατοχυρώνεις δικαιώματα, ένα νομοσχέδιο που δεν ακουμπά τις θεσμοθετημένες υποχρεώσεις του κράτους έναντι των ταμείων, που δεν ακουμπά τους «κουμπάρους» και τα εκατομμύρια που χάθηκαν από την υπόθεση των ομολόγων, που δεν ακουμπά τους εισφοροδιαφεύγοντες και την ανασφάλιστη εργασία.

Συμπέρασμα πρώτο: Για το νομοσχέδιο αυτό πρέπει να διενεργηθεί δημοψήφισμα, γιατί δεν ρυθμίζει απλώς σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, αλλά απορρυθμίζει απροκάλυπτα και μεθοδευμένα κοινωνικά δικαιώματα και κεκτημένα χρόνων.

Η δεύτερη παράμετρος είναι ότι το αίτημα αυτό διατυπώνεται από το σύνολο της Αντιπολίτευσης, που σημαίνει ότι εκφράζει την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Εάν για την Κυβέρνηση δεν σημαίνουν τίποτε οι εκατόν πενήντα χιλιάδες απεργοί της 12ης Μαρτίου, για το αντιπροσωπευτικό μας σύστημα υπάρχει και άλλη ανάγνωση αυτού του αιτήματος. Στην κοινωνία είστε η μειοψηφία, κύριε Πρωθυπουργέ.

Συμπέρασμα δεύτερο: Για το νομοσχέδιο αυτό πρέπει να διενεργηθεί δημοψήφισμα, καθώς το απαιτεί η πλειοψηφία του

εκλογικού σώματος. Κάποτε η Κυβέρνηση θα πρέπει να αντιληφθεί ότι σε μια δημοκρατία αξία δεν έχουν μόνο οι κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες, αλλά και το 78,5% του ελληνικού λαού που στρέφεται εναντίον του νομοσχεδίου. Άλλωστε, οι κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες έχουν προβλεφθεί για τη σταθερότητα του τόπου και όχι για την αποσταθεροποίηση της κοινωνίας και όχι για την επιβολή αντιλαϊκών μέτρων και πολιτικών.

Η τρίτη παράμετρος έχει να κάνει με το πώς μια Κυβέρνηση νομιμοποιείται να επικαλείται τη νωπή εντολή του Σεπτεμβρίου, προκειμένου να περνάει αυτό το νομοσχέδιο, όταν αυτή η εντολή ελήφθη από την πλευρά του Πρωθυπουργού, λέγοντας ψέματα στον ελληνικό λαό. Ψέματα είπε ο Πρωθυπουργός με τα περιβόητα προεκλογικά τρία «δεν». Και έρχεται σήμερα στη Βουλή και μας μιλάει για πλειοψηφίες. Οι πλειοψηφίες δεν οικοδομούνται με ψέματα και με παραπλάνηση του εκλογικού σώματος, κύριε Πρωθυπουργέ. Οι δημοκρατικές πλειοψηφίες χρειάζονται κοινωνικό έρεισμα και κατακτώνται στη βάση της ειλικρινούς σχέσης με το λαό.

Συμπέρασμα τρίτο: Για το νομοσχέδιο αυτό πρέπει να διενεργηθεί δημοψήφισμα, γιατί η λαϊκή εντολή που πήρε ο Πρωθυπουργός το Σεπτέμβριο σε καμμία περίπτωση δεν αφορά την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου, που φαλκιδεύει τη βούληση του ελληνικού λαού.

Η τέταρτη παράμετρος έχει να κάνει με το ρόλο της άμεσης δημοκρατίας, των κοινωνικών αιτημάτων και των κινημάτων σήμερα. Τι γίνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν διαπιστώνεται για σοβαρό κοινωνικό ζήτημα πλήρης διάσταση μεταξύ της Κυβέρνησης και της κοινωνίας; Τι γίνεται, κύριε Πρωθυπουργέ, όταν έχετε απέναντί σας το 78,5% της κοινής γνώμης; Τι γίνεται, κυρία Πετραλιά, με την αγρότισσα από τη Ζίτσα που λέει ότι είναι εξήντα πέντε χρονών, παίρνει 330 ευρώ σύνταξη και βλέπει το μέλλον του γιού της σε χειρότερη μοίρα από το δικό της;

Συμπέρασμα τέταρτο: Για το νομοσχέδιο αυτό πρέπει να διενεργηθεί δημοψήφισμα, γιατί ο τρόπος που ρυθμίζει το ασφαλιστικό είναι τόσο βαθιά αντικοινωνικός που η Κυβέρνηση βρίσκεται σε απόλυτη ρήξη με το σύνολο της κοινωνίας. Οι πολιτικές προθέσεις της Κυβέρνησης βρίσκονται σε απόλυτη σύγκρουση με τα αιτήματα του ελληνικού λαού.

Παράμετρος πέμπτη: Η πεμπτουσία της Δημοκρατίας είναι ο διάλογος και η ενημέρωση. Ξημερώματα, στις 3.00' και στις 4.00', επιχειρήσατε να περάσετε το νομοσχέδιο από τη Βουλή και οι κοινωνικοί φορείς που ήρθαν εδώ για να συμμετάσχουν σ' αυτό το προσχηματικό διάλογο της κ. Πετραλιά, μίλησαν για προχειρότητα και έλλειψη διαλόγου, για απουσία αναλογιστικών μελετών, για επιλογή διαδικασιών express.

Συμπέρασμα πέμπτον: Για το νομοσχέδιο αυτό πρέπει να διενεργηθεί δημοψήφισμα, γιατί τα σοβαρά νομοσχέδια που ρυθμίζουν ζωτικά κοινωνικά θέματα δεν περνούν στο σκοτάδι και με αντιδημοκρατικές διαδικασίες, αλλά με διάλογο, συζήτηση και ενημέρωση. Αυτά μόνο με διενέργεια δημοψηφίσματος μπορούν να διασφαλιστούν επί των ημερών σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήρθε ο Πρωθυπουργός στη Βουλή και μας είπε ότι για ένα τόσο σύνθετο νομοσχέδιο, ο ελληνικός λαός δεν μπορεί να ψηφίσει με ένα «ΝΑΙ» ή με ένα «ΟΧΙ». Μπορεί, κύριε Καραμανλή, για ένα τόσο σύνθετο και κρίσιμο νομοσχέδιο ο λαός και οι κοινωνικοί φορείς να μένουν στο περιθώριο;

Επικαλείστε την πρόοδο, ενώ μας γυρίζετε στην εποχή της γερμανικής αυτοκρατορίας και στα λόγια του αρχιμάστορα της συντήρησης Μπίσμαρκ. Τα μεγάλα θέματα της εποχής μας δεν λύνονται με αποφάσεις της πλειοψηφίας, αλλά με σίδερο και αίμα. Επιτέλους, ο ελληνικός λαός και μπορεί και θέλει να έχει άμεσο λόγο και για τα σύνθετα και για κρίσιμα πράγματα που αφορούν τη ζωή του και τη ζωή των παιδιών του.

Και επειδή όλες αυτές τις μέρες στη Βουλή ακούστηκαν διάφορα ευφυολογήματα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας για τις πρωτοβουλίες του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Στερείται τουλάχιστον πολιτικής ηθικής η άποψή σας περί κινήσεων εντυπωσιασμού, όταν ένας ολόκληρος λαός αντιστέκεται στην αντιασφαλιστική σας λαίλαπα. Και όταν μια κοινωνία είναι ανάστατη, δεν επιχειρείς να κερδίσεις τις εντυπώσεις. Τις παραγγελιές τις εκτελείς, τις παραγγελιές τις υπηρετείς, προκειμένου να της δώσεις φωνή εντός Βουλής, αυτήν τη φωνή που εσείς φιμώσατε.

Κλείνω, απευθυνόμενη στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και τους θυμίζω ότι εάν η αξία κάθε μεγάλου πολιτικού αποτελέσματος ήταν συνάρτηση μόνο της ψηφοφορίας στη Βουλή και όχι λαϊκών αγώνων, τότε ακόμα βόλτες στα ανάκτορα θα έκαναν και θα ανεβοκατέβαζαν κυβερνήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εντός και εκτός Βουλής αποτελεί το ρεύμα του κοινωνικού αγώνα και αναμετριέται καθημερινά με τα black out που επιφέρει η νεοφιλελεύθερη πολιτική σας. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως γνήσιο κίνημα βρίσκεται στα μέτωπα των αγώνων για να ανατρέψει μαζί με όλες τις δυνάμεις της κοινωνικής Αριστεράς το αντιασφαλιστικό χάος. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως δύναμη εξουσίας έχει ολοκληρωμένη πρόταση ασφαλιστικής βιωσιμότητας και κοινωνικής πρόνοιας. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως αυριανή κυβέρνηση θα καταργήσει τούτο το επαίσχυντο νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε ότι βασική αρχή της προόδου είναι «ό,τι κερδήθηκε, πρέπει κάθε μέρα να ξανακερδίζεται με όρους πιο ποιοτικούς». Και η προσέγγισή μας απέναντι στο ασφαλιστικό αυτή είναι. Ό,τι με αγώνες και δικαιώσεις κέρδισε ο ελληνικός λαός για την εργασία του, είναι για μας το αναφαίρετο δικαίωμα πάνω στο οποίο θα οικοδομήσουμε τη λύση του μέλλοντος, μια λύση η οποία δεν θα διασφαλίζει μόνο τη βιωσιμότητα του συστήματος, αλλά και την κοινωνική του επάρκεια. Και αυτό δεν είναι απλώς υποχρέωση, αλλά πάγια αξία μας. Άλλωστε, ο καθένας μας ανάλογα με το τι πιστεύει, επιλέγει και τις αξίες που υπηρετεί και τον τρόπο που τις υπερασπίζεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ, κυρία Σακοράφα.

Το λόγο έχει η Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Πετραλιά.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια δύσκολη διπλωματική προσπάθεια με ασφυκτικές πιέσεις από πολλές χώρες, η Ελλάδα και ο Κώστας Καραμανλής αυτή ακριβώς τη στιγμή δίνει τη μάχη της υπεράσπισης των εθνικών μας συμφερόντων. Και θα την κερδίσει αυτήν τη μάχη, τη μάχη της αξιοπρέπειας και του δικαίου. Με τη δύναμη της εμπιστοσύνης του ελληνικού λαού, με τη δύναμη του ενιαίου εθνικού μετώπου.

Ωστόσο, αυτή η εθνική ομοψυχία, η συστράτευση όλων των πολιτικών δυνάμεων γι' αυτό το μεγάλο εθνικό θέμα, γεννά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και ένα κεφαλαιώδες ερώτημα. Γιατί να μην αντιμετωπίζουν όλες οι πολιτικές δυνάμεις με την ίδια συναίσθηση της ευθύνης και του χρέους και τα μεγάλα πολιτικά εσωτερικά θέματα, όπως είναι το ασφαλιστικό, που έχουν σχέση με το μέλλον και την ποιότητα της ζωής των επόμενων γενεών;

Το λέω αυτό καθώς η σημερινή συζήτηση, όπως και η συζήτηση την οποία κάναμε για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, ανέδειξε πάνω από οτιδήποτε άλλο αυτήν τη μεγάλη μας αδυναμία. Ανέδειξε την αδυναμία μας για συνεννόηση, για συναίνεση και για σύνθεση. Ακριβώς αυτή η αδυναμία αφαιρεί από τη δημοκρατία μας τη δυνατότητα της ουσιαστικής επίλυσης των μεγάλων προβλημάτων. Και αυτό γιατί; Διότι κάποιοι δεν έχουν κατανοήσει τη δύναμη που έχει αυτή η χώρα, όταν όλοι αντιληφθούν ότι σε τέτοιας σημασίας θέματα όπως είναι το ασφαλιστικό, είναι πολύ περισσότερα αυτά τα οποία μας ενώνουν απ' αυτά που μας χωρίζουν. Όταν προτάσσουν το πολιτικό κόστος και τα μικροκομματικά τους συμφέροντα πάνω από το πραγματικό κοινωνικό συμφέρον.

Αυτό, δείχνει ο ιδιότυπος διαγωνισμός των εντυπώσεων, όχι βέβαια με τη κατάθεση συγκροτημένων και εναλλακτικών προτάσεων, αλλά με την πρόταση δυσπιστίας και σήμερα με την πρόταση για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος.

Προς τι όλο αυτό; Μόνο και μόνο για τις επικοινωνιακές δάφ-

νες; Μόνο και μόνο – γιατί μόνο γι' αυτό γίνεται – για την κατανομή των ρόλων μεταξύ της μείζονος και της ελάσσονος Αντιπολίτευσης. Γιατί για την ουσία ούτε λόγος.

Είναι προφανές, η σημερινή πρόταση – και εδώ καλό είναι να το ξέρει ο ελληνικός λαός – και των τεσσάρων κομμάτων της Αντιπολίτευσης για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, για την έγκρισή ή όχι της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, είναι στο βάθος μια απολιτική πρόταση.

Και εξηγούμαι τι εννοώ όταν λέω ότι είναι απολιτική πράξη. Γιατί αυτό που προτείνετε είναι να μεταθέσουμε την ευθύνη στους πολίτες, για να πουν οι πολίτες το «ναι» ή το «όχι», για να αποδεχτούν ή να απορρίψουν την ασφαλιστική μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης. Προσέξτε: για να απορρίψουν ή να δεχτούν την ασφαλιστική μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης. Όχι για να επιλέξουν ανάμεσα σε δύο πολιτικές προτάσεις για το ασφαλιστικό.

Και εδώ θέλω να πω ότι, όπως συμφωνήσατε να κάνετε τα τέσσερα κόμματα την πρόταση για το δημοψήφισμα, γιατί δεν φέρατε όλοι μαζί και μία πρόταση ολοκληρωμένη, συγκροτημένη, επί της ουσίας;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Φέρτε μία πρόταση, λοιπόν, για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Και τότε να προστρέξουμε στους πολίτες, για να έχουν δύο ολοκληρωμένες προτάσεις οι πολίτες και να έρθουν τότε και να επιλέξουν με ένα «ναι» ή με ένα «όχι».

Αλλά αυτό πώς θα μπορούσε να συμβεί, κύριοι συνάδελφοι; Πρώτον, εδώ καθ' όλη τη διάρκεια του διαλόγου, αλλά και εδώ την προπερασμένη εβδομάδα εξήντα πέντε ολόκληρες ώρες, την περασμένη εβδομάδα πάμπολλες ώρες και αυτή ακόμα τη βδομάδα τόσες ώρες από χθες, ε, δεν ακούσαμε ούτε μία ολοκληρωμένη πρόταση, που να λύνει το πρόβλημα. Ό,τι ακούστηκε περιγράφει το πρόβλημα.

Με άρνηση απαντάτε. Και σήμερα ακόμα με άρνηση απαντάτε. Το γεγονός ότι μόλις πριν έξι μήνες ο ελληνικός λαός έδωσε μια ηχηρή εντολή, είπε το μεγάλο «ναι» προς τη Νέα Δημοκρατία και την παράταξή μας, το ότι μας έδωσε ηχηρή εντολή να προχωρήσουμε στη μεταρρύθμιση, δεν σας απασχολεί, σας είναι αδιάφορο. Όπως επίσης σας είναι αδιάφορο και το γεγονός ότι σ' ένα τόσο κρίσιμο θέμα, όπως είναι το ασφαλιστικό, δεν έχετε καμμία πρόταση. Μη πρόταση για μη λύση. Αυτή είναι η δική σας τοποθέτηση.

Για χάρη βέβαια της συζήτησης, θα προσπαθήσω να συμβαδίσω με τη λογική σας σε εκείνη την απίθανη περίπτωση που θα μπορούσε να εγκριθεί το δημοψήφισμα. Τι μας λέτε λοιπόν; Λέτε να καλέσουμε τους Έλληνες και τις Ελληνίδες να πουν ένα «ναι» ή ένα «όχι» σε ένα νόμο, που με πληθώρα παρεμβάσεων στα 154 άρθρα του δίνει λύσεις σε σειρά ζητημάτων που αφορούν στη διοικητική μεταρρύθμιση, σε δημιουργία νέων θεσμών, στη χρηματοδότηση του συστήματος και απαντάει στις ανάγκες πολλών ασφαλισμένων και με πολλές ασφαλιστικές διατάξεις, που αναφέρονται σε διαφορετικούς ασφαλισμένους, σε διαφορετικά προβλήματα και σε διαφορετικές ανάγκες.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Κυρία Υπουργέ, το ψηφίζουμε και στο σύνολο το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Με ένα «ναι» ή ένα «όχι».

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Με ένα «ναι» ή ένα «όχι» στο σύνολο.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Για να δούμε όμως αυτό το απλουστευτικό σας «όχι», στο οποίο φαίνεται ότι ελπίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να δούμε λίγο τι σημαίνει στην ουσία; Σε τι μεταφράζεται;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Εξίσου απλουστευτικό είναι και το «ναι».

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Το «όχι» στους δεκατρείς φορείς κοινωνικής ασφάλισης μεταφράζεται σε «ναι» στους εκατόν τριάντα τρεις φορείς κοινωνικής ασφάλισης, που ισχύουν σήμερα. Εκατόν τριάντα τρεις φορείς με τη γιγαντωμένη γραφειοκρατία, την κατασπατάληση πόρων, τα διαφορετικά μέτρα και σταθμά, που ισχύουν και που συνεπάγονται για τους ασφαλισμένους άλλες ρυθμίσεις από δω, άλλες από κει. Συνέβαλαν όμως οι συγκεκριμένοι ασφαλισμένοι στη στήριξη του συστήματος με τους ίδιους όρους και τις ίδιες προϋποθέσεις.

Το «όχι» στην ενιαία μηχανογράφηση όλων των φορέων, που προβλέπει ο νέος νόμος και που φέρνει καλύτερες, ταχύτερες υπηρεσίες στους ασφαλισμένους, που φέρνει διασταύρωση των στοιχείων, που φέρνει ενιαίους ελεγκτικούς μηχανισμούς και που επιτρέπει να γίνεται ο πλήρης έλεγχος, σημαίνει «ναι» στη διαιώνιση της κακοδιαχείρισης και στη διαιώνιση της αναποτελεσματικής οργάνωσης. Σημαίνει «ναι» στο να συνεχιστεί η ταλαιπωρία των ασφαλισμένων, να συνεχιστεί η γιγάντωση της εισφοροδιαφυγής.

Πείτε το, λοιπόν, καθαρά: λέτε «όχι» στη δημιουργία των μικτών κλιμακίων Σ.Ε.Π.Ε. και Ι.Κ.Α., για ενιαίες διευθύνσεις ελέγχου και επιθεώρησης στα νέα ταμεία; Λέτε «όχι» – και προτρέπετε και τους πολίτες να πουν «όχι» – στο να μπει επιτέλους ένα τέλος στις διαδοχικές και ευνοϊκές ρυθμίσεις στα χρέη των ταμείων;

Λέτε «όχι», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην υποχρεωτική απόκτηση του μοναδικού, ενιαίου και υποχρεωτικού ενός αριθμού του ασφαλιστικού μητρώου, του Α.Μ.Κ.Α., που για πρώτη φορά καθιερώνεται και για την εργασία; Δηλαδή, αν πείτε «όχι» σε αυτό, λέτε «ναι» στην αδήλωτη εργασία.

Λέτε «όχι» στον οριακό επανακαθορισμό των ημερομισθίων για τη λήψη παροχών υγείας από το Ι.Κ.Α., όταν το ξέρετε πολύ καλά και είναι γνωστό ότι πίσω από αυτά τα ένσημα έχουν στηθεί ολόκληρες επιχειρήσεις, που κρύβονται πίσω από τα μερόκαματα αυτών των ανθρώπων και τους υποχρεώνουν να δουλεύουν ανασφάλιστοι, για να κερδοσκοπούν κάποιοι με την εισφοροαποφυγή.

Σε αυτά, λοιπόν, αποζητάτε το «όχι»; Σε αυτά προτείνετε απλώς την άρνηση; Απαντήστε μας.

Και για να δούμε και μία μία και τις ασφαλιστικές ρυθμίσεις και θα έλεγα και θα προσέθετα τις στοχευμένες ασφαλιστικές ρυθμίσεις που προβλέπονται σε αυτόν τον νέο νόμο.

Λέτε «όχι» στην αποθάρρυνση των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων, που επιβαρύνουν ολέθρια το σύστημα και ταυτόχρονα στερούν θέσεις εργασίας από νέους ανέργους; Λέτε «όχι» στη δίκαιη μεταχείριση των ασφαλισμένων και στην προσέγγιση σταδιακά σε ισότιμες ρυθμίσεις και σε καλύτερους όρους συνταξιοδότησης για τους πολλούς, για το σύνολο του ελληνικού λαού;

Προφανώς, δηλαδή, λέτε «ναι» στην αναπαραγωγή των αδικιών και των στρεβλώσεων που διαχρονικά κουβαλάει αυτό το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης. Να υπάρχει, δηλαδή, – γιατί αυτό λέτε εσείς – κάποιος που παίρνει σύνταξη στα τριάντα οκτώ του, στα σαράντα, στα σαράντα πέντε του χρόνια, την ίδια στιγμή που υπάρχουν άλλοι άνθρωποι, που αγωνίζονται πάρα πολλά χρόνια και με πολύ περισσότερη δουλειά, γιατί; Για να κατοχυρώσουν το μίνιμουμ της σύνταξης και που δυσκολεύονται ακόμα και γι' αυτήν την ελάχιστη σύνταξη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Και τους την πετσοκόβουν.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Λέτε όχι τώρα στα μέτρα στήριξης της εργαζόμενης μητέρας, μέτρα που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα ψήφισε και μέτρα που βοηθούν ουσιαστικά τη μητέρα στα πρώτα χρόνια, όταν το παιδί την έχει ανάγκη;

Δηλαδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέτε «όχι» στο να κάθεται η μητέρα δεκατρεισήμισι μήνες πλάι στο παιδί της, όταν αυτό είναι μωρό και την έχει ανάγκη. Λέτε «όχι» στα πλασματικά χρόνια που το νομοσχέδιο αυτό δίνει στη μητέρα που απέκτησε παιδί από το 2000 και που τα πλασματικά αυτά χρόνια δεν είναι μόνος χρόνος ασφάλισης, αλλά και προσαυξάνουν τη σύνταξη. Και λέτε «όχι» σ' εκείνη τη γυναίκα, τη μητέρα, που αποφασίζει να εργαστεί και της δίνουμε τη δυνατότητα να δίνει την εισφορά της μειωμένη κατά 50% για έναν ολόκληρο χρόνο.

Λέτε «όχι» στη διασφάλιση της ισότητας των ευκαιριών ανάμεσα στους άνδρες και τις γυναίκες; Ή μήπως πιστεύετε ότι η

σημερινή γυναίκα –ως τι, ως αδύναμη η γυναίκα σήμερα;- αγωνίζεται και μπαίνει στην αγορά εργασίας, χωρίς να έχει καμμία φιλοδοξία; Δεν θέλει να έχει επαγγελματική ανέλιξη;

Και, αν θέλετε, απέναντι στις γυναίκες είναι ταπείνωση να θεωρούμε ότι όποια γυναίκα μπαίνει στην αγορά εργασίας δεν έχει καμμία φιλοδοξία και ότι το μόνο που κοιτάζει είναι πώς θα βγει πρόωρα μέσα από αυτήν την εργασία. Δεν ενδιαφέρονται οι γυναίκες για να έχουν επαγγελματική σταδιοδρομία;

Όσον δε αφορά στις επικουρικές συντάξεις, που πλέον εκεί πρέπει να πω ότι εκεί έχουν γίνει το πιο πρόσφορο θέαμα της παραπληροφόρησης, ας το ξεκαθαρίσουμε ακόμα μια φορά. Ας ξεκαθαρίσουμε βέβαια τη δική σας στάση, γιατί η δική μας είναι απολύτως ξεκάθαρη.

Τι προτείνετε, λοιπόν; Να μην τις διασφαλίσουμε; Λέτε «όχι» στη διασφάλιση των επικουρικών συντάξεων; Να καταργήσουμε, όπως ζητάτε –γιατί αυτό ζητάτε- το κατώτατο όριο του 20%; Και να το πούμε γι' άλλη μια φορά –γιατί αυτό δεν το λέτε!- ότι θα ισχύσει από το 2021 το κατώτατο όριο, να το καταργήσουμε για όσα ταμεία δεν μπορούν να δώσουν περισσότερα. Και ας γνωρίζουμε όλοι εμείς σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα σήμερα ότι σε λίγο καιρό θα υπάρχουν ταμεία που δεν θα μπορούν να δώσουν σύνταξη.

Προτείνετε, λοιπόν –γιατί αυτή είναι η πρότασή σας για το δημοψήφισμα- να κάνουμε απλώς ότι δεν γνωρίζουμε το πρόβλημα! Σ' ένα τόσο σύνθετο πρόβλημα, όπως είναι το ασφαλιστικό, δεν χωρούν τόσες απλουστευμένες αρνήσεις ή και καταφάσεις. Ούτε οι πολίτες αναμένουν από εμάς, που είμαστε οι εκλεγμένοι εκπρόσωποί τους, να λαμβάνουμε με αυτήν την αντίληψη τόσο σοβαρές αποφάσεις που αφορούν στο μέλλον τους.

Μια υπεύθυνη πολιτική δύναμη πρέπει να περιγράφει με ειλικρίνεια το πρόβλημα, να δίνει λύσεις, να τολμά λύσεις που μπορούν πραγματικά να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα. Μια πολιτική δύναμη υπεύθυνη πρέπει να απευθύνεται στους πολίτες, χωρίς φόβο και να μην ωραιοποιεί τα πράγματα.

Αυτήν την αντίληψη υπηρετεί η δική μας Κυβέρνηση, τιμώντας την ισχυρή εντολή που λάβαμε πριν από ελάχιστους μήνες από τον ελληνικό λαό, για να προχωρήσουμε τις μεταρρυθμίσεις που ενσωματώνουν το μεγάλο ναι, το μεγάλο ναι για την πρόοδο και την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή.

Εμείς, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας είναι αυτό το «ναι» που το κάνουμε πράξη, αποδεικνύοντας σε όλα τα επίπεδα ότι εμείς τηρούμε τις δεσμεύσεις μας με σταθερότητα, με τεκμηριωμένες προτάσεις και αποφάσεις και επιλογές, με σκοπό την επίλυση όλων των προβλημάτων που χρονίζουν.

Αυτή, λοιπόν, την εικόνα εμείς αλλάζουμε. Μέρος αυτής της μεγάλης αλλαγής είναι και η ασφαλιστική μεταρρύθμιση που είναι πλέον νόμος του κράτους. Ένας νόμος ο οποίος θωρακίζει τα ασφαλιστικά δικαιώματα των σημερινών εργαζομένων και των συνταξιούχων, που εγγυάται τις επόμενες γενιές, που εγγυάται τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού μας συστήματος για πολλές δεκαετίες. Γι' αυτό και σας πονάει!

Και πώς το εγγυάται; Όχι με μεγάλα λόγια, αλλά με πράξεις, με πρωτοβουλίες που είναι και ορθολογικές και σέβονται τις ανάγκες και τις αντοχές της κοινωνίας. Τώρα που αυτό είναι εφικτό. Σήμερα που έχουμε την πολυτέλεια της μεταβατικότητας. Τώρα που ακόμα υπάρχει χρόνος.

Και αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολιτική μας επιλογή. Ήταν πολιτική επιλογή ξεκάθαρη να μην κρυφτούμε πίσω από έναν ατέρμονα διάλογο, ούτε βέβαια να παίξουμε –αυτό που κάνετε εσείς- το παιχνίδι των καθυστερήσεων. Γιατί είναι εμφανές ότι αυτό επιλέγετε.

Εμείς δεν πήγαμε να κρυφτούμε πίσω από το κακώς εννοούμενο πολιτικό κόστος για να διάγουμε ησύχως τον κυβερνητικό μας βίο. Δυστυχώς, για εσάς –ευτυχώς για τη χώρα- εμείς δεν κινούμαστε σ' αυτόν το δρόμο. Η πρότασή μας δεν υπηρετεί τη λογική τη δική σας.

Η πρότασή σας δεν υπηρετεί τη λογική της ευθύνης. Χρησιμοποιεί το λαϊκισμό και την κινδυνολογία, οξύνοντας το συναίσθημα της ανησυχίας που πάντα γεννά μια αλλαγή, ακόμα και όταν αυτή η αλλαγή είναι μονόδρομος και τον είχατε αποδεχθεί, κύριε Παπανδρέου, αυτό το μονόδρομο.

Σας θυμίζω, ότι στις 15 και 16 Μαρτίου του 2002 έγινε στη Βαρκελώνη το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Την Ελλάδα εκπροσώπησαν τότε ο Πρωθυπουργός κ. Σημίτης, ο τότε Υπουργός Εξωτερικών κ. Γεώργιος Παπανδρέου και ο σημερινός εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. –που δεν βρίσκεται στην Αίθουσα αυτήν τη στιγμή- ο κ. Λοβέρδος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεταξύ των συμπερασμάτων του Συμβουλίου που υπέγραψε ανεπιφύλακτα ο κ. Σημίτης και ο κ. Παπανδρέου συμπεριλαμβάνονται τα ακόλουθα. Και σας διαβάζω ακριβώς τα συμπεράσματα, τα οποία και θα καταθέσω στη Βουλή:

«Τα κίνητρα για πρόωρη συνταξιοδότηση και θεσμοθέτηση συστημάτων πρόωρης συνταξιοδότησης από τις επιχειρήσεις θα πρέπει να ελαττωθούν. Μεγαλύτερη προσπάθεια θα πρέπει να καταβληθεί για να πολλαπλασιαστούν οι ευκαιρίες των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας να παραμείνουν στην αγορά εργασίας μέσω, επί παραδείγματι, ευέλικτων και προοδευτικών μορφών συνταξιοδότησης και εξασφάλισης πραγματικής πρόσβασης σε διά βίου μάθηση.

Μέχρι το 2010 θα πρέπει να επιδιωχθεί η κατά πέντε περίπου έτη σταδιακή αύξηση της μέσης πραγματικής ηλικίας, κατά την οποία τα άτομα σταματούν να εργάζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση.»

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Φάνη Πετραλιά-Πάλλη καταθέτει για τα Πρακτικά σχετικό έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πότε λέγατε την αλήθεια, κύριε Παπανδρέου; Τότε ή τώρα; Ποιον Παπανδρέου, ποιο ΠΑ.ΣΟ.Κ. να πιστέψουν οι Έλληνες; Το τότε ή τα όσα ακούσαμε χθες από δω, από τον κ. Παπανδρέου;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, αντιλαμβάνεσθε ότι το αίτημά σας για δημοψήφισμα δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό, όχι μόνο για τους λόγους που προανέφερα, αλλά γιατί και ως αρχή, δεν είναι δυνατόν να ζητούμε από τους πολίτες να επιτελέσουν το έργο το οποίο είναι ευθύνη των πολιτικών δυνάμεων.

Δική μας ευθύνη, λοιπόν, ως Κυβέρνηση, είναι να προχωρήσουμε το έργο που θα δώσει μετρήσιμη προοπτική και σιγουριά για όλους. Και αυτήν την ευθύνη εμείς την αναλαμβάνουμε. Την αναλάβαμε αυτήν την ευθύνη.

Δική σας ευθύνη είναι να σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων. Όχι, βέβαια, με προτάσεις, γιατί προτάσεις δεν μπορείτε να παράξετε -και αυτό έχει αποδειχτεί- αλλά, τουλάχιστον, με τη θετική άσκηση του αντιπολιτευτικού σας έργου. Αυτό σημαίνει σεβασμός στο θεσμικό ρόλο που οι πολίτες μας έχουν αναθέσει για να υπηρετούμε τα συμφέροντά τους. Και μόνο έτσι έχει νόημα να κρινόμαστε. Όχι από τις εντυπώσεις, αλλά από τα χνάρια τα οποία αφήνουμε πίσω με το θετικό μας έργο, από τα «ναι» και τα «όχι» που καλούμαστε να απαντάμε κάθε φορά στα διλήμματα που μας θέτει η πολιτική μας στάση και η κοινωνική μας συνείδηση και όχι από τέτοιου είδους υπαρξιακά, κομματικά ερωτήματα, όπως το σημερινό, το οποίο θέτετε στην πραγματικότητα και το οποίο -έτσι πραγματικά σας διαβεβαιώνω- δεν αφορά ούτε τους πολίτες ούτε τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα καταθέσω και τα όσα έχετε το 2002 υπογράψει ανεπιφυλάκτως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μπήκαν πολλά ερωτήματα. Τι καλείται να λύσει το δημοψήφισμα; Κατά την άποψή μας, να απαντήσουν οι εργαζόμενοι, ο λαός εάν συμφωνεί ή όχι για το αντεργατικό, αντιλαϊκό νομοσχέδιο που έγινε πλέον νόμος, που ψηφίστηκε την περασμένη Δευτέρα. Και αυτό αφορά, όπως έχει

αποδειχτεί ήδη, την προσπάθεια ακρωτηριασμού ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Να απαιτήσουν οι εργαζόμενοι μια άλλη πολιτική για τη διεύρυνση των ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων.

Πώς έχει σήμερα η κατάσταση; Δεν είναι σημερινό το πρόβλημα; Εδώ και δεκαέξι χρόνια προωθείται και εφαρμόζεται μια πολιτική η οποία συρρικνώνει καθημερινά, σταθερά, ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα. Και φυσικά, δεν είναι μια πολιτική η οποία εφαρμόζεται μόνο στη χώρα μας. Είναι μια πολιτική που μήτρα της έχει τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, τη Λευκή Βίβλο, τη Σύνοδο της Λισαβόνας. Σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι μόνο, προωθούνται ανάλογα μέτρα αντιλαϊκού χαρακτήρα. Ανάλογα με το επίπεδο και τους συσχετισμούς στο εργατικό και ευρύτερα στο λαϊκό κίνημα σε κάθε χώρα, άλλα μέτρα αναστέλλονται, άλλα εφαρμόζονται, σε άλλα αναβάλλεται η υλοποίησή τους. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και η πορεία για να φθάσουμε στο σήμερα έχει σημαδευτεί από συγκεκριμένες δραστηριότητες και παρεμβάσεις. Ήταν ο νόμος της Νέας Δημοκρατίας, ο αποκαλούμενος «νόμος Σιούφα». Ήταν το εγχείρημα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., με το νόμο που προωθούσε το νομοσχέδιο, το σχέδιο εκείνο ο Γιαννίτσης. Έχουμε το νόμο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το «νόμο του Ρέππα», με τον οποίο νόμο είχε συμφωνήσει ο Συνασπισμός και βεβαίως, τον είχε αρνηθεί η Νέα Δημοκρατία, αλλά μετά τον εφάρμοσε.

Και έχουμε σήμερα το νόμο της Νέας Δημοκρατίας ξανά, το «νόμο Πετραλιά». Για να φθάσουμε σ' αυτό το νόμο έπρεπε να προηγηθούν χιλιάδες σελίδες, άρθρα, αναλύσεις, εκπομπές σε τηλεοράσεις, σε ραδιοφωνικούς σταθμούς, δηλώσεις και αναλύσεις επιστημόνων, καθηγητών, δημοσιογράφων.

Ποιος ήταν ο στόχος όλων αυτών; Να αναστρέψουν την πραγματικότητα, να τη φέρουν με το κεφάλι κάτω και τα πόδια πάνω. Και αυτή ήταν μια επιχείρηση αποπροσανατολισμού και ιδεολογικής τρομοκρατίας, με την εικόνα που έδιναν και δίνουν, ότι, δηλαδή, τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων είναι ανύπαρκτα και τα ταμεία τους είναι άδεια. Και βεβαίως, δεν μιλούσαν καθόλου για τις αιτίες αυτής της κατάστασης, για τις ευθύνες της λεηλασίας των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, για την εισφοροδιαφυγή, την εισφοροκλοπή, για τις χαριστικές πράξεις όλων των κυβερνήσεων απέναντι στο μεγάλο κεφάλαιο, προς τις τράπεζες και άλλες μεγάλες επιχειρήσεις, για τη μη καταβολή των υποχρεώσεων των κυβερνήσεων, του κράτους, απέναντι στα ασφαλιστικά ταμεία και πολλά άλλα.

Είναι η μη απόδοση τόκων στα αποθεματικά από το 1950 μέχρι το 1985, είναι η λεηλασία των αποθεματικών από το Χρηματιστήριο, είναι τα δομημένα ομόλογα. Και δεν γίνεται καθόλου λόγος για όλα αυτά.

Και γι' αυτούς και άλλους λόγους, κυρία Υπουργέ, υπάρχουν ελλείψεις στα ταμεία και λένε σήμερα τα ραδιόφωνα ότι το Ταμείο Ασφάλισης των Ελεύθερων Επαγγελματοβιοτεχνών κ.λπ. δεν έχει λεφτά. Ποιος φταίει για όλα αυτά; Πάντως, οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, όλοι όσοι πλήρωσαν και πληρώνουν μια ολάκερη ζωή δεν χρωστάνε σε κανένα και τίποτα. Αυτό να είναι καθαρό.

Και εδώ με αυτόν το νόμο, έχουμε ένα συνειδητό ακρωτηριασμό ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας υποστήριξε ότι σε όλη την Ευρώπη δεν γίνονται δημοψηφίσματα, ότι σε όλη την Ευρώπη -και έφερε το παράδειγμα της Γερμανίας- αυτά τα προβλήματα αντιμετωπίζονται από τη Βουλή και όχι από δημοψηφίσματα.

Η Γερμανία είναι μια κλασσική περίπτωση, όπου η σοσιαλδημοκρατία και η χριστιανοδημοκρατία δεν έμειναν μόνο σε θεωρητικές συζητήσεις, αλλά προχώρησαν και εφαρμόζουν την πολιτική των μονοπωλίων, την πολιτική των πολυεθνικών, προωθούν καθημερινά τους στόχους του ακρωτηριασμού δικαιωμάτων και ελευθεριών σ' έναν ενιαίο κυβερνητικό Συνασπισμό.

Είπε και άλλα, όμως, ο εισηγητής και νομίζουμε ότι είναι άκρως επικίνδυνα. Μίλησε για καταχρηστική άσκηση δικαιωμάτων. Από πότε η διεκδίκηση ενός αιτήματος αποτελεί καταχρηστική πράξη; Δηλαδή, τι θέλει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας; Να σταυρώσουν τα χέρια οι εργάτες και οι εργαζόμενοι; Να υποταχθούν;

Εμείς, ως Κ.Κ.Ε., προσπαθούμε και πρωτοστατούμε στην οργάνωση της πάλης των εργαζομένων για την ανατροπή αντιλαϊκών επιλογών και αντεργατικών νόμων.

Και τι όρος είναι αυτός «κοινωνική αναταραχή»; Δηλαδή, θα σταματήσουν οι εργάτες να αγωνίζονται; Θα γυρίσουμε πριν από τριάντα ένα χρόνια, που ο μακαρίτης ο Λάσκαρης είχε καταργήσει την ταξική πάλη; Θα σταματήσουν όχι μόνο να διεκδικούν οι εργάτες, αλλά και να επιδιώκουν όχι μόνο απλά τη βελτίωση της ζωής τους, αλλά και την ανατροπή της εφαρμοζόμενης πολιτικής; Οι αγώνες είναι κοινωνική αναταραχή;

Διαφωνούμε ριζικά με αυτές τις αντιλήψεις. Η ανάπτυξη της ταξικής πάλης θα συνεχιστεί και αυτήν την πάλη εμείς θα συνεχίσουμε να την ενισχύουμε και να την στηρίζουμε.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας παραπλανά το λαό, κυρία Υπουργέ. Γιατί άλλα λέγατε προεκλογικά. Το ίδιο συμβαίνει, βέβαια και με τη στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στα θέματα των δημοψηφισμάτων.

Από το 1975 μέχρι σήμερα έγιναν κάμποσες αναθεωρήσεις στο Σύνταγμα, αλλά μέχρι τώρα ούτε η Νέα Δημοκρατία, ούτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ πέρασαν μια διάταξη για δημοψήφισμα. Μόνο οι κυβερνήσεις αποφασίζουν. Ακόμα και η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ για τη συλλογή υπογραφών στο 5% του συνολικού εκλογικού Σώματος έχει ως αποτέλεσμα απλά να θέσει το ζήτημα για συζήτηση στη Βουλή. Η Κυβέρνηση θα αποφασίσει και η εκάστοτε κυβέρνηση είναι αυτή που αποφασίζει.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ στη Συνταγματική Αναθεώρηση, στην πρότασή του για δημοψηφίσματα, απέκλεισε τα δημοσιονομικά και τα ασφαλιστικά. Και η Νέα Δημοκρατία, όμως, όπως υποστήριξε ο κύριος Παυλόπουλος, έχει την ίδια αντίληψη. «Τα ασφαλιστικά» λέει ο κύριος Παυλόπουλος «εντάσσονται», προφανώς με μία διασταλτική έννοια, «στα δημοσιονομικά».

Αλλά ας γυρίσουμε λίγο πίσω. Εμείς ζητήσαμε δημοψήφισμα για τη Συνθήκη του Μάαστριχτ που ήταν τεράστιο πρόβλημα. Την αρνηθήκατε ως Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ συναίνεσε μαζί σας. Ζητήσαμε δημοψήφισμα για το Ευρωσύνταγμα. Και αυτό το αρνηθήκατε. Η έννοια της λαϊκής κυριαρχίας εξοβελίζεται σταθερά. Οι περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν κάνουν δημοψηφίσματα και όταν το αποφασίσουν, για να το αποδεχθούν πρέπει να είναι βέβαιοι 100% ότι θα εξασφαλίσουν την πλειοψηφία των απόψεών τους.

Εμείς δεν θέλουμε να καλλιεργήσουμε αυταπάτες ότι τα μεγάλα προβλήματα, όπως είναι το ασφαλιστικό, θα λυθούν μ' ένα δημοψήφισμα, εφόσον αυτό για να γίνει απαιτείται η συμφωνία της Κυβέρνησης, αλλά και επειδή -και αν γίνει- και το όποιο αποτέλεσμα θα έχει συμβουλευτικό χαρακτήρα. Ωστόσο θεωρούμε ότι πρέπει να το διεκδικήσουμε για να αξιοποιηθεί κάθε δυνατότητα για την ανάπτυξη της εργατικής και λαϊκής πάλης.

Κατά την άποψή μας, θα χρειαστεί σκληρός ταξικός αγώνας, μαζική συντονισμένη εργατική και λαϊκή κινητοποίηση, ώστε να μην προχωρήσουν στη ζωή τα όποια ασφαλιστικά μέτρα, οι αντιλαϊκές επιλογές και αυτού του νέου νόμου και βέβαια, για να καταργηθούν και όλοι οι αντιλαϊκοί νόμοι που έχουν ψηφιστεί από τις δύο κυβερνήσεις, της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Ταυτόχρονα, νομίζουμε ότι χρειάζεται προετοιμασία και συσπείρωση στον αγώνα για τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις, αλλά και για να αντιμετωπιστούν νέα νομοσχέδια, πολύ μεγάλης σημασίας, τα οποία βγαίνουν ένα-ένα από τα συρτάρια, όπως είναι το νομοσχέδιο για τα βαρέα και ανθυγιεινά, για τη Δημόσια Διοίκηση και άλλα.

Υπάρχει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μια αντίληψη για το διάλογο τα τελευταία χρόνια που αναπτύσσεται κατά κόρον. Διάλογοι γίνονται εδώ και πάνω από δέκα χρόνια. Το κύριο είναι ότι οι διάλογοι αυτοί είναι προσχηματικοί. Είναι διάλογοι για το ποιο θα είναι το ποσοστό των περιορισμών.

Όταν υπάρχει μια εκπεφρασμένη πολιτική κατεύθυνση, με την οποία έχετε συμφωνήσει και την οποία έχετε ψηφίσει στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, που την ψήφισαν όλα τα κόμματα, όπως και τις αποφάσεις της Συνόδου της Λισαβόνας, ο διάλογος για ποιο ζήτημα θα γίνει; Άλλωστε και για το ασφαλιστικό έγινε διάλογος. Ποιος

ήταν ο ρόλος αυτού του διαλόγου; Έγινε ένας διάλογος για τα μάτια του κόσμου και για να δημιουργηθεί η εντύπωση ότι η Κυβέρνηση συζητάει. Αλλά εκ των προτέρων έλεγε ότι η βασική κατεύθυνση δεν αλλάζει. Ήταν αυτό που λέγαμε και τις προάλλες. Πρέπει να συμφωνήσετε με το αρχιτεκτόνημα και βέβαια, μπορείτε να διαφωνήσετε με την τοιχοποιία ή με το τι χρώματα θα βάψουμε τους τοίχους. Έ, ας μη κοροϊδευόμαστε, ας μη μιλάμε για διάλογο.

Επίσης, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γίνεται συχνά λόγος για την Ευρωπαϊκή Ένωση και οι θιασώτες της, όλοι, κάνουν λόγο για ευρωπαϊκό κεκτημένο, για δημοκρατία, για παρατηρητήρια, για θεσμούς και για θεσμικά όργανα.

Ποια είναι η πραγματικότητα; Η δημοκρατία συνεχώς συρρικνώνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η δημοκρατία σταματά έξω από την πόρτα των εργοστασίων, σταματά όταν κλείνει η πόρτα των επιχειρήσεων. Δραπετεύει η δημοκρατία από τους τόπους δουλειάς. Η δημοκρατία πολλές φορές έχει γίνει το φύλο συκής για την προώθηση αντιδημοκρατικών και αυταρχικών μέτρων.

Αυτή τη δημοκρατία εμείς, ως Κ.Κ.Ε., την απορρίπτουμε. Είναι η δημοκρατία που ωφελεί τις πολυεθνικές και την κερδοφορία τους. Είναι η δημοκρατία που σφαγιάζει καθημερινά εργασιακά, ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα. Οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, οι επαγγελματοβιοτέχνες, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι φτωχομεσαίοι αγρότες και πάνω απ' όλα οι νέοι και οι νέες της χώρας μας, είμαστε βέβαιοι -και σ' αυτό θα συμβάλλουμε και εμείς- ότι θα συνεχίσουν πιο οργανωμένα, πιο μαζικά, περισσότερο συντονισμένα, τη δράση τους ενάντια στις εφαρμοζόμενες πολιτικές και φυσικά, σε μία ενιαία κατεύθυνση, σε ευθεία αντίθεση με την κυρίαρχη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κομμάτων που αποδέχονται την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη δημοκρατία της.

Πολύ συχνά γίνεται λόγος για τη λαϊκή κυριαρχία. Ο όρος αυτός έρχεται από πολύ μακριά, από τη Γαλλική Επανάσταση. Όμως, η έννοια «λαϊκή κυριαρχία» χρησιμοποιείται ως φύλο συκής. Τα περισσότερα μέτρα που παίρνουν οι κυβερνήσεις, σήμερα η Νέα Δημοκρατία, παλαιότερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι διαφορετικά και συχνά ριζικά αντίθετα απ' όσα είχαν υποσχεθεί προεκλογικά τα κυβερνητικά κόμματα. Άλλα λέτε και άλλα κάνετε και υποστηρίζετε και υποστήριξε προηγουμένως η κυρία Υπουργός ότι αυτά θέλει η πλειοψηφία του λαού.

Κατ' αρχάς, δεν είναι πλειοψηφία το 40% ή το 42%. Πλειοψηφία Βουλευτών είστε, αλλά πλειοψηφία στο λαό δεν είστε. Αυτά που εφαρμόζετε είναι αντίθετα με την επιθυμία του λαού. Σήμερα όλες οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι το 75% έως το 80% των εργαζομένων του λαού είναι ενάντια στο νόμο για το ασφαλιστικό. Γιατί μιλάτε για πλειοψηφίες;

Έγινε μεγάλη συζήτηση για την πρωτοβουλία, για τις διάφορες πρωτοβουλίες που αναλαμβάνονται. Για μας είναι δευτερεύον. Ας διαγκωνίζεται όποιος διαγκωνίζεται. Το κύριο είναι η δράση κάτω στη βάση, στα εργοστάσια, στους τόπους δουλειάς, στα συνδικάτα. Αυτό είναι το μέσον για την κινητοποίηση των εργατών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, με μια διευκρίνιση. Πολλοί ομιλητές, αναφερόμενοι στη σημερινή Σύνοδο του ΝΑΤΟ, δημιούργησαν μια εικόνα ότι όλα τα πολιτικά κόμματα έδωσαν μια λευκή επιταγή στον Πρωθυπουργό για να πάει στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι. Χρειάζεται να διευκρινίσουμε ότι δεν είναι ίδια η θέση του Κ.Κ.Ε. με τις άλλες δυνάμεις. Η κατάσταση που διαμορφώνεται δημιουργεί κινδύνους για τους λαούς της περιοχής. Η επέκταση του ΝΑΤΟ, η προώθηση της αντιπυραυλικής ασπίδας, οι κατοχικοί στρατοί στο Κόσσοβο, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, ο Ευρωστρατός και η ανάπτυξή του, όλα μαζί και το καθένα ξεχωριστά συνιστούν απειλή για τους λαούς του κόσμου.

Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σήμερα, για το μόνο που ενδιαφέρονται είναι το όνομα της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Τους άλλους κινδύνους ή κάνουν ότι δεν τους βλέπουν ή θεωρούν ότι είναι επιλογές του ιμπεριαλισμού και είναι κάτι φυσιολογικό.

Για το πρόβλημα της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας είχαμε μιλήσει πρώτοι. Κανείς δεν ξεχνά τη δήλωση του Λεωνίδα Κύρκου, ότι είστε όλοι μαζί, πλην Λακεδαιμονίων. Και στα συλλαλητήρια πηγαίνατε όλοι μαζί με τις αποφάσεις της Ιεράς Συνόδου.

Εμείς από τότε είπατε να εξαλειφθεί από το προοίμιο της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας οτιδήποτε υπήρχε ως αλυτρωτικός στόχος. Είπαμε ότι έπρεπε να αναπτυχθούν οι πολιτιστικές, οικονομικές, πολιτικές σχέσεις ανάμεσα στις χώρες, ότι έπρεπε να σταματήσουν τα εθνικιστικά συλλαλητήρια ένθεν και εκείθεν των συνόρων και ότι το όνομα «Μακεδονία»-«Μακεδονικός», θα έπρεπε να έχει αυστηρά γεωγραφικό προσδιορισμό. Αυτά λέγαμε, αυτά λέμε και σήμερα.

Καλέσαμε και καλούμε την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα και ειδικά τους νέους και τις νέες να αντισταθούν, να αντιπαλέψουν τις αντιλαϊκές επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΝΑΤΟ, των Ηνωμένων Πολιτειών. Και δεν έχουμε καμμία αυταπάτη ότι οι δραστηριότητες και οι επεμβάσεις των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων είναι συνεχείς. Και όσο υπάρχουν αυτές οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και στη γειτονιά μας στα Βαλκάνια, δεν πρόκειται να υπάρξει ούτε ηρεμία ούτε πρόοδος για τους λαούς.

Χρειάζεται αντίσταση και αντεπίθεση. Σ' αυτήν την κατεύθυνση εμείς θα συνεχίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι τρεις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί-καθηγητές από το Γυμνάσιο Νεοχωρίου Άρτας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταϊκούρας Χρήστος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε λίγες ώρες κλείνει στην Ολομέλεια η συζήτηση επί των ξεχωριστών προτάσεων που κατέθεσαν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, για τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων με αφορμή το ψηφισθέν ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Μ' αυτήν την πρωτοβουλία, ολοκληρώνεται σε κοινοβουλευτικό επίπεδο η αγωνιώδης προσπάθεια της Αντιπολίτευσης, να καθυστερήσει την προώθηση της αναμόρφωσης του ασφαλιστικού συστήματος, να συντηρήσει την επιζήμια για τη χώρα κοινωνική αναταραχή.

Η αλληλουχία των γεγονότων και η επιλογή ατελέσφορων πολιτικών πρωτοβουλιών, όπως η σημερινή, δεν αφήνουν περιθώρια άλλων ερμηνειών. Οι προτάσεις για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, είναι ασκήσεις κοινοβουλευτικού ακτιβισμού. Αποτελούν μία ακόμη προσπάθεια πρόκλησης τεχνητής όξυνσης, δοκιμασίας των θεσμών, ανταγωνισμού και κατανομής των ρόλων στο χώρο της Κεντροαριστεράς.

Απουσιάζει, όμως, η εναλλακτική πρόταση σε επίπεδο διακυβέρνησης, με όποια μορφή και αν επιχειρήσει να την προσεγγίσει κάποιος. Τα κόμματα της Αριστεράς φέρονται σταθερά ως δύναμη συντήρησης. Το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, επιβεβαιώνει την κρίση ταυτότητας και στρατηγικής που διέρχεται. Η πρόταση για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, όπως και η πρόταση δυσπιστίας, επιβεβαιώνει την απουσία πολιτικού στίγματος που το διακρίνει. Αποτελεί πρόταση αμηχανίας και υποκρισίας, κίνηση αδυναμίας και σύγχυσης.

Αποδεικνύεται έτσι για άλλη μια φορά ότι η πολιτική πενία τέχνας κατεργάζεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αντιδιαστολή με το περιβάλλον που επιχειρούν να διαμορφώσουν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, η Κυβέρνηση και τα μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας προσέρχονται και σ' αυτήν τη συζήτηση, με τη σοβαρότητα που επιβάλλει ο σεβασμός στους

θεσμούς και στους πολίτες. Καταδεικνύουμε ότι οι προτάσεις για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος είναι θεσμικά, συνταγματικά αβάσιμες και πολιτικά έωλες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

Εξηγούμαι. Πρώτον, ένα δημοψήφισμα, πρέπει να στηρίζεται σ' ένα σαφές, σ' ένα διακριτό δίλημμα, ένα δίλημμα που να εμπεριέχει σοβαρές, αξιόπιστες και εφικτές εναλλακτικές προτάσεις. Όμως, μιλάμε για εναλλακτικές προτάσεις οι οποίες απουσιάζουν από το εγχείρημα της αναμόρφωσης του ασφαλιστικού συστήματος.

Η Αντιπολίτευση απορρίπτει κάθε μεταρρυθμιστική προσπάθεια. Ακόμα όμως και αν υπήρχαν αυτές οι εναλλακτικές ολοκληρωμένες προτάσεις, είναι εξαιρετικά αμφίβολο κατά πόσο οι δυνάμεις της Αντιπολίτευσης θα κατάφερναν να συγκλίνουν σε μία κοινή συνισταμένη.

Δεύτερον, η άμεση προσφυγή στη λαϊκή ετυμηγορία, δεν προσιδιάζει σε ζητήματα που είναι από τη φύση τους περίπλοκα. Πράγματι, η αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος είναι σύνθετο εγχείρημα, είναι εγχείρημα απαιτητικό. Κανένας δεν μπορεί να συμπυκνώνει την όλη προσπάθεια μεταρρύθμισής του σε ένα ερώτημα του «ναι» ή «όχι».

Σε μία τέτοια περίπτωση, σύμφωνα και με τον κ. Τσάτσο, πιθανόν το δημοψήφισμα από διαδικασία με δημοκρατική ποιότητα, να καταστεί διαδικασία που δεν θα εκφράζει πραγματικά την πλειοψηφική άποψη του ελληνικού λαού.

Τρίτον, σύμφωνα με την άποψη πολλών, όπως και του καθηγητή κ. Μουζέλη, τα δημοψηφίσματα υπονομεύουν μακροχρόνιες μεταρρυθμιστικές πολιτικές, οι οποίες σχεδόν πάντα, για να πετύχουν, πρέπει στα αρχικά τους στάδια, να βασιστούν στην επιλογή μη δημοφιλών μέτρων.

Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα, το οποίο το έχουν επικαλεστεί και πάρα πολλοί συνάδελφοί μου, είναι αυτό της ένταξης της χώρας μας στην Ε.Ο.Κ. Αν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής προχωρούσε σε δημοψήφισμα, πιθανότατα δεν θα γινόμασταν μέλος τότε της ευρωπαϊκής οικογένειας.

Σήμερα, η αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος, επιβάλλει την αντιμετώπιση στρεβλώσεων, αγκυλώσεων, υπερβολών και χρόνιων παθογενειών. Η Κυβέρνηση, τολμά να αναλάβει την πρωτοβουλία που απαιτείται σ' αυτήν την κατεύθυνση, αγνοώντας το όποιο πρόσκαιρο πιθανόν πολιτικό κόστος.

Τέταρτον, ο ίδιος ο νομοθέτης διάκειται με αρνητική διάθεση έναντι της διεξαγωγής δημοψηφισμάτων, θέτοντας πλήθος προϋποθέσεων, ώστε να καθίσταται σπάνια η διενέργειά τους. Όπως πολύ εύστοχα και διεξοδικά πριν από λίγο ο Υπουργός, ο κ. Παυλόπουλος, ανέφερε, από τις προτάσεις των κομμάτων της Αντιπολίτευσης δεν φαίνεται να ικανοποιούνται οι ουσιαστικές συνταγματικές προϋποθέσεις για δημοψήφισμα.

Πέμπτον, σύμφωνα με τον καθηγητή κ. Μανιτάκη, το δημοψήφισμα, αν και εμφανίζεται ως θεσμός άμεσης δημοκρατίας, στην πράξη λειτουργεί κάποιες φορές ως θεσμός καισαρικής δημοκρατίας. Η ιστορία των δημοψηφισμάτων στη χώρα μας είναι διαφωτιστική. Και στις επτά περιπτώσεις, τα δημοψηφίσματα, λειτούργησαν κυρωτικά και επιβεβαιωτικά των πολιτικών μεταβολών που είχαν προηγηθεί και οδήγησαν την κοινή γνώμη προς την ανάλογη κατεύθυνση.

Έκτον, πριν από δέκα χρόνια –και αυτό διέλαθε της προσοχής του αξιότιμου εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- ο κ. Σημίτης απέφυγε να φέρει σε δημοψήφισμα την ένταξη της χώρας στην Ο.Ν.Ε. και την υιοθέτηση του ευρώ, αναφέροντας χαρακτηριστικά εδώ στη Βουλή ότι είναι πάγια τακτική ότι στην Ελλάδα δεν αποφασίζονται τα θέματα των συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με δημοψήφισμα, αλλά μέσα από τις διαδικασίες που προβλέπονται στο Σύνταγμα από τη Βουλή.

Την ίδια τακτική ακολούθησε και ο κ. Καραμανλής στην αντίστοιχη πρόταση για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Οι πολιτικές ηγεσίες στη χώρα, επιλέγουν την κοινοβουλευτική ευθύνη ενώπιον των αντιπροσωπευτικών θεσμών. Η Βουλή, σύμφωνα και με τη θεμελιώδη συνταγματική αρχή της αντιπροσώπευσης, είναι το καταλληλότερο πεδίο για τη συζήτηση, την επεξεργασία και την ψήφιση του ασφαλιστικού σχεδίου.

Έβδομον, ίσως λησμονούν οι πρωτεργάτες της πρωτοβουλίας για το δημοψήφισμα ότι όσο καθυστερεί η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, τόσο εντείνονται οι μηχανισμοί αυτοεπιδείνωσής του. Η αναβολή της αναμόρφωσης, όμως, στέλνει το λογαριασμό στην επόμενη γενιά, μ' ό,τι αυτό συνεπάγεται για τους νέους της χώρας μας, τους οποίους συχνά επικαλούνται και για τους οποίους όψιμα κόπτονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γράφεται σήμερα ο επίλογος της κοινοβουλευτικής διαδικασίας, που ακολουθήθηκε για την αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος. Στη διάρκεια των τριών τελευταίων εβδομάδων, οι τοποθετήσεις πολλών Βουλευτών της Αντιπολίτευσης χαρακτηρίστηκαν από έναν άκαμπτο δογματισμό. Σε αρκετές περιπτώσεις, παρατηρήθηκε διαγωνισμός του λαϊκισμού και της δημαγωγικής διάθεσης. Απουσίαζε το μέτρο και η μετριοπάθεια και αρκούσε ο μηδενισμός και η αντιδραστικότητα. Χρησιμοποιήθηκαν αφορισμοί και ισοπεδωτικοί χαρακτηρισμοί. Ακούστηκαν αντιφάσεις και ανακρίβειες. Εκφράστηκαν με ευκολία γενικολογίες, αοριστολογίες, απλουστεύσεις. Διατυπώθηκαν εύκολες διακηρύξεις, ανέξοδες εξαγγελίες. Παρατηρήθηκε δραματικό έλλειμμα συγκροτημένου αντιπολιτευτικού λόγου.

Κυρίες και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τα τελεσίγραφα προς τους επενδυτές αποτελούν επιστροφή στο παρελθόν. Όμως, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες της δημιουργίας και της ευθύνης, με όνειρο και λογισμό, έχουμε κάνει την επιλογή μας. Έχουμε επιλέξει τις ξεκάθαρες κουβέντες και τις καθαρές λύσεις.

Αυτή η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, είναι αποφασισμένη να κινηθεί προς αυτήν την κατεύθυνση. Θέτει στόχους τολμηρούς, αλλά εφικτούς, στόχους αναγκαίους, ρεαλιστικούς και υλοποιήσιμους. Προωθεί τις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη ο τόπος. Αντιμετωπίζει ουσιαστικά και υπεύθυνα τα προβλήματα της κοινωνίας, με στρατηγικό στόχο, τη βέλτιστη ικανοποίηση των αιτημάτων της κοινωνίας για οικονομική αποτελεσματικότητα και κοινωνική δικαιοσύνη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και γιατί τηρήσατε και το χρόνο.

Στη συνέχεια, το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Λούκα Κατσέλη.

Ορίστε, κυρία Κατσέλη, έχετε το λόγο.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χαίρομαι που ακολουθώ στο Βήμα το συνάδελφο κ. Σταϊκούρα, γιατί θέλω να τεκμηριώσω ακριβώς την αντίθετη άποψη, γιατί δηλαδή το δημοψήφισμα, είναι ένα όπλο στα χέρια των δημοκρατιών για περισσότερη συναίνεση και για μεγαλύτερη δημοκρατία.

Πριν το κάνω, όμως, επιτρέψτε μου να κάνω σύντομα δυο παρατηρήσεις στις παρεμβάσεις των δύο Υπουργών.

Οπωσδήποτε αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι ένα δημοσιονομικό νομοσχέδιο. Με τον όρο «δημοσιονομικό», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εννοούμε νομοσχέδια που έχουν να κάνουν με τους φόρους, με τη φορολογία, με το πώς καταρτίζεται ο προϋπολογισμός. Δεν έχει τίποτα να κάνει με το ασφαλιστικό, γιατί μ' αυτήν τη λογική, κάθε νομοσχέδιο που θα είχε δαπάνες και για το οποίο υπάρχει μια έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου, θα ήταν δημοσιονομικό νομοσχέδιο.

Πέρα απ' αυτό, επίσης, αν κάθε φορά που ψηφίζουμε εδώ στη Βουλή μ' ένα «ναι» ή μ' ένα «όχι» ένα νομοσχέδιο, το κάνουμε αυτό, δεν καταλαβαίνω γιατί ο Έλληνας πολίτης δεν μπορεί να πει ένα «ναι» ή ένα «όχι» σ' ένα νομοσχέδιο που τον αφορά.

Γυρίζω, όμως, στις βασικές μου παρατηρήσεις. Ποιο είναι το βασικό ερώτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που καλούμεθα να απαντήσουμε; Ποια είναι τα οφέλη και ποιο είναι το κόστος από το να δεχθούμε την πρόταση σύσσωμης της Αντιπολίτευσης να διεξαχθεί δημοψήφισμα για το ασφαλιστικό;

Η απάντηση στο ερώτημα είναι σχετικά εύκολη, αλλά μπορεί εύκολα και να παρεξηγηθεί. Επτά στους δέκα Έλληνες, όπως

ξέρουμε, είναι αντίθετοι με το παρόν νομοσχέδιο, καθώς το θεωρούν ένα νομοσχέδιο και άδικο και αναποτελεσματικό.

Επομένως, σχεδόν όλοι και σ' αυτήν την Αίθουσα πιστεύουμε ότι αν ετίθετο σε δημοψήφισμα, θα καταψηφιζόταν. Εξ ου και η Κυβέρνηση που υπέβαλε το νομοσχέδιο δεν θέλει το δημοψήφισμα και σύσσωμη η Αντιπολίτευση που είναι αντίθετη, το προωθεί.

Το δημοψήφισμα στη σκέψη πολλών –και φοβάμαι πολλών μέσα σ' αυτή την Αίθουσα- θα αναδείξει απλώς και μόνο την αναντιστοιχία που υπάρχει μεταξύ νομοθετικής πρωτοβουλίας και κοινωνικού αισθήματος και θα ασκήσει μια πίεση για αναστολή της εφαρμογής του.

Θέλω να κάνω δύο παρατηρήσεις, που αναδεικνύουν μια τελείως διαφορετική διάσταση του ζητήματος.

Η πρώτη είναι, ότι οι περισσότεροι από εμάς σ' αυτήν την Αίθουσα πιστεύουμε ακράδαντα ότι το ασφαλιστικό σύστημα στη χώρα μας χρειάζεται μεταρρύθμιση, παρά τη βασική μας διαφορά ως προς τη διάγνωση του προβλήματος και ως προς τον τρόπο επίλυσής του. Και εδώ είναι η διαφορά μας, κυρία Υπουργέ. Το να ψηφίζουμε «όχι» στο νομοσχέδιο, δεν θα πει ότι δεν θέλουμε τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού. Θέλουμε μία άλλη μεταρρύθμιση, για την οποία έχουμε καταθέσει όλες μας τις προτάσεις -τις οποίες και ξέρετε- και οι οποίες δεν θα είναι άδικες, δεν θα θίγουν ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, δεν θα θίγουν τις γυναίκες και θα διασφαλίζουν τους πόρους.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Όχι!

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Επομένως έχουμε μία διαφορετική τοποθέτηση πάνω στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Δεν υπάρχει αμφιβολία, σύμφωνα με το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι χρειάζεται εξορθολογισμός και ενοποίηση των ταμείων, μετά από εξυγίανσή τους, επικαιροποίηση της λίστας των βαρέων και ανθυγιεινών, βελτίωση του ανταποδοτικού σκέλους των συντάξεων και των κινήτρων, αποτελεσματική πάταξη της εισφοροδιαφυγής που τροφοδοτεί την παραοικονομία και τη μαύρη εργασία και αναβάθμιση των υπηρεσιών, ιδιαίτερα της υγείας. Διότι δεν είπαμε σ' αυτή την Αίθουσα ότι ήδη έχουμε πολύ χαμηλής ποιότητας υγεία στο Ι.Κ.Α. και ξαφνικά θα βρεθεί το Ι.Κ.Α. με πολύ περισσότερους ασφαλισμένους και θα δούμε πώς θα ανταπεξέλθει.

Επομένως η διαφωνία μας στη Βουλή, δεν ήταν μια διαφωνία πάνω στην ανάγκη μεταρρύθμισης, αλλά στον τρόπο που επέλεξε η Κυβέρνηση να προχωρήσει, χωρίς ουσιαστική κοινωνική διαβούλευση, και στις συγκεκριμένες επιλογές που έκανε. Διαφωνήσαμε στην περικοπή συντάξεων –ιδιαίτερα των επικουρικών- στην αύξηση του ορίου ηλικίας για τις μητέρες με τα ανήλικα, στην πρόχειρη, αδιαφανή και αναποτελεσματική ενοποίηση ταμείων.

Αν, όμως, όλοι πιστεύουμε ότι το ασφαλιστικό χρειάζεται μεταρρύθμιση, τότε ένα δημοψήφισμα, μπορεί να γίνει ένα σημαντικό όπλο υπέρ μιας ουσιαστικής και βιώσιμης μεταρρύθμισης. Και εδώ είναι η βασική μου παρατήρηση. Διότι, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν σ' αυτόν τον τόπο όλοι πιστεύουμε ότι χρειαζόμαστε μεταρρυθμίσεις, πρέπει να βοηθήσουμε να δημιουργηθεί ένα λαϊκό κίνημα υπέρ των μεταρρυθμίσεων σε κρίσιμα κοινωνικά ζητήματα.

Νομίζω πως όλοι συμφωνούμε ότι πρέπει να γίνουν καλά σχεδιασμένες αλλαγές, τουλάχιστον για τρία μεγάλα θέματα. Για ένα βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα, για ένα αναβαθμισμένο εκπαιδευτικό σύστημα και ένα σύγχρονο ευέλικτο και αποτελεσματικό διοικητικό σύστημα, μ' ένα σύγχρονο ρυθμιστικό πλαίσιο.

Αυτή η διαπίστωση, οδηγεί στη δεύτερή μου παρατήρηση. Η διεξαγωγή δημοψηφίσματος, που μπορεί να έχει συμβουλευτικό ή δεσμευτικό χαρακτήρα, αποτελεί μεγάλο σύμμαχο και στρατηγικό όπλο σε όποιον ειλικρινά πιστεύει στην ανάγκη μεταρρυθμίσεων σ' αυτόν τον τόπο. Διότι κάθε πολίτης, ιδιαίτερα ο σύγχρονος Έλληνας και Ελληνίδα, γίνεται υπεύθυνος και ενεργός πολίτης, όταν αισθάνεται ότι η ψήφος του μετράει, όταν αισθάνεται ότι αποκτά δύναμη να καθορίσει την έκβαση των πραγμάτων. Τότε και μόνο τότε αναζητά την αξιόπιστη πληροφόρηση και τα επιχειρήματα υπέρ και κατά μιας θέσης. Συνδιαλέγεται με οικείους και φίλους. Αντικρούει με πάθος τα επιχειρήματα ένθεν και εντεύθεν. Παίρνει θέση. Αυτή είναι και η μεγάλη διαφορά δημοσκοπήσεων και δημοψηφισμάτων.

Η δημοσκόπηση αποτυπώνει τη στιγμιαία τοποθέτηση ενός ατόμου για κάθε θέμα, άποψη που έχει δημιουργηθεί κατά κύριο λόγο από την περιρρέουσα ατμόσφαιρα και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Το δημοψήφισμα, όμως, αποτυπώνει την επεξεργασμένη θέση του, η οποία έχει προκύψει από μία εσωτερική βασανιστική και υπεύθυνη παιδευτική διαδικασία.

Έτσι, ακόμα κι αν η διεξαγωγή ενός δημοψηφίσματος για το ασφαλιστικό φέρνει πρόσκαιρα τα αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που η κοινοβουλευτική πλειοψηφία επιθυμεί, η ίδια η διαδικασία του δημοψηφίσματος, καλλιεργεί το έδαφος για επίτευξη κοινωνικής και πολιτικής συναίνεσης, τουλάχιστον για τα δύο-τρία μεγάλα θέματα στα οποία όλοι συμφωνούμε ότι απαιτούνται αλλαγές.

Η εμπειρία αυτής της χώρας έχει αποδείξει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πρόχειρες, αποσπασματικές και κατάφωρα άδικες νομοθετικές ρυθμίσεις, όπως αυτές που περιέχονται στο ασφαλιστικό, δεν αποτελούν βιώσιμες λύσεις.

Ο τόπος μας έχει ανάγκες από ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις. Για να προωθηθούν οι απαραίτητες αλλαγές, χρειάζεται μία ελάχιστη πολιτική συμφωνία και κοινωνική συναίνεση. Αυτή οικοδομείται μόνο μέσα από μία πολιτική διαδικασία που περιλαμβάνει τρία τουλάχιστον στάδια: Πρώτον, ουσιαστικό πολιτικό διάλογο μεταξύ κομμάτων για ξεκάθαρη αποτίμηση των εναλλακτικών προτάσεων, δεύτερον αποτύπωση των θέσεων και προτιμήσεων του εκλογικού σώματος σε δημοψήφισμα μετά από ουσιαστικό κοινωνικό διάλογο και τρίτον νομοθετική επεξεργασία που θα τύχει της ευρύτερης δυνατής κοινωνικής συναίνεσης.

Ακόμα και σήμερα που δεν έχουμε ακολουθήσει αυτήν τη διαδικασία, καλούμε την Κυβέρνηση να αναβάλει την υλοποίηση των διατάξεων του ψηφισμένου πλέον ασφαλιστικού νομοθετήματος, να συναινέσει στη διεξαγωγή δημοψηφίσματος βάσει ξεκάθαρα διατυπωμένων ερωτήσεων και να προβεί εκ των υστέρων σε επαναρρυθμίσεις. Τότε μόνο μπορεί να προωθήσουμε μεταρρυθμίσεις σ' αυτό τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Χανίων και πρώην Υφυπουργός κ. Μαρκογιαννάκης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ουσία βέβαια εδώ και δέκα μέρες τώρα συζητάμε το ασφαλιστικό και έχουμε μπερδέψει τον ελληνικό λαό. Η αλήθεια είναι ότι τα επιχειρήματα ένθεν και ένθεν είναι βροχή και πολύ φοβάμαι ότι αυτοί που μας ακούνε δέκα μέρες τώρα, δεν μπορούν να βγάλουν και πολλά συμπεράσματα.

Όμως, για ένα πράγμα πρέπει να είναι βέβαιοι. Πρέπει να είναι βέβαιοι, για το ότι ξαφνικά έχουμε λάτρεις της άμεσης δημοκρατίας μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Έχουμε λάτρεις του «Δήμου», της αρχαίας αθηναϊκής δημοκρατίας, του ελβετικού μοντέλου και με συνεχείς αναφορές σ' αυτά και με διαγωνισμό τού ποιος είναι περισσότερο υπέρ των δημοψηφισμάτων, ποιος πρώτος μίλησε για δημοψηφίσματα, ποιος κάνει προτάσεις για δημοψηφίσματα και ποιος λέει κάθε έξι μήνες να έχουμε δημοψηφίσματα, δίνεται η εντύπωση ότι βρισκόμαστε σε μία έξαρση δημοκρατικότητας. Πολύ φοβάμαι ότι στην πραγματικότητα εκείνο το οποίο βιώνουμε τις τελευταίες μέρες, είναι μία έξαρση λαϊκισμού καιροσκοπισμού και δημοκοπίας.

Κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα αναφέρω δύο-τρία παραδείγματα και περιστατικά για να δείτε την ασυνέπεια, για να δείτε, το πως άλλα λέγαμε χθες και άλλα σήμερα και ιδιαίτερα από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Βέβαια, καταλυτικό είναι εκείνο το οποίο είπε προηγουμένως η κυρία Υπουργός, σε σχέση με την υπογραφή την οποία έβαλε ο κ. Σημίτης και ο κ. Παπανδρέου στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το ποια θα είναι η πορεία των ασφαλιστικών συστημάτων στην Ευρώπη ανεπιφυλάκτως.

Όμως, θα επαναλάβω και εγώ εκείνο το οποίο κατά κόρον

ελέχθη.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είκοσι χρόνια που ήσασταν κυβέρνηση και είχατε τόσα σοβαρά κοινωνικά ζητήματα, ήταν ο πολιτικός γάμος, ήταν ο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ», ήταν οι αμερικάνικες βάσεις για τις οποίες δεν μίλησε κανείς, τις οποίες αποκαλούσατε «βάσεις θανάτου» και είχατε βάλει προθεσμία απομάκρυνσης και στη συνέχεια τις κάνατε βάσεις παραμονής, για όλα αυτά δεν σκεφθήκατε ποτέ να γίνει ένα δημοψήφισμα; Και ούτε ισχύει βέβαια αυτό το οποίο είπε χθες ή σήμερα, δεν θυμάμαι καλά, ο κ. Βενιζέλος, ότι αυτό είναι προνόμιο μόνο της Αντιπολίτευσης να το ζητήσει. Δεν λέει κάτι τέτοιο το Σύνταγμα.

Κύριοι συνάδελφοι, το 1993 συνεζητείτο στη Βουλή και συνεζητείτο ευρέως στην ελληνική κοινωνία το θέμα της ενδεχόμενης πώλησης του Ο.Τ.Ε.. Τότε λοιπόν, πάλι η Αριστερά είχε κάνει πρόταση προκειμένου να γίνει δημοψήφισμα. Αρχικά το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είχε πει ότι θα το μελετήσουμε το θέμα, η πρόταση είναι καλή. Μετά από λίγες μέρες ανέκρουσε πρύμνα.

Άκουγα προχθές σε ένα ραδιόφωνο τη φωνή του κ. Χυτήρη, ο οποίος θέλοντας να δικαιολογήσει αυτήν την ανάκρουση πρύμνας, ξέρετε τι είπε; Δεν συμμετέχει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε πυροτεχνήματα. Από την ώρα που είναι δεδομένο πως δεν μπορούν να βρεθούν εκατόν ογδόντα ψήφοι προκειμένου να διενεργηθεί δημοψήφισμα, πρόκειται περί πυροτεχνήματος της Αριστεράς και εμείς δεν θα επιτρέψουμε στον κ. Μητσοτάκη μετά την ψηφοφορία να κομπάζει ότι η αντιπολίτευση υπέστη μια ήττα.

Τέλος πάντων, το 1993 η πρόταση της Αριστεράς ήταν πυροτέχνημα. Το 2008 γιατί την ακολουθήσατε; Διότι εγώ, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν πιστεύω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ξεκίνησε αυτή τη διαδικασία με στόχο να λαϊκίσει. Δεν την ήθελε. Αλλά όταν πέταξε το πυροτέχνημα ο Συνασπισμός, βρέθηκε απροετοίμαστο, αιφνιδιάστηκε και με συμβούλους τον πανικό και τις κακές δημοσκοπήσεις, προσεχώρησε στην άποψη της διενέργειας του δημοψηφίσματος.

Να σας πω την αλήθεια; Εγώ πιστεύω ότι ο Συνασπισμός δεν πίστευε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα «τσιμπήσει» και πέταξε το πυροτέχνημα μόνο και μόνο για να εντυπωσιάσει. Και από εκεί και πέρα άρχισε ο κατήφορος. Κατήφορος για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το οποίο θέλοντας να υπερφαλαγγίσει το Συνασπισμό, κατέθεσε την πρόταση μομφής. Και ο Συνασπισμός, θέλοντας να εντυπωσιάσει, θέλησε να παρασύρει ή να προσπαθήσει να παρασύρει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας σε αντισυνταγματικές ενέργειες. Ένας διαγκωνισμός ατοπημάτων.

Έρχομαι όμως και στη στάση την οποία το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει πάρει γύρω από το θέμα του δημοψηφίσματος στο άρθρο 44, όταν το 2001 είχαμε τη διαδικασία αναθεώρησης.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές εκείνο το οποίο πρότεινε τότε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ξεκάθαρα. Τι λέει, λοιπόν, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην πρόταση αναθεώρησης για το άρθρο 44; Προτείνουμε την προσθήκη εδαφίου, σύμφωνα με το οποίο η διεξαγωγή δημοψηφίσματος της δεύτερης αυτής κατηγορίας, δηλαδή για σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, εκτός από τα δημοσιονομικά και τα ασφαλιστικά –προσέξτε- μπορεί να προταθεί στη Βουλή, όχι μόνον από ένα αριθμό Βουλευτών, αλλά και από το 5% του εκλογικού σώματος. Δηλαδή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τότε, το 2001, πιστεύοντας προφανώς –και καλά πίστευε- ότι ασφαλιστικά και δημοσιονομικά είναι συναφή, είναι κοντά το ένα με το άλλο και γνωρίζοντας ότι δεν αντέχουν στο να μπουν σε μια διαδικασία δημοψηφίσματος όπου η συνθηματολογία, το θυμικό και το συναίσθημα είναι εκείνα τα οποία επικρατούν, είπε τότε να εξαιρεθούν της διαδικασίας δημοψηφίσματα στο άρθρο 44 παράγραφος 2.

Εγώ δεν θα αναφερθώ σε εκείνα τα οποία ο κ. Παυλόπουλος πολύ ορθώς είπε ότι πρόκειται στην ουσία περί δημοσιονομικού νομοσχεδίου. Δεν θα σταθώ στο ζήτημα το οποίο είναι υπαρκτό, ότι από την ώρα που δεν εξεδόθη εκτελεστικός νόμος του Συντάγματος του άρθρου 44 παράγραφος 2 και τίθεται θέμα συνταγματικότητας της συζήτησης την οποία κάνουμε. Θα απαιτήσω όμως, μια απάντηση, πώς αλλάξατε ξαφνικά άποψη και γίνατε λάτρεις των δημοψηφισμάτων.

Πάω και παρακάτω για να θυμίσω στον κ. Βενιζέλο ο οποίος απουσιάζει, τι έχει γράψει στο βιβλίο του «Μαθήματα Συνταγματικού Δικαίου» το 1991, όπου εκεί λέει τα εξής: «Σοβαρό κοινωνικό ζήτημα είναι εκείνο που βρίσκεται έξω από το συνηθισμένο και βασικό αντικείμενο της πολιτικής αντιπαράθεσης».

Ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο, κύριοι συνάδελφοι, είναι έξω από τη βασική πολιτική αντιπαράθεση των κομμάτων; Σοβαρολογούμε τώρα; Ίσα-ίσα που είναι εκείνο στο οποίο υπάρχει η σοβαρή, η δυνατή αντιπαράθεση, δεδομένου ότι υπάρχουν ενδεχομένως διαφορετικές απόψεις.

Θέλω να επαναλάβω και εγώ το επιχείρημα. Θέλετε να πάμε σε δημοψήφισμα, ελπίζοντας ότι όπως δείχνουν οι δημοσκοπήσεις, θα κερδίσετε. Εγώ σας λέω ότι θα κερδίσετε. Και το 80% ή 70% που δείχνουν οι δημοσκοπήσεις, κάτω από την προπαγάνδα η οποία ασκείται, τις ιαχές, είμαι βέβαιος ότι είναι υπερβολικά θετικό για την Κυβέρνηση ότι έστω και ένα 30% αυτήν τη στιγμή σοβαρά αντιμετωπίζει το πρόβλημα το οποίοι συζητάμε.

Κύριοι συνάδελφοι, κάνετε πολλές υπερβολές. Πρώτα απ' όλα, μια δεκαήμερη συζήτηση για ένα νομοσχέδιο με τρεις ονομαστικές ψηφοφορίες. Στη συνέχεια, πρόταση δυσπιστίας, η οποία και αυτή διεκδικεί πρωτοτυπία. Εκτός από τη λατρεία προς την άμεση δημοκρατία, μάθαμε και αυτό, ότι κατατίθεται πρόταση δυσπιστίας χωρίς αίτημα για διεξαγωγή εκλογών, έτσι μόνο για να συζητάμε.

Καταθέσατε, λοιπόν, πρόταση δυσπιστίας, πρόταση για δημοψήφισμα και το σημαντικότερο: Βουλευτές κατέβηκαν στο δρόμο και διαδήλωναν με τους διαδηλωτές. Και από εκεί και πέρα επαίρεστε και λέτε ότι εσείς όταν θα γίνετε κυβέρνηση, οψέποτε γίνετε, θα καταργήσετε αυτόν το νόμο, όπως καταργήσατε και τόσα άλλα, όσα στο παρελθόν είχατε πει πως θα τα καταργήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Πολλά είχα να πω αλλά ο χρόνος είναι ελάχιστος.

Κύριοι συνάδελφοι, εμείς θα οδηγήσουμε σε δημοψήφισμα την κοινωνία γιατί πρέπει να γίνει δημοψήφισμα. Αλλά θα γίνει δημοψήφισμα του άρθρου 53 στις εθνικές εκλογές, τότε που από τη μια μεριά θα έχουμε τη σοβαρότητα, την παραγωγή έργου και από την άλλη μεριά θα έχουμε τη δημοκοπία, θα έχουμε το λαϊκισμό. Και τότε θα μιλήσει σοβαρά και ο λαός.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Μαρκογιαννάκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όταν γίνεται μια κουβέντα για δημοψήφισμα στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο και με προσοχή παρακολουθώ τη συζήτηση που διεξάγεται αυτές τις δύο μέρες, αναγκαστικά έχουμε έρθει σε μια θεωρητική θέση υπέρ ή κατά των δημοψηφισμάτων.

Η Κυβέρνηση ξεκάθαρα τάσσεται κατά των δημοψηφισμάτων και αν θέλετε την άποψή μου, από την επιχειρηματολογία που αναπτύχθηκε τόσο στο συγκεκριμένο θέμα, για λόγους πρακτικούς όπως επικαλείται, είπε ότι δεν είναι υπό την έννοια που αναφέρεται, σοβαρό κοινωνικό θέμα ή ότι είναι δημοσιονομικό θέμα, αλλά έχω διακρίνει και από λόγους ιδεολογικούς. Βλέπω μια τάση της Κυβέρνησης να έχει έντονο σκεπτικισμό απέναντι γενικότερα στα δημοψηφίσματα.

Αν θέλετε τώρα ως προς τη διαδικασία, ως προς τα επιχειρήματα που έχουν αναπτυχθεί, εγώ δεν θα ήθελα να θέσω το θέμα στη δημοκρατική νομιμοποίηση. Προφανώς στην δι' εκπροσώπων δημοκρατία που έχουμε, στην Κοινοβουλευτική Δημοκρατία υπάρχει δημοκρατική νομιμοποίηση είτε αυτή προέρχεται από δημοψήφισμα είτε προέρχεται από απλή, έστω και ισχνή πλειοψηφία εντός του Κοινοβουλίου. Αυτό το θέμα δεν αμφισβητείται. Το δημοψήφισμα ωστόσο θα έδινε τη δυνατότητα σε σημαντικά θέματα, όπως κατά την άποψή μας είναι και το ασφαλιστικό, να κάνουμε το λαό συμμέτοχο σε κάποιες αποφάσεις που θα κρίνουν άμεσα το μέλλον του. Δεν είναι ένα απλό νομοσχέδιο που εναπόκειται στην ευχέρεια της εκάστοτε κυβέρνησης. Είναι ένα νομοσχέδιο που εάν είναι όπως το παρουσιάζε-

τε, ότι θα επιλύσει το ασφαλιστικό, ότι θα κάνει τομές, επηρεάζει τη ζωή των ανθρώπων, όλων αυτών που τώρα εργάζονται, όλων όσοι είναι συνταξιούχοι και για πολλά έτη.

Συνεπώς, εάν η Κυβέρνηση πιστεύει σ' αυτήν τη μεταρρύθμιση, θα μπορούσε να αναλάβει την ευθύνη να κάνει ένα δημοψήφισμα και να υπήρχε ένα μεγάλο χρονικό διάστημα ενημέρωσης του κόσμου.

Και πιστέψτε με, κύριε Υπουργέ, αν αποδεικνύατε σ' αυτό το μεγάλο διάστημα ότι εσείς μόνο έχετε πρόταση και αυτή η πρόταση είναι σωστή και κανένα άλλο κόμμα δεν έχει πρόταση ή οι προτάσεις είναι λανθασμένες, θα πείθατε και τον ελληνικό λαό. Προφανώς δεν το θέλετε, διότι γνωρίζετε, όπως είπε και ο κ. Μαρκογιαννάκης, ότι ένα τυχόν δημοψήφισμα αυτήν τη στιγμή θα ήταν ενάντιο του νομοσχεδίου της Κυβέρνησης. Οπότε ερχόμαστε στο ιδεολογικό επιχείρημα που τίθεται και όχι σε όλα αυτά, αν είναι δημοσιονομικό, αν μπορεί ο λαός να κρίνει εκατόν πενήντα τέσσερα άρθρα.

Πάμε στο πρακτικό επιχείρημα, αυτό που λέτε ότι ο λαός δεν πρέπει να είναι συμμέτοχος, πρέπει να επιλέγει μια κυβέρνηση, να δίνει σ' αυτήν την κυβέρνηση την επιλογή να κάνει οποιεσδήποτε ρυθμίσεις θέλει και στο τέλος της διακυβέρνησης θα κριθεί. Αυτό θα ήταν ίσως ένα συνεπές επιχείρημα αν για ό,τι κάνετε αυτήν τη στιγμή είχατε ενημερώσει τον ελληνικό λαό.

Εμείς όπως γνωρίζετε, έχουμε συνεπή στάση απέναντι στα δημοψηφίσματα και μάλιστα και στην Αναθεώρηση του Συντάγματος στο άρθρο 28 παράγραφος 3 προτείναμε η περαιτέρω διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή η εκχώρηση των εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων να γίνεται με δημοψήφισμα. Και θέσαμε και θέμα δημοψηφίσματος για το Σκοπιανό, για το όνομα των Σκοπίων.

Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να επισημάνω ότι από την Αντιπολίτευση όσα επιχειρήματα ακούγονται υπέρ του δημοψηφίσματος θα έπρεπε να τους οδηγούν αν μη τι άλλο στην αποδοχή του δημοψηφίσματος και για το Σκοπιανό. Δεν είναι ένα σημαντικό εθνικό θέμα; Υπάρχει κάποιος που κρίνει ότι δεν είναι σημαντικό εθνικό θέμα; Δεν υπάρχει σαφή τοποθέτηση του ελληνικού λαού που είναι ενάντια σ' αυτό, την κόκκινη εθνική γραμμή που έχετε ονομάσει και εμείς δεν συμμετέχουμε, της σύνθετης ονομασίας; Δεν είναι ξεκάθαρο από τις δημοσκοπήσεις ότι προκύπτει αυτό; Δεν αναφέρονται ρητώς όλες οι προϋποθέσεις στο Σύνταγμα;

Εκεί, λοιπόν, βλέπουμε την Αντιπολίτευση, των τριών άλλων κομμάτων, να έχει μία επιλεκτική αναφορά στη γνώμη του ελληνικού λαού, η οποία κατά την άποψή μας, για να μεταφραστεί απλά, λέει: Όταν βλέπουμε ότι η κοινή γνώμη συμφωνεί μαζί μας, τότε ζητάμε δημοψήφισμα, όταν βλέπουμε ότι η κοινή γνώμη διαφωνεί μαζί μας, ακόμη κι αν υπάρχουν όλα τα επιχειρήματα που αναφέρουμε για το δημοψήφισμα στο ασφαλιστικό, τότε όχι, δεν μπαίνουμε στη διαδικασία.

Συνεπώς η στάση σας είναι εν μέρει υποκριτική. Έρχεστε σ' αυτό που αναφέρει η Κυβέρνηση ότι ο λαός δεν μπορεί να κρίνει αυτά τα θέματα. Από τη μια μεριά έχουμε ότι ο λαός δεν μπορεί να κρίνει θέματα εθνικής πολιτικής, εξωτερικής πολιτικής και από την άλλη ότι ο λαός δεν μπορεί να αποφασίσει για εκατόν πενήντα τέσσερα άρθρα.

Οι διατάξεις του Συντάγματος είναι σαφείς. Αν σε κάποιους για ιδεολογική τοποθέτηση δεν αρέσει, τότε μπορεί να το τροποποιήσει, να καταργήσει τα δημοψηφίσματα. Όταν όμως υπάρχουν, θα πρέπει να τα τηρούμε.

Πράγματι για το Σκοπιανό κανένα κόμμα της Αντιπολίτευσης δεν έχει συνταχθεί με τη δική μας θέση, παρ' όλο που αν αυτοί οι ίδιοι συνάδελφοι που μιλάνε για δημοψήφισμα στο ασφαλιστικό, ακούσουν μετά τις ομιλίες τους, θα δουν ότι είναι ακριβώς η ίδια επιχειρηματολογία που θα μπορούσε να υπάρξει δημοψήφισμα και για το Σκοπιανό.

Εμείς πιστεύουμε στα δημοψηφίσματα και πιστεύουμε ότι οι συνταγματικές επιταγές πρέπει να τηρούνται.

Θα ήθελα να κάνω μία ιδιαίτερη αναφορά –και είναι αν θέλετε και ένα επιχείρημα της Κυβέρνησης- στο κατά πόσο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι δημοσιονομικό. Θα μπορούσα να πω ότι αυτό είναι ένα επιχείρημα της Κυβέρνησης. Είναι υπό έλεγχο αυτό. Δεν θέλω να πάρω θέση ξεκάθαρη. Κατά την προσωπικού μου άποψη δεν πρόκειται για δημοσιονομική ρύθμιση. Ωστόσο αυτό θα μπορούσαμε να το συζητήσουμε, να το βάλουμε σε μια βάση. Αλλά από τη στιγμή που ξεκινάτε από την παραδοχή ότι δεν δεχόμαστε τα δημοψηφίσματα, διότι πρέπει να κάνετε μεταρρυθμίσεις, τότε θα μου επιτρέψετε να πω ότι το συγκεκριμένο σας επιχείρημα δεν έχει την πραγματική τοποθέτηση ότι είμαστε έτοιμοι να συζητήσουμε για ένα δημοψήφισμα, αλλά έχουμε ένα δημοσιονομικό θέμα. Δείχνει μια ιδεολογική σας αντίθεση που φθάνει σε ένα βαθμό ίσως και στην αγκύλωση κατά των δημοψηφισμάτων.

Κανένας δεν αμφισβητεί τη δημοκρατική νομιμοποίηση της εκλεγμένης κυβέρνησης και το δημοψήφισμα σε καμμία περίπτωση δεν αμφισβητεί την Κυβέρνηση ως κυβέρνηση, αμφισβητεί ένα συγκεκριμένο νόμο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, επειδή αναφέρθηκαν και οι κρίσιμες στιγμές που υπάρχουν για ένα μείζον εθνικό θέμα, για το Σκοπιανό, να πω ότι εμείς δεν πιστεύουμε στη σύνθετη ονομασία, το έχουμε ξαναπεί, γιατί δεν υπάρχουν σύνθετες ονομασίες. Τα κράτη και τα έθνη προσδιορίζονται με εθνικούς προσδιορισμούς, όχι με γεωγραφικούς προσδιορισμούς και όλοι εδώ γνωρίζουμε ότι το καλύτερο δυνατό σύνθετο όνομα λ.χ. «Άνω Μακεδονία» αυτός που θα το φέρει θα είναι «Μακεδόνας», όπως λέμε Βόρεια και Νότια Κορέα. Δεν πιστεύουμε σ' αυτήν τη λογική. Πιστεύουμε ότι η σύνθετη ονομασία οδηγεί στα ίδια ακριβώς αδιέξοδα που οδηγεί και η χειρότερη δυνατή εξέλιξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επειδή έγινε και μια αναφορά το πρωί με ένα λογοπαίγνιο από τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο ότι τον Απρίλιο έγιναν πολλά κακά για την Ελλάδα, ας γίνει και ένα καλό με το δημοψήφισμα, εγώ θα πω ότι και χθες ήταν η επέτειος για τον κυπριακό αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α., που δεν πρέπει να το ξεχνάμε, όπως και μέσα από το κακό που έγινε με την κατοχή της Ελλάδος από τη ναζιστική Γερμανία υπήρξε ένας Έλληνας Πρωθυπουργός, ο Αλέξανδρος Κορυζής, ο οποίος ήταν ο μοναδικός Πρωθυπουργός που αυτοκτόνησε όταν κατελήφθη η Ελλάδα. Και επειδή είναι αυτές οι μέρες, καλό είναι να υπάρχουν και αυτές οι μνήμες στο Κοινοβούλιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε. Λίγο ακόμη και θα αυτοκτονούσε ακόμη και ο χρόνος.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Χαλκιδικής κ. Αθηναίος Φλωρίνης.

Ορίστε, κύριε πτέραρχε.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε απόψε σε τρίτη συνεδρίαση την πρόταση για τη διενέργεια δημοψηφίσματος για το ασφαλιστικό μετά από πρωτοβουλία που ανέλαβε ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α., με την οποία συμφώνησαν και όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με μεγάλη προσοχή τους εισηγητές και πολλούς ομιλητές από την Αντιπολίτευση. Ομολογώ, όμως, ότι με αυτά που υποστήριξαν δεν έχουν πείσει κανέναν καλόπιστο Έλληνα και καμμία Ελληνίδα για την αναγκαιότητα διεξαγωγής αυτού του δημοψηφίσματος. Όλοι οι εισηγητές κατανάλωσαν το χρόνο τους σε μια προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων και σε έναν αγώνα για το ποιος θα αποκομίσει περισσότερα κομματικά οφέλη. Όλοι τους προσπάθησαν να ερμηνεύσουν το Σύνταγμα και λίγο πολύ επανέλαβαν όλα όσα υποστήριξαν την περασμένη εβδομάδα κατά τη συζήτηση του ασφαλιστικού νομοσχεδίου.

Ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μας γύρισε πίσω στις ταυτότητες. Μα, η Ελλάδα πηγαίνει μπροστά, δεν γυρνάει πίσω. Μας είπε ότι φοβόμαστε τη λαϊκή βούληση, ενώ ξεχνάει πως ο λαός πριν από έξι μόλις μήνες έδωσε σημαντικό προβάδισμα στη Νέα

Δημοκρατία και εντολή να προχωρήσει χωρίς καθυστέρηση στην υλοποίηση του μεταρρυθμιστικού της προγράμματος. Τα ίδια περίπου ελέχθησαν και από τους εισηγητές των άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Αγώνας εντυπώσεων, λοιπόν, σε μια προσπάθεια ο καθένας να αποκομίσει για το κόμμα του τα περισσότερα οφέλη.

Άκουσα, όμως, και τον αξιότιμο κύριο Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Επανέλαβε κατά κόρον τα όσα την περασμένη εβδομάδα υποστήριξε κατά τη συζήτηση του ασφαλιστικού νομοσχεδίου. Δεν δίστασε, όμως, να επαναλάβει και όσα εξήγγειλε στο Κιλελέρ, δηλαδή την πορεία προς το λαό και ότι ο αγώνας θα συνεχιστεί στο δρόμο και στο πεζοδρόμιο. Λες και η Ελλάδα του 2008 αντιμετωπίζει τα προβλήματα του 1910, όταν ξεσηκώθηκαν οι κολίγοι κατά των τσιφλικάδων. Λες και υπάρχουν είλωτες αγρότες, τους οποίους εκμεταλλεύονται οι γαιοκτήμονες. Μας μίλησε όμως και για μια ισχνή πλειοψηφία, το έκαναν και άλλοι.

Μου τηλεφώνησε κάποιος Χαλκιδικιώτης και μου είπε: Μα, είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Δηλαδή δεν είναι πλειοψηφία το συν 4,5% που πήρε η Νέα Δημοκρατία και ήταν πλειοψηφία το συν 0,5% που πήρε το 2000 ο κ. Σημίτης;

Μα, η πλειοψηφία των εκατόν πενήντα δύο Βουλευτών οφείλεται στο νόμο που εσείς ψηφίσατε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Δηλαδή, είστε μειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Καιρό είχαμε να σας ακούσουμε. Δεν μπορείτε να μη διακόψετε; Γιατί το κάνετε;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που έχει ψηφιστεί από την πλειοψηφία του Κοινοβουλίου και για το οποίο ζητάτε δημοψήφισμα, η Υπουργός κ. Πετραλιά έδωσε και επαρκή στοιχεία και επαρκείς εξηγήσεις. Σας ξεγύμνωσε.

Εγώ θα προσθέσω μόνο αυτό. Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει τους εξής βασικούς άξονες: την ενοποίηση των ταμείων, την καθιέρωση ειδικών ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, με πλήρη σεβασμό της προστασίας της οικογένειας και της μητρότητας, τη δημιουργία ασφαλιστικού κεφαλαίου αλληλεγγύης και αριθμού μητρώου κοινωνικής ασφάλειας και την αντιμετώπιση επι μέρους ασφαλιστικών ζητημάτων. Μπορεί, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να απαντήσει κανείς σε όλα αυτά με ένα «ναι» ή με ένα «όχι»; Βεβαίως, δεν είμαι ούτε νομικός ούτε συνταγματολόγος. Την απάντηση, όμως, τη δίνει ο καθηγητής κ. Δημήτριος Τσάτσος στη συνέντευξή του στην εφημερίδα «ΗΜΕΡΗΣΙΑ» στις 29/03/2008. Μεταξύ άλλων, αναφέρει ο κ. καθηγητής: «Δεν θα αρκούσε ένα «ναι» ή ένα «όχι». Θα έπρεπε να υπάρξει ταξινόμηση κατ' ιδίαν βασικών διλημματικών θεμάτων, για τα οποία με πλήρη συνείδηση να απαντήσει ο εκλογέας. Αν δεν συμβούν αυτά, πιθανόν το δημοψήφισμα, από διαδικασία με δημοκρατική ποιότητα, να καταστεί διαδικασία που δεν θα εκφράζει την πλειοψηφική άποψη του ελληνικού λαού». Αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η θέση του κ. Τσάτσου. Με απλά λόγια μας λέει ότι όπως τίθεται το θέμα, ενδέχεται να αλλοιώσει την πραγματική βούληση του εκλογικού Σώματος.

Συνοψίζοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δημοψήφισμα που ζητάτε για το ασφαλιστικό είναι μια καταχρηστική προσφυγή, η οποία εξυπηρετεί, δυστυχώς, την άντληση μικροπολιτικών οφελών, τη μετατροπή σε απλό μέσο κωλυσιεργίας για την εφαρμογή της εν γένει κυβερνητικής πολιτικής, τη δημιουργία εντυπώσεων αποκλειστικά επικοινωνιακού χαρακτήρα, με στόχο την παραπληροφόρηση της κοινής γνώμης ως προς το πραγματικό περιεχόμενο του ασφαλιστικού νομοσχεδίου. Έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται αντιληπτό ότι η προσφυγή προσβάλλει κατάφωρα έναν από τους κορυφαίους θεσμούς της δημοκρατίας.

Εμείς, ως παράταξη, αλλά και η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, απορρίπτουμε την πρότασή σας και προχωρούμε, χωρίς καθυστερήσεις, χωρίς ταλαντεύσεις, στην υλοποίηση του μεταρρυθμιστικού μας προγράμματος, όπου έχουμε σαφή και πρόσφατη εντολή του ελληνικού λαού.

Πριν κατέβω από το Βήμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα όλοι μας να στρέψουμε τη σκέψη μας και να πάμε εκεί, στο Βουκουρέστι, και να ευχηθούμε στον Έλληνα Πρωθυπουργό να έχει καλή επιτυχία στον αγώνα που δίνει για το γνωστό εθνικό μας ζήτημα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Εκτιμούμε ιδιαιτέρως τη συντομία σας, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Λάρισας κ. Φίλιππος Σαχινίδης.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή τα επιχειρήματα των Βουλευτών της Συμπολίτευσης, σχετικά με το αίτημα που κατέθεσαν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος επί του ασφαλιστικού. Άκουσα και τις απόψεις που κατέθεσε ο καθηγητής κ. Παυλόπουλος. Διαπιστώνω ότι υπάρχει μια ομοφωνία. Όλοι οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης συμφωνούν ότι δεν πρέπει να γίνει δημοψήφισμα για τον ασφαλιστικό νόμο. Εκτιμώ ότι η άποψη αυτή δεν απορρέει από κάποια γενικότερη αντίθεσή τους στο θεσμό, διαφορετικά δεν θα προσέτρεχαν με επικεφαλής τον Πρωθυπουργό και τη σύζυγό του να συνυπογράψουν το αίτημα για δημοψήφισμα για την αναγραφή του θρησκεύματος στις αστυνομικές ταυτότητες. Τεκμαίρω, λοιπόν, ότι και πιστεύουν στο θεσμό, αλλά επιπρόσθετα διαθέτουν και αξιολογικά κριτήρια ως προς τα ζητήματα τα οποία μπορούν να τεθούν στην κρίση του λαού. Για παράδειγμα, στο ζήτημα του θρησκεύματος των ταυτοτήτων, που δεν επηρεάζει το ευ ζην των πολιτών, που δεν ανατρέπει τον οικογενειακό προγραμματισμό εκατομμυρίων πολιτών και ειδικά των γυναικών, που δεν προκαλεί ανακατανομή του εισοδήματος και για το οποίο υπήρχε και γνωμάτευση ότι ήταν συνταγματική επιταγή η μη αναγραφή, η Νέα Δημοκρατία προέτρεπε στη διεξαγωγή δημοψηφίσματος για μικροπολιτικούς λόγους, στη βάση μιας λογικής που υπαγορευόταν από έναν άκρατο λαϊκισμό, από μία ισοπεδωτική αντίληψη για την αντιπολιτευτική πρακτική. Το πόσο σοβαρά υποστήριζε η Νέα Δημοκρατία και οι τότε στυλοβάτες της το ζήτημα αυτό, φάνηκε μόλις ήρθε στην Κυβέρνηση. Μετά από τέσσερα χρόνια στην εξουσία δεν πήρατε την παραμικρή πρωτοβουλία ως προς το ζήτημα της αναγραφής του θρησκεύματος. Η ταυτότητά μου, που εκδόθηκε μόλις πριν από δύο μήνες, δεν αναγράφει θρήσκευμα και κανένα άλλο προσωπικό στοιχείο. Τι έγινε, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι; Δεν υφίστανται οι λόγοι για τους οποίους διεκδικούσατε τότε το δημοψήφισμα;

Και επί της ουσίας του ζητήματος, για να αξιολογήσουμε τις πραγματικές σας προθέσεις. Σήμερα δεν έχετε ανάγκη το δημοψήφισμα ως Κυβέρνηση, γιατί μπορείτε να νομοθετήσετε απευθείας επί του ζητήματος αυτού. Γιατί δεν το πράττετε; Αλλάξτε εκ νέου τις ταυτότητες. Δείξτε στα τρία εκατομμύρια των Ελλήνων ότι πραγματικά πιστεύατε στα επιχειρήματά σας. Γιατί δεν το κάνετε; Κατ' εμέ αυτό δείχνει ότι δεν εννοούσατε αυτά τα οποία λέγατε. Αφού πετύχατε αυτό που επιθυμούσατε, δηλαδή να εκμεταλλευτείτε το θρησκευτικό συναίσθημα των Ελλήνων και να στρέψετε σε βάρος της τότε κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τους Έλληνες πολίτες που είχαν θρησκευτικό αίσθημα ισχυρό, μετά την άνοδο στην εξουσία περιπέσατε σε κατάσταση νιρβάνα ως προς το ζήτημα αυτό. Εγώ υποστηρίζω ότι περιπέσατε σε κατάσταση νιρβάνα σχεδόν σε όλα τα ζητήματα για τα οποία δεσμευτήκατε, είτε αυτά αφορούσαν τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων είτε τη μείωση του Φ.Π.Α. στους αγρότες στο 8%, είτε τους τρίτεκνους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**)

Γι' αυτό, λοιπόν, θα ήθελα, με δεδομένη την πρόβλεψη του Συντάγματος για τη δυνατότητα διεξαγωγής δημοψηφίσματος, να μας πείτε -και μάλιστα ο καθηγητής κ. Παυλόπουλος που είναι και εδώ- ενδεικτικά για ποια θέματα κρίνετε ότι πρέπει να γίνεται δημοψήφισμα. Να μας αναφέρετε τα θέματα και τα κριτήρια, με τα οποία επιλέγετε αυτά τα θέματα.

Άκουσα και ένα άλλο επιχείρημα. Ότι δεν μπορεί, λέει, οι πολίτες με ένα «ναι» ή με ένα «όχι» να απορρίψουν ένα νομοσχέδιο, γιατί δεν έχουν επαρκή ενημέρωση. Αυτό σημαίνει ότι οι

εκατόν πενήντα ένας Βουλευτές, που ψήφισαν υπέρ του νομοσχεδίου, είχαν και έχουν την πρέπουσα ενημέρωση και επομένως μπορούν να απαντήσουν σε ορισμένα ερωτήματα. Και επειδή, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, υπέβαλα στην Υπουργό κ. Πετραλιά, που είναι και παρούσα, ορισμένα ερωτήματα κατά τη συζήτηση του ασφαλιστικού, τα οποία έμειναν αναπάντητα, μήπως εσείς που ψηφίσατε «ναι» και που διεκδικείτε το δικαίωμα ως επαΐοντες να είστε οι μόνοι οι οποίοι θα αποφασίσετε εάν αυτό το νομοσχέδιο πρέπει να μείνει, να διατηρηθεί, μπορείτε να μου δώσετε απαντήσεις; Για παράδειγμα, το πρώτο ερώτημα που θέτω. Πώς είναι δυνατόν η συγχώνευση των ταμείων να οδηγήσει σε εξοικονόμηση 1,2 δισεκατομμυρίων ευρώ, όταν οι λειτουργικές τους δαπάνες είναι 950.000 ευρώ περίπου; Μήπως μπορείτε να μου πείτε, κύριοι συνάδελφοι, για κάθε μέτρο που περιλαμβάνεται στο νομοσχέδιο, πόσα χρόνια βιωσιμότητας κερδίζει το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και πόσους αφορά; Γιατί εάν δεν μπορείτε να δώσετε απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα, γιατί διεκδικείτε το δικαίωμα να αποφασίζετε εσείς εν ονόματι των Ελλήνων και δεν θέλετε να αποφασίσουν οι Έλληνες για το ζήτημα αυτό; Μήπως μπορείτε να μου πείτε εάν καταπολεμούσαμε την εισφοροδιαφυγή, η οποία ανέρχεται στα 6.000.000.000 ευρώ, πόσα χρόνια βιωσιμότητας θα εξασφαλίζαμε; Ειπώθηκε από πολλούς συναδέλφους ότι δεν χρειάζεται να προχωρήσουμε σε δημοψήφισμα γιατί έγινε επαρκής διάλογος. Με ποιους έγινε διάλογος; Έγινε διάλογος με τα κόμματα; Έγινε διάλογος με τους κοινωνικούς εταίρους; Εάν θέλετε τον ορισμό του διαλόγου πάνω στο ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης, τότε θα πρέπει να μελετήσετε την εμπειρία της Σουηδίας, όπου εκεί συζητούσαν περισσότερο από πέντε χρόνια.

Στο τέλος οι πολίτες πήραν μια επιστολή, η οποία έδινε τις αλλαγές που θα έχει στο συνταξιοδοτικό καθεστώς του καθενός η μεταρρύθμιση που ήθελε να κάνει τότε η κυβέρνηση της Σουηδίας. Αυτός είναι διάλογος.

Τέλος, υποστηρίχτηκε από πολλούς συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας ότι η παρούσα Κυβέρνηση έχει την απαραίτητη νομιμοποίηση για την αλλαγή στο ασφαλιστικό, γιατί πήρε ισχυρή πλειοψηφία στις πρόσφατες εκλογές –το είπε και ο προλαλήσας ομιλητής.

Και ερωτώ: Εάν παρουσιάζατε πριν από τις εκλογές του 2007 το νομοσχέδιο αυτό και ζητούσατε την ψήφο των Ελλήνων, πιστεύετε ότι πραγματικά σήμερα θα ήσασταν Κυβέρνηση της Ελλάδος;

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ναι.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Πολύ αμφιβάλλω, κυρία Πετραλιά.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θα είχαμε πάρει μεγαλύτερο ποσοστό.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Δεύτερο ερώτημα: Σε ποια πλειοψηφία αναφέρεστε; Διότι το ποσοστό που πήρατε ήταν κάτι κοντά στο 42%. Στο νόμο αυτόν αντιτίθεται το σύνολο των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, που έλαβε ένα ποσοστό που προσεγγίζει το 50%. Αλλά από δημοσκοπήσεις τις οποίες όποτε σας συμφέρει τις επικαλείστε, όποτε δεν σας συμφέρει τις αγνοείτε, βγαίνει ότι οκτώ στους δέκα πολίτες αρνούνται τις αλλαγές αυτές, αλλά επιπρόσθετα -και κάτι χειρότερο- έξι στους δέκα από τους ψηφοφόρους σας δεν θέλουν την αλλαγή αυτή.

Εξάλλου, θα πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας ότι στη δημοκρατία πάνω στα ζητήματα που ανακύπτουν δεν εφαρμόζεται η ορθή λύση, αλλά η λύση που προτείνει η πλειοψηφία. Άλλο εάν η σύγχρονη ρητορική ταυτίζει πολλές φορές το ποσοτικό κριτήριο της πλειοψηφίας με το ποιοτικό κριτήριο της ορθότητας. Εάν, λοιπόν, πρόκειται να εφαρμοστεί μια λύση, αμέσως ανακύπτει το ερώτημα εάν θα εφαρμόσουμε την ορθή λύση ή τη λύση που υιοθετείται από την πλειοψηφία. Στη δημοκρατία απαντούμε με μία σύμβαση, ότι σωστό είναι αυτό που θέλει η πλειοψηφία, ή ακόμη ακριβέστερα ότι ακολουθούμε τη λύση που θεωρείται σωστή από την πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και ένα μήνα δίνουμε τη μάχη στη Βουλή και στην κοινωνία. Η μάχη αυτή δεν τελειώνει σήμερα. Θα συνεχίσουμε να την δίνουμε μαζί με τους πολίτες μέχρι τις επόμενες εκλογές, προκειμένου πραγματικά να ανατρέψουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κάνω μία ανακοίνωση-ενημέρωση προς το Σώμα. Πριν λίγο με επισκέφθηκε αντιπροσωπεία υπό τον Πρόεδρο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. κ. Παπασπύρου και τον Πρόεδρο της Γ.Σ.Ε.Ε. κ. Παναγόπουλο, η οποία μου επέδωσε υπόμνημα με το οποίο ενημερώνει την Εθνική Αντιπροσωπεία δι' εμού, τις πολιτικές δυνάμεις που βρίσκονται στο Κοινοβούλιο, αλλά και όλους τους Βουλευτές, προσκομίζοντας τις υπογραφές που συγκέντρωσαν από τους πολίτες για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος.

Το κείμενο το οποίο μου παρέδωσαν και θα καταθέσω στα Πρακτικά, αναφέρει τα ακόλουθα: «Σας προσκομίζουμε το σύνολο των υπογραφών που συγκεντρώθηκαν για να υποστηρίξουν το αίτημα της διενέργειας δημοψηφίσματος για το ασφαλιστικό από τη Γενική Συνομοσπονδία Εργαζομένων Ελλάδος, από την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και τους πολίτες, το οποίο ανέρχεται σε 424.889».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Αντιπολίτευσης)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παραλαμβάνοντας το κείμενο αυτό, καθώς και τα σώματα που φέρουν τις υπογραφές, ενημέρωσα τους προέδρους των δύο αυτών τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων ότι γνωρίζουν πως βρίσκεται σε εξέλιξη ο θεσμικός τρόπος αιτήματος για πραγματοποίηση δημοψηφίσματος, ύστερα από τις πρωτοβουλίες των Βουλευτών των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, όπως προβλέπει το άρθρο 44 του Συντάγματος για τη διενέργεια δημοψηφίσματος και ότι παραλαμβάνω και τα σώματα των υπογραφών, όπως και το συγκεντρωτικό σημείωμα για να ενημερώσω την Ολομέλεια του Σώματος για τη συνάντηση αυτή την οποία είχα μαζί τους.

Σας ευχαριστώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Μήπως η Κυβέρνηση είναι διατεθειμένη μετά από αυτό να αλλάξει άποψη;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Όχι, το «πάνδημα» να εξηγήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια και ετέθη το θέμα και έγινε ανακοίνωση από τον Πρόεδρο του Σώματος κ. Δημήτρη Σιούφα, με απόλυτο σεβασμό στους υπογράψαντες πολίτες, γνωρίζετε ότι το Σύνταγμά μας προβλέπει συγκεκριμένες διαδικασίες, εν προκειμένω το άρθρο 44, μέσω των οποίων μπορεί να κινηθεί η διαδικασία του δημοψηφίσματος. Εάν πιστεύετε ότι μπορεί να έχουμε διεύρυνση αυτών των διαδικασιών, αλλαγή των διαδικασιών, προσθήκη άλλων διαδικασιών, το πεδίο είναι ανοιχτό στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος να το συζητήσουμε και να καταλήξουμε. Εκεί, όμως, δεν μπορεί να πετύχετε κάτι το οποίο επιθυμείτε διά της απουσίας σας. Η απουσία σας είναι βροντώδης και ισχυρά, αλλά δεν παράγει αποτέλεσμα. Αυτό για να μη δημιουργούμε ψευδαισθήσεις στους πολίτες και να μην δημιουργούμε στους πολίτες και ψευδείς εντυπώσεις, ότι «ελάτε να υπογράψετε, διότι κάτι θα γίνει».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**).

Διανύουμε ήδη την τρίτη συνεδρίαση για να συζητήσουμε ακριβώς την πρόταση που υπέβαλαν κόμματα της Αντιπολίτευσης για τη διενέργεια δημοψηφίσματος για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, που ήδη είναι ψηφισμένος νόμος. Δεν έχει ακολουθήσει την άγουσα προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και την οδό της εκδόσεως του σχετικού νόμου μέσω της δημοσιεύσεως στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, διότι έχει μεσολαβήσει το αίτημα των κομμάτων της Αντιπολίτευσης με βάση το άρθρο 44 για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος.

Καθ' όλη τη διάρκεια αυτών των συζητήσεων που, εν πάση περιπτώσει, κρατούν τρεις εβδομάδες –διανύουμε την τρίτη εβδομάδα, αφού ξεκινήσαμε με τη συζήτηση του νομοσχεδίου, ακολούθησε η πρόταση δυσπιστίας, τώρα έχουμε την πρόταση για το δημοψήφισμα- αποτελεί κοινό τόπο στην ελληνική κοινή γνώμη ότι οι έχοντες την πρωτοβουλία τέτοιου είδους κινήσεων, δεν έχουν πείσει ότι επιδιώκουν κάτι στο πεδίο της ουσίας. Η εικόνα που δημιουργείται στην κοινή γνώμη είναι ότι μονίμως επιδιώκετε τη δημιουργία εντυπώσεων. Είναι ευκαιριακές επιλογές, είναι επιλογές πολιτικού καιροσκοπισμού, είναι επιλογές κοινοβουλευτικής και πολιτικής κωλυσιεργίας.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, η συζήτηση είναι καλοδεχούμενη. Ποτέ συζητώντας μέσα στο Κοινοβούλιο δεν ζημιώσαμε τη δημοκρατία. Ποτέ συζητώντας μέσα στο Κοινοβούλιο δεν μειώσαμε τις ευκαιρίες του ελληνικού λαού για περισσότερη ενημέρωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δεν εξαπάτησε κανέναν. Το ότι πρέπει να γίνουν αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας ήταν μία προαναγγελία της, ήταν μία δέσμευσή της που συμπεριελήφθη στο προεκλογικό της πρόγραμμα. Μήπως, άλλωστε, και στο προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν υπάρχει πρόβλεψη για αλλαγές στο ασφαλιστικό; Δεν είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το οποίο πρότεινε όχι δεκατρία αλλά τρία ταμεία διά της συγχωνεύσεως όλων των υπολοίπων οργανισμών και φορέων κοινωνικής ασφάλισης; Δεν είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το οποίο στο παρελθόν ως κυβέρνηση προβληματίστηκε, οδηγήθηκε στο νομοσχέδιο Γιαννίτση; Δεν είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το οποίο το 2002 ψήφισε το νόμο Ρέππα; Δεν είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το οποίο στας δυσμάς της διακυβέρνησής του το Φλεβάρη του 2004 ψήφισε το ν.3232 και το ν.3227, δύο νόμους με περιεχόμενο ασφαλιστικών και εργασιακών διατάξεων, γνωρίζοντας ότι δεν πρόκειται να προλάβει να τους δημοσιεύσει;

Σε ποια περίοδο της διακυβέρνησής σας επιλέξατε τη διαδικασία του δημοψηφίσματος; Πού κάνατε δημοψήφισμα; Πότε συζητήσατε για δημοψήφισμα; Στο κάτω-κάτω καλείται τον ελληνικό λαό σήμερα να υπογράψει για να ασκήσει μία πολιτική πίεση -όπως είπα πριν, συνταγματικά εργαλεία δεν υπάρχουν- για τη διενέργεια δημοψηφίσματος.

Για να αποφανθεί ο ελληνικός λαός για ποιο θέμα; Να επιλέξει μεταξύ της λύσης που προτείνει η Κυβέρνηση, η οποία κρίνεται, και μιας ανύπαρκτης πρότασης; Γιατί περί αυτού πρόκειται. Να επιλέξει μεταξύ μιας απάντησης στο ασφαλιστικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα, να επιλέξει μεταξύ της απάντησης στην πρόκληση για τη θωράκιση των κοινωνικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των επομένων και μεθεπομένων γενεών και της μηδενιστικής Αντιπολίτευσης; Αυτό ζητείται από τον ελληνικό λαό να κάνει;

Γιατί περί αυτού πρόκειται. Επί τρεις βδομάδες μας κανοναρχείτε με μια ακραία, υπερβολική στους τόνους της, μηδενιστική στο περιεχόμενό της αντιπολίτευση, αλλά πρόταση δεν είδαμε.

Χρειάζεται μεταρρύθμιση το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, ναι ή όχι; Υπάρχει κάποιος σε αυτήν την Αίθουσα που λέει ότι πρέπει να παραμείνει ως έχει; Να βγει και να το πει. Υπάρχει κάποιος στη χώρα που το πιστεύει; Να βγει και να το διακηρύξει. Υπάρχει κάποιος που είναι ευχαριστημένος από τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί και συγκροτείται το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα σήμερα; Να βγει και να το δηλώσει. Να πει ότι θέλει να αφήσουμε τα πράγματα στην Ελλάδα ως έχουν σήμερα. Δεν το λέει κανείς.

Όταν τολμάει η Νέα Δημοκρατία και βγαίνει και προτείνει, παίρνει και το κόστος. Το έχουμε εξηγήσει, κύριοι συνάδελφοι, επανειλημμένως: ήταν μια βολική επιλογή για τον Καραμανλή, για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, να βγάλουμε αυτό το θέμα από πάνω μας, να πούμε ότι σε μια εικοσαετία, εικοσιπενταετία που θα προκύψει το πρόβλημα, όπως συνέβη και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, ας έρθουν αυτοί που πέπρωται να κυβερνήσουν τη χώρα να βγάλουν τα κάστανα από τη φωτιά. Να μην αναλάβει το κόστος η Νέα Δημοκρατία. Για πολλά πράγματα αναλαμβάνει το κόστος.

Δεν ταιριάζει αυτή η στάση και αυτή η πολιτική συμπεριφορά ούτε στον Καραμανλή ούτε στη Νέα Δημοκρατία. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολιτικές ηγεσίες ψηφίζονται, για να σκέπτονται και να αποφασίζουν βλέποντας την προοπτική του ιστορικού χρόνου, πέρα από συγκυρίες και προσωρινούς συσχετισμούς, πέρα από τη λογική και από τις συμπληγάδες των δημοσκοπήσεων.

Αυτό το οποίο μου προκάλεσε – επιτρέψτε μου να πω – έντονη δυσφορία είναι το γεγονός ότι ιδιαιτέρως σε αυτήν τη συζήτηση από την πλευρά των συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αλλά και του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς εγένετο συνεχώς επίκληση του λαού ως υπέρτατης οντότητας.

Ξέρετε, έχω απόλυτο σεβασμό στα δημοκρατικά φρονήματα όλων των πτερύγων της Βουλής. Και γνωρίζω ότι η Αριστερά, όπως και η Κεντροδεξιά – μιλάω για την ιστορική Αριστερά στην πορεία της – από την πλευρά της με αγώνες έχει συνεισφέρει στο να δημιουργήσουμε ένα εξαιρετικό οικοδόμημα πολιτικών, ανθρωπίνων και κοινωνικών δικαιωμάτων στη σύγχρονη Ελλάδα. Έχουμε συμβολή και εμείς οι κεντροδεξιοί και οι κεντροαριστεροί και η παραδοσιακή Αριστερά.

Αλλά επιτρέψτε μου να πω ότι αποτελεί κοινό τόπο ότι όσο κάποιος επικαλείται το λαό, τόσο λιγότερο τον σέβεται στην πράξη. Δεν πιστεύω, λοιπόν, ότι κάτι τέτοιο χαρακτηρίζει την προσωπική και πολιτική στάση συναδέλφων από οποιαδήποτε πτέρυγα της Βουλής.

Θα πρέπει να πάμε, δηλαδή, πίσω στην «αλφαβήτα», στο «βασικό αναγνωστικό» της οικοδόμησης και της συγκρότησης των θεσμών του ελληνικού πολιτειακού και πολιτικού συστήματος, της Ελληνικής Δημοκρατίας; Δεν γνωρίζουμε ότι αποτελεί θεμελιώδη αρχή της αστικής Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας η αρχή της αντιπροσώπευσης; Δεν γνωρίζουμε ότι υπάρχουν θεσμοί που θεμελιώνουν με τρόπο λειτουργικά αυστηρό και συγκεκριμένο το αντιπροσωπευτικό σύστημα της δημοκρατίας στην Ελλάδα;

Πολύ σωστά είπε στην ομιλία του ο Υπουργός των Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος ότι όταν ο συντακτικός και ο αναθεωρητικός νομοθέτης είχε υπ' όψιν του αυτά που συμπεριελήφθησαν στο Συνταγματικό Χάρτη της χώρας στο άρθρο 44 και ειδικότερα στην παράγραφο 2, εννοούσε όχι αυτό το οποίο έχετε καταθέσει ως πρόταση ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας και επί της οποίας συζητούμε σήμερα.

Εννοούσε ότι πρέπει να υπάρξει δυνατότητα, εφόσον συμπληρωθούν και πληρωθούν οι απαραίτητες κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες, ώστε δομικά ζητήματα – δομικά ζητήματα – που αφορούν την κοινωνία μας και τα οποία μπορούν να απαντηθούν με ένα «ναι» ή ένα «όχι», να τεθούν υπό την κρίση του λαού με τη διαδικασία του δημοψηφίσματος.

Γιατί δεν κάνατε δημοψήφισμα εσείς οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν κυβερνούσατε, για τις αλλαγές στο οικογενειακό δίκαιο, οι οποίες – επειδή εμένα μ' αρέσει να λέω την αλήθεια και να μην κάνω αντιπολίτευση με ψεύδη και ανακρίβειες – όταν έγιναν επί της εποχής του αειμνήστου Ανδρέα Παπανδρέου, αποτέλεσαν ένα σημαντικό βήμα προόδου προς τα εμπρός; Γιατί δεν κάνατε δημοψήφισμα για τις αλλαγές στο οικογενειακό δίκαιο;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Το ζητήσατε;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί δεν ζητήθηκε δημοψήφισμα καθ' όλη τη διάρκεια της διακυβέρνησης της χώρας για τέτοιου είδους ζητήματα; Το νομοσχέδιο Γιαννίτση δεν θα μπορούσε με τη διενέργεια δημοψηφίσματος να σας δώσει την ευκαιρία να αναδιπλωθείτε και να μην εισπράξετε τότε τον κόλαφο μιας άτακτης υποχώρησης και υπαναχώρησης απέναντι σε μια δική σας νομοθετική πρόταση και πρωτοβουλία;

Δεν το χρησιμοποιήσατε. Και δεν το χρησιμοποιήσατε, όπως δεν χρησιμοποιήσατε τη σχετική διαδικασία και δεν ζητήσατε να γίνει χρήση του σχετικού άρθρου ούτε στο παρελθόν ούτε για το νόμο Ρέππα ούτε στο απώτατο παρελθόν, όταν οι νόμοι Σιούφα και Σουφλιά ήρθαν να στηρίξουν και να δώσουν πνοή και οξυγόνο στους πνεύμονες της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα για πολλές δεκαετίες, για πολλά χρόνια.

Γιατί τώρα; Μήπως θα πάρετε σχετική πρωτοβουλία, για να τεθεί υπό την κρίση του λαού με βάση το άρθρο 44, για παράδειγμα, το σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης, το οποίο θα έρθει στη Βουλή ως νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης μετά από λίγες βδομάδες και το οποίο πραγματικά αποτελεί μια γενναία πρωτοβουλία της Κυβέρνησης Καραμανλή για την αλλαγή του οικογενειακού δικαίου και για την προσαρμογή των οικογενειακών και κοινωνικών σχέσεων στα πλαίσια και στις απαιτήσεις του 21ου αιώνα; Θα ζητήσετε και γι' αυτό δημοψήφισμα;

Λοιπόν, νομίζω...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Αυτό δεν έχει απέναντι το 80% του κόσμου.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ψυχραιμία, κύριε Παπαχρήστο. Ψυχραιμία. Έχετε απόψεις, μπορεί να διαφωνώ, αλλά έχετε το Βήμα το κατάλληλο, με ενάργεια και νηφαλιότητα να τις εκθέσετε και να σας ακούσουμε.

Μήπως ζητήσατε δημοψήφισμα για τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», για την ίδρυση των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, για το νόμο πλαίσιο για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας, για τη δημιουργία των θεσμών του Εθνικού Συστήματος Υγείας;

Πολλά παραδείγματα θα μπορούσα ακόμη να παραθέσω, για να αποδείξω το αυτονόητο: ότι όλα αυτά γίνονται εκ του πονηρού. Η επιθυμία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι να κωλυσιεργήσει, μπας και προκύψει κάτι στο δρόμο, να οδηγήσει τη Νέα Δημοκρατία σε μια αέναο κοινοβουλευτική γυμναστική, μήπως και διαταραχθούν την τελευταία στιγμή οι ισορροπίες της αριθμητικής του Κοινοβουλίου, μήπως δηλαδή κάτι συμβεί και κάποιος δεν προλάβει να ψηφίσει.

Με συγχωρείτε, με την πολιτική έννοια θα μεταχειριστώ μια έκφραση σοφή, παροιμιώδη του ελληνικού λαού: ο πνιγμένος από τα μαλλιά του πιάνεται. Επί τρεις βδομάδες το ελληνικό Κοινοβούλιο υφίσταται αυτήν την κοινοβουλευτική γυμναστική από την πρωτοβουλία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η οποία βλέπετε κι εσείς ότι και άσφαιρη είναι και δεν έχει πνοή. Αυτή είναι η αλήθεια.

Και το βλέπετε και απόψε σε αυτήν την Αίθουσα. Ούτε και εσείς, συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δεν πιστεύετε στην πολιτική ουσία και στην πολιτική σκοπιμότητα αυτής της δικής σας πρωτοβουλίας.

Κλείνω επισημαίνοντας το εξής: αυτήν τη στιγμή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ευτύχημα για τη χώρα είναι ότι υπάρχει πολιτική πρόταση, με αδυναμίες. Μπορεί να έχει και λάθη, αλλά υπάρχει πολιτική πρόταση και είναι μία.

Είναι η πολιτική πρόταση του Πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή. Δίπλα σ' αυτή δεν έχετε έλθει να αντιπαραθέσετε οτιδήποτε. Ετερόκλητες κραυγές διαμαρτυρίας που δεν οδηγούν πουθενά.

Βεβαίως, υπάρχει ένα κόστος σε συγκεκριμένες κοινωνικές κατηγορίες, περιορισμένο κόστος. Η Κυβέρνηση το αναλαμβάνει. Όπως είπα πριν, οι ώριμες πολιτικές ηγεσίες αναμετρώνται με τον ιστορικό μέλλοντα, όχι με τη λογική την καιροσκοπική και την ευκαιριακή της παρούσας πολιτικής συγκυρίας και των παρόντων πολιτικών συσχετισμών. Υπάρχει, λοιπόν, μία πολιτική πρόταση, η πολιτική πρόταση Καραμανλή και δίπλα ένα άθροισμα ετερόκλητων κραυγών διαμαρτυρίας.

Αντιλαμβάνεστε ότι ακόμη και οι κοινωνικές κατηγορίες που θέλουν δικαίως ή αδίκως να διαμαρτυρηθούν –και αυτό σημαίνει δημοκρατία- ταυτόχρονα, μετά την έκφραση της διαμαρτυρίας τους, θεμιτής καθ' όλα στο δημοκρατικό πλαίσιο ζωής μας, θέλουν και να κυβερνηθούν. Διαμαρτύρονται, λοιπόν, αλλά αναγνωρίζουν την εθνική αναγκαιότητα να κυβερνηθούν από τη Νέα Δημοκρατία του Κώστα Καραμανλή.

Κατά συνέπεια, μια ακόμα προσπάθεια δημιουργίας ευκαιριακών πολιτικών εντυπώσεων θα πέσει απόψε στις 23.00', με την ονομαστική ψηφοφορία, και πάλι στο κενό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Επανερχόμεθα στον κατάλογο.

Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Καστοριάς κ. Βίβιαν Μπούζαλη.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΠΟΥΖΑΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά, λοιπόν, από είκοσι πέντε μέρες συνεχών συζητήσεων σε επιτροπή και σε Ολομέλεια, σκληρής κριτικής, αλλά και ανύπαρκτων προτάσεων από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έρχονται σήμερα να εξαντλήσουν τα περιθώρια του κοινοβουλευτικού μας συστήματος, χρησιμοποιώντας μάλλον τους θεσμούς απερίσκεπτα, μόνο και μόνο για να κερδίσουν τις εντυπώσεις αλλά και για να καλύψουν τη δική τους αδυναμία στο να διαχειριστούν την αναποτελεσματικότητά τους ως Αντιπολίτευση. Ταυτόχρονα, βέβαια, συναγωνίζονται το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., προκειμένου να αποκτήσουν διακριτή πολιτική παρουσία ως Αντιπολίτευση.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να είστε σίγουροι ότι ακολουθώντας την ίδια ανεύθυνη πολιτική στάση και στρατηγική θα βρίσκεστε για πολύ καιρό ακόμη στη θέση αυτή.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μετά από έξι –νομίζω- ονομαστικές ψηφοφορίες τις τελευταίες δέκα μέρες, την απόρριψη της πρότασης δυσπιστίας που πρόσφατα καταθέσατε, προφανώς για λόγους εντυπώσεων, προσπαθείτε να ξεφύγετε από τον πραγματικό σας εαυτό και πολύ περισσότερο να αποδείξετε ότι η Κυβέρνηση χάνει την κοινοβουλευτική της πλειοψηφία.

Μα, όλα αυτά τα γεγονότα, σε συνδυασμό με τα πρόσφατα τελικά αποτελέσματα των δημοσκοπήσεων, αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δεν σας λένε κάτι; Δεν αποτελούν αποδείξεις και ευρήματα ότι οι Έλληνες πολίτες στηρίζουν σταθερά την Κυβέρνηση και τις επιλογές του Κώστα

Καραμανλή; Δεν σας πείθουν για την αποδοχή της κυβερνητικής πολιτικής; Δεν αποτελούν άρνηση στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σήμερα προσφεύγετε σύσσωμοι στην κατάθεση πρότασης για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, γνωρίζοντας βέβαια ότι δεν μπορείτε να εμποδίσετε την ολοκλήρωση της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης της χώρας, μιας μεταρρύθμισης που συμβάλλει στην οικοδόμηση ενός στέρεου κοινωνικού κράτους, μιας μεταρρύθμισης που οδηγεί όλους τους Έλληνες σε ασφαλέστερο μέλλον, μιας μεταρρύθμισης που επιβάλλεται για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης και ισότητας.

Όμως, με περισσή υποκρισία επιλέγετε να κλείσετε την αυλαία της ασφαλιστικής Οδύσσειας, στην οποία –σημειώνω- ότι εσείς μας οδηγήσατε, μόνο και μόνο για να ικανοποιήσετε τις δικές σας μικροκομματικές σκοπιμότητες και μάλιστα χρησιμοποιώντας απερίσκεπτα ως όχημα για την επίτευξη του στόχου σας τους θεσμούς του Κοινοβουλίου.

Και σας ερωτώ, λοιπόν: Συμφωνείτε ή όχι με τη λήψη μέτρων για την προστασία του ασφαλιστικού μας συστήματος; Συμφωνείτε ή όχι ότι το ισχύον σύστημα, με τον τρόπο που σχεδιάστηκε πολλά χρόνια πριν, σήμερα προσθέτει βάρη, αλλά και παρέχει πενιχρές συντάξεις στους πολλούς αλλά και τους φτωχότερους; Συμφωνείτε ή όχι ότι με το ισχύον σύστημα, αντί να προωθείται η αλληλεγγύη των γενεών, προτάσσεται για χρόνια τώρα η εκμετάλλευση των νεότερων και των επόμενων γενεών;

Συμφωνείτε ή όχι ότι οι ευνοημένοι του συστήματος είναι όλοι εκείνοι που κατάφεραν να εξασφαλίσουν διάφορα προνόμια, όπως τη χρηματοδότηση των ταμείων τους από φόρους περί τρίτων, μεγαλύτερη σύνταξη από το μισθό και πολλά άλλα, τα οποία νομίζω ότι είκοσι πέντε μέρες τώρα τα συζητάμε;

Δεν θέλετε να καταπολεμηθούν οι αδικίες του συστήματος; Γιατί εμποδίζετε, λοιπόν, τη μεταρρύθμιση που διασφαλίζει τις εισφορές, αλλά και τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των σημερινών αλλά και των μελλοντικών εργαζομένων;

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, επιλέξατε έναν δρόμο, ο οποίος γνωρίζετε πολύ καλά ότι είναι μάλλον δύσκολος για εσάς. Το δημοψήφισμα ως μέθοδος λήψης αποφάσεων σε εθνικό επίπεδο αποτελεί βεβαίως την επιτομή της δημοκρατικής διακυβέρνησης ενός κράτους, ενώ δεν είναι λίγες οι δημοκρατίες που σε κάποια στιγμή της ιστορίας έχουν προσφύγει σ' αυτή τη διαδικασία, δίνοντας την άμεση εξουσία στο λαό για τη λήψη απόφασης εθνικού ενδιαφέροντος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδας, στη διαδικασία αυτή προσφεύγουμε μόνο όταν πρόκειται να ρυθμιστούν σοβαρά κοινωνικά ζητήματα. Κατ' αυτόν τον τρόπο ο συνταγματικός νομοθέτης βάζει δικλίδα ασφαλείας στη διαδικασία ευνοώντας την προσφυγή σ' αυτή, μόνο όταν το Σύνταγμα το επιβάλλει και όχι σε κάθε περίπτωση που μπορεί να θεωρείται ένα θέμα μείζον κοινωνικό, χωρίς στην ουσία να προκαλεί δομική ανατροπή αντίστοιχου τμήματος της έννομης τάξης.

Θα σας θυμίσω, άλλωστε, ότι στη χώρα μας τον 20ο αιώνα πραγματοποιήθηκαν μόλις πέντε δημοψηφίσματα: το 1920, το 1924, το 1935, το 1946, αλλά και το 1974 και όλα αφορούσαν τις μεταβολές στο πολίτευμα της χώρας, λόγος πραγματικά σοβαρός για την ενεργοποίηση αυτής της διαδικασίας.

Επιπλέον, σας θυμίζω ότι σε κοινοτικό επίπεδο οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν προσφεύγουν τακτικά σ' αυτήν την πρακτική. Αντιθέτως, χρησιμοποιούν το δημοψήφισμα ως όπλο για τη διευθέτηση σημαντικών ζητημάτων, όπως η υιοθέτηση νέου Συντάγματος, η επικύρωση νέων συνθηκών από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Χαρακτηριστικά αναφέρω τα δημοψηφίσματα που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια των διευρύνσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως το 1972 στη Γαλλία, η υιοθέτηση της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξης Δανία-Ιρλανδία το 1986, αλλά και την υιοθέτηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ Γαλλία-Δανία-Ιρλανδία το 1992.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, το ασφαλιστικό νομοσχέδιο ούτε αλλοιώνει ούτε μεταβάλλει τις δομές και το χαρακτήρα του ισχύοντος ασφαλιστικού συστήματος. Άλλωστε κι εσείς οι ίδιοι ψηφίσατε αρκετές διατάξεις, όπως αυτές σχετικά με τη μητρότητα παρά το γεγονός ότι σε όλη τη διάρκεια της συζήτησης, πραγματικά τις κατακεραυνώσατε.

Σας ερωτώ, λοιπόν: Διατηρείται ή όχι ο δημόσιος αναδιανεμητικός και υποχρεωτικός χαρακτήρας του συστήματος; Διότι, σε αντίθετη περίπτωση, θα είχατε μια καλύτερη δικαιολογία για να θέσετε σε λειτουργία τη διαδικασία του δημοψηφίσματος.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν ήταν ποτέ στις προθέσεις της Κυβέρνησης η αλλοίωση του χαρακτήρα του συστήματος. Αντίθετα, με την παρούσα μεταρρύθμιση έγιναν βήματα μπροστά μέσα από βελτιώσεις, οι οποίες και τις υπάρχουσες δομές στηρίζουν, αλλά και συμβάλλουν θετικά για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του ισχύοντος συστήματος.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αναλογιστήκατε λιγάκι το βάρος της ενέργειας, στην οποία προβήκατε; Ποιοι είναι τελικά οι πραγματικοί λόγοι που σας οδήγησαν σ' αυτήν την απέλπιδα ενέργεια; Διότι, αν ακολουθήσουμε τη δική σας λογική, τότε θα έπρεπε να είχαμε πραγματικά δημοψηφίσματα για τους νόμους Σουφλιά, Σιούφα, Ρέππα, καθώς και μια πλειάδα μεταρρυθμίσεων που ακολούθησαν όπως ο Υπαλληλικός Κώδικας, ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων, η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, για την οποία τόση φασαρία προκαλέσατε, αλλά τελικά απείχατε του διαλόγου, για τον εκσυγχρονισμό του Ε.Σ.Υ. και πολλά άλλα.

Με βάση, λοιπόν, τη δική σας λογική θα έπρεπε να χρησιμοποιούμε κατά το δοκούν τη διαδικασία ως μέσο κωλυσιεργίας της εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής, μόνο και μόνο για την εξυπηρέτηση μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων επικοινωνιακού χαρακτήρα, δηλαδή να χρησιμοποιούμε καταχρηστικά τη διαδικασία για τις εντυπώσεις και για την άσκηση αντιπολίτευσης.

Ακόμα και αν υποθέσουμε ότι γίνεται δημοψήφισμα, εξηγήστε μου σας παρακαλώ με ποιον τρόπο σκέπτεστε να αποσπάσετε μια μονολεκτική απάντηση για μια μεταρρύθμιση που στηρίζεται σε τρεις άξονες, πώς θα ομαδοποιήσετε όλες τις ρυθμίσεις. Σας ερωτώ γιατί αξιολογώντας τη μεταρρύθμιση αλά καρτ, απλώς αλλοιώνεται το αποτέλεσμα της διαδικασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η δρομολόγηση της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης αποτελεί υψηλή προτεραιότητα για την ελληνική κοινωνία. Η Κυβέρνηση Καραμανλή ανέλαβε μια ευθύνη, να δώσει λύσεις σε ένα χρόνιο κοινωνικό πρόβλημα. Εμείς δεν βάζουμε υποσημειώσεις και εξαιρέσεις στην κοινή προσπάθεια της κοινωνίας να διασφαλίσει το μέλλον της, δεν μεταθέτουμε τα προβλήματα στο μέλλον για χάρη πρόσκαιρων μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων.

Από την αρχή, άλλωστε, επενδύσαμε στη συνεννόηση και τη συνεργασία, χωρίς μισόλογα και κατεστημένες αντιλήψεις. Εσείς ουδέποτε ακολουθήσατε ούτε στην Αναθεώρηση του Συντάγματος ούτε στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ούτε τώρα. Στα μείζονα κοινωνικά προβλήματα του τόπου επιλέγετε πάντα τη φυγή ως λύση. Δεν διδάσκεστε από τα λάθη του παρελθόντος. Αρέσκεστε στην πολιτική της απραξίας και της στασιμότητας και το κυριότερο υπονομεύετε με τη στάση σας το μέλλον του τόπου αλλά και τη λειτουργία του Κοινοβουλίου.

Ο ελληνικός λαός ανανέωσε πρόσφατα την εντολή του, δίνοντάς μας το πράσινο φως να συνεχίσουμε το μεταρρυθμιστικό έργο και να οδηγήσουμε την Ελλάδα στο μέλλον. Και σε καμμία περίπτωση δεν θα προδώσουμε αυτή την εμπιστοσύνη.

Για το λόγο αυτόν καταψηφίζω την πρότασή σας για το δημοψήφισμα και στηρίζω θερμά την πολιτική του Κώστα Καραμανλή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε κι εμείς, κυρία Μπουζάλη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

Ορίστε, κυρία Διαμαντοπούλου, έχετε το λόγο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι μόνο όπου υπάρχει ο θεσμός του δημοψηφίσματος, το οποίο μπορεί να προκληθεί από τη συλλογή υπογραφών, το ποσοστό

της συλλογής των υπογραφών είναι το 5% των ψηφοφόρων.

Το 5% των ψηφοφόρων στην Ελλάδα είναι τριακόσιες χιλιάδες. Πριν από λίγο ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής ανακοίνωσε ότι τετρακόσιες είκοσι τέσσερις χιλιάδες οκτακόσιοι ογδόντα εννέα πολίτες έχουν ήδη υπογράψει για την ανάγκη διεξαγωγής δημοψηφίσματος. Πιστεύουμε ότι είναι μία νίκη του λαϊκού κινήματος, αν σκεφτούμε ότι μέσα σε οκτώ ημέρες, οι κοινωνικοί εταίροι κατάφεραν να συλλέξουν έναν αριθμό υπογραφών, ο οποίος είναι μεγαλύτερος από τον αριθμό που κατά κανόνα απαιτείται σε όλες τις χώρες οι οποίες έχουν δουλέψει, έχουν λειτουργήσει με το δημοψήφισμα και τους θεσμούς του.

Η συζήτηση για το δημοψήφισμα, προφανώς, είναι εξαιρετικά πολιτική, ενδιαφέρουσα και προάγει τα ζητήματα δημοκρατίας στη χώρα μας. Ο εισηγητής μας, ο κ. Λοβέρδος, έθεσε όλα τα επιχειρήματα από κάθε άποψη, ιστορικά επιχειρήματα, τα οποία είναι εξαιρετικά διδακτικά, συνταγματικά επιχειρήματα, τα οποία απαντούν στα διάφορα ζητήματα που έθεσε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και ο κ. Παυλόπουλος, πολιτικά επιχειρήματα για την ανάγκη εξέλιξης της δημοκρατίας και κοινωνικά επιχειρήματα. Πάνω στα επιχειρήματα αυτά στήθηκε και προωθήθηκε η συζήτηση και δεν χρειάζεται να τα επαναλαμβάνουμε συνεχώς.

Πριν αναφερθώ ειδικότερα στο θέμα των επιχειρημάτων που ετέθησαν από την πλευρά των αρνούμενων το δημοψήφισμα, δηλαδή, της Νέας Δημοκρατίας, δεν μπορώ παρά να αναφερθώ στο συνολικό πολιτικό περιβάλλον στο οποίο γίνεται αυτή η συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανένας από εμάς δεν μπορεί να ξεχάσει ή να βγει από την Αίθουσα αυτή, τη συζήτηση και η διαπραγμάτευση η οποία γίνεται αυτήν τη στιγμή στο Βουκουρέστι για ένα εξαιρετικά σημαντικό εθνικό θέμα.

Ο Πρωθυπουργός βρίσκεται σήμερα στο Βουκουρέστι, ίσως, με συνθήκες που δεν είχε άλλος Πρωθυπουργός στο παρελθόν. Θέλω να θυμίσω ότι είναι η πρώτη φορά από το 1992, που υπάρχει ένα γενικό, ένα ενδιαφέρον διεθνές και μία πίεση διεθνής από οργανισμούς για την επίλυση του ζητήματος του ονόματος, κάτι που είναι εξαιρετικά σημαντικό.

Δεύτερον, είναι η πρώτη φορά που έχουμε τον Πρωθυπουργό της χώρας να έχει μία εθνική γραμμή, η οποία είναι γραμμή η οποία ετέθη και από την Αντιπολίτευση και έχει την υποστήριξη σχεδόν του συνόλου του Κοινοβουλίου.

Δεν θυμάμαι, τουλάχιστον στην πρόσφατη ιστορία, Πρωθυπουργό και σε καμμία περίπτωση, πάντως, τον Κώστα Σημίτη, ο οποίος έδωσε σημαντικές και νικηφόρες μάχες, να έχει την υποστήριξη της Αντιπολίτευσης και να έχει αυτή την εθνική αίσθηση ότι η χώρα μπορεί να δώσει έναν αγώνα και ο Πρωθυπουργός μπορεί να έχει από πίσω του δυνάμεις.

Γι' αυτό και είναι πολύ σημαντικό και το αποτέλεσμα αυτής της διαπραγμάτευσης. Νίκη για τη χώρα μας σημαίνει ότι επιτυγχάνονται στόχοι που έχουν να κάνουν με συνολικότερα ζητήματα των Βαλκανίων, μέσα από την επιτυχή κατάληξη της ονομασίας των Σκοπίων, η οποία βέβαια έχει τα χαρακτηριστικά τα οποία συμφωνήσαμε, τα οποία το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έθεσε από την πρώτη στιγμή και είναι η κοινά αποδεκτή ονομασία, η οποία, όμως, έχει συγκεκριμένο γεωγραφικό προσδιορισμό.

Η επιβολή του βέτο ή οτιδήποτε άλλο προκύψει, που θα αφήσει ανοικτά τα ζητήματα, δεν μπορεί, βεβαίως, επ' ουδενί να θεωρηθεί εθνική επιτυχία. Το βέτο είναι το εργαλείο το οποίο πρέπει να χρησιμοποιηθεί για να αποφύγουμε την εθνική αποτυχία.

Θέλω να κάνω και μια δεύτερη παρατήρηση που αφορά την πέρα από τη μάχη της διπλωματίας κατάσταση. Ας μην ξεχνούμε -και νομίζω ότι όλοι γνωρίζετε- ότι αυτές τις ημέρες υπάρχει, μαίνεται ένας πόλεμος στο διαδίκτυο. Το διαδίκτυο είναι πλέον πολύ μεγάλης σημασίας. Μπορεί μερικά εκατομμύρια άνθρωποι να επισκεφτούν τη Βεργίνα ή την Ελλάδα. Υπάρχουν εκατοντάδες εκατομμυρίων που με ένα κλικ στην οθόνη τους, παίρνουν στοιχεία και διαμορφώνουν αντιλήψεις, απόψεις ή παραπληροφόρηση, η οποία είναι πάρα πολύ σοβαρό θέμα.

Νομίζω, λοιπόν, ότι από αύριο κιόλας θα πρέπει και στο Κοινοβούλιο να συζητήσουμε αυτήν την ανάγκη οργανωμένης παρουσίας των δυνάμεων του Ελληνισμού στη σωστή πληροφόρηση και στη σωστή διαχείριση του διαδικτύου.

Φαντάζομαι, όπως και εγώ, όπως και όλοι οι Βουλευτές, ότι έχετε δεχθεί δεκάδες ή εκατοντάδες e-mails και διαμαρτυρίες Ελλήνων από όλον τον κόσμο για το τι γίνεται αυτή τη στιγμή.

Έρχομαι τώρα στο θέμα του ασφαλιστικού. Η συζήτηση που κάνουμε αφορά πρώτα από όλα την εξέλιξη της δημοκρατίας. Ακούσαμε πριν για την αντιπροσωπευτική δημοκρατία και πώς εμείς υπερβαίνουμε τις αρχές της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας. Βεβαίως έχουμε αντιπροσωπευτική δημοκρατία, αλλά η εξέλιξη της δημοκρατίας δείχνει ότι η συμμετοχή με λαϊκή ετυμηγορία σε εξαιρετικά σημαντικά ζητήματα δίνει σάρκα και οστά σε μια δημοκρατία που λειτουργεί καλύτερα.

Ας δούμε, λοιπόν, με ποιον τρόπο θα κάνουμε αυτό το βήμα και όχι πώς θα αποδείξουμε, κυρίως συνταγματικά, νομικά και με ψευδή επιχειρήματα, γιατί δεν μπορούμε να πάμε ένα βήμα παραπέρα.

Η συζήτηση αφορά και τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος, πώς οργανώνουμε ως πολιτικό σύστημα, ως κόμματα, τη συζήτηση έξω από το Κοινοβούλιο, πώς συνομιλούμε οργανωμένα με το λαό, ώστε να μπορέσουμε να τον καταστήσουμε κοινωνό και όχι απλά τηλεθεατή.

Η διατύπωση του ερωτήματος φυσικά και δεν αφορά τα επί μέρους άρθρα. Ο εισηγητής μας διατύπωσε ακριβώς και τα ερωτήματα. Φυσικά και δεν θα συζητήσουμε για το άρθρο 4 ή για το άρθρο 158.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ουσία της συζήτησης για το θέμα του ασφαλιστικού αφορά τι εννοούμε πια, ως χώρα, μεταρρύθμιση, γιατί αυτή η Κυβέρνηση έχει τελείως αποδομήσει και ευτελίσει το θέμα της μεταρρύθμισης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο το οποίο κατατέθηκε, το νομοσχέδιο το οποίο έχει ψηφιστεί, είναι ένα σύνολο τροπολογιών, οι οποίες, όμως, δεν είναι καθόλου αθώες από πλευράς αποτελέσματος. Είναι ένα σύνολο τροπολογιών οι οποίες έχουν σημαντικά αποτελέσματα σε περισσότερο από ένα εκατομμύριο συμπολίτες μας άμεσα και σχεδόν σε όλους, σε βάθος χρόνου.

Όταν, λοιπόν, υπάρχει τόσο μεγάλη επίπτωση στην καθημερινή ζωή του πολίτη, δεν μπορεί παρά να πρέπει να συμμετέχει. Εάν συνεχίσουμε με αυτήν τη λογική, θα γίνει αυτός ο νόμος, θα κάνει μερικές τροπολογίες, θα εξοικονομήσει μερικές εκατοντάδες εκατομμύρια και μετά από λίγα χρόνια, θα κάνουμε ακόμη ένα νόμο, ο οποίος θα είναι πάλι στην ίδια λογική. Και κάθε φορά θα εξοικονομούνται ορισμένες εκατοντάδες εκατομμύρια και ταυτόχρονα θα πληρώνουν πολλοί πολλά.

Η πρότασή μας, λοιπόν, είναι και αυτή που καταθέσαμε από την πρώτη ημέρα, ότι η επίλυση του ασφαλιστικού ζητήματος - που πραγματικά και υπάρχει και πραγματικά πρέπει να πάμε σε μία μεταρρύθμιση- πρέπει να μπει στην ουσία των αλλαγών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα πω μέσα σε τριάντα δευτερόλεπτα ότι η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είναι ούτε η ενοποίηση των ταμείων ούτε το θέμα της εισφοροδιαφυγής ούτε όλα αυτά που είναι αυτονόητα και τεχνικά επιλύσιμα για οποιαδήποτε κυβέρνηση θέλει. Αυτό που είναι το ζητούμενο είναι ποιος είναι ο πυρήνας της μεταρρύθμισης κι εμείς αυτό που προτείνουμε είναι, στο βάθος μιας δεκαετίας, μία σύνταξη η οποία υπολογίζεται με τον ίδιο τρόπο για όλους τους Έλληνες. Άρα υπερβαίνουμε και τις αδικίες και τα προνόμια και ό,τι υπάρχει ως πρόβλημα σήμερα στο σύστημα. Και η σύνταξη αυτή αποτελείται από δύο τμήματα, τη βασική σύνταξη η οποία αντιμετωπίζει το πρόβλημα της αξιοπρεπούς διαβίωσης και έχει, βεβαίως, τη συμμετοχή του κράτους και το κομμάτι της ανταποδοτικής σύνταξης, το οποίο ο καθένας χτίζει κατά τη διάρκεια της ζωής του.

Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σημαίνει μία ουσιαστική αλλαγή της φιλοσοφίας με την οποία δομείται το ασφαλιστικό σύστημα και εκεί είναι η μεγάλη μας διαφορά. Γι' αυτό λέμε ότι στο δημοψήφισμα λέμε «όχι» σε μια λογική και σε μια αντίληψη

που πάει σε σύνολο τροπολογιών χωρίς δομή, χωρίς λογική, οι οποίες θα επαναληφθούν στο μέλλον και οι οποίες πλήττουν τους πολλούς.

Η συζήτηση για το δημοψήφισμα είναι παιδευτική και ουσιαστική για τη δημοκρατία μας και την εξέλιξή της, αλλά βάζει ξανά στον πυρήνα της δημόσιας συζήτησης το τι σημαίνει μεταρρύθμιση και το ποια είναι η ουσιαστική διαφορά ανάμεσα στην πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τα ασφαλιστικό και την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κυρία Διαμαντοπούλου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Χίου κ. Κοσμίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα στη Βουλή την πρόταση της Αντιπολίτευσης για τη διενέργεια δημοψηφίσματος για το ψηφισμένο νομοσχέδιο για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2 του Συντάγματος.

Πιστεύω ότι είναι αναφαίρετο δικαίωμα της Αντιπολίτευσης να κάνει χρήση του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής για να προωθήσει τις πολιτικές θέσεις και απόψεις, ακόμη και αν καταφεύγει σε κινήσεις που περισσότερο έχουν σαν σκοπό τον εντυπωσιασμό της κοινής γνώμης και λιγότερο την ουσία της πολιτικής, την ουσία δηλαδή του ψηφισμένου νομοσχεδίου.

Δικαίωμα, όμως και της Κυβέρνησης και της κυβερνητικής Πλειοψηφίας στη Βουλή είναι να υπερασπίζεται την πολιτική της, τις πολιτικές της θέσεις και τις κυβερνητικές της αποφάσεις και να υπερασπίζεται το ψηφισμένο νομοσχέδιο ως ένα νομοσχέδιο που ψηφίστηκε από την Πλειοψηφία της Βουλής, με σκοπό τη διασφάλιση και τη βελτίωση του ασφαλιστικού συστήματος. Και το νομοσχέδιο αυτό όντως διασφαλίζει τη βιωσιμότητα του συστήματος προς όφελος κυρίως των επόμενων γενεών και συγχρόνως ενδυναμώνει το δημόσιο, υποχρεωτικό και αναδιανεμητικό χαρακτήρα του.

Θα προσπαθήσω με απλά λόγια και χρησιμοποιώντας απλά επιχειρήματα και όχι νομικούς όρους να υποστηρίξω τις θέσεις μου που εξαρχής δηλώνω ότι είναι εναντίον της προτάσεως για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος.

Το δημοψήφισμα είναι μία διαδικασία που προβλέπεται από το Σύνταγμα, στην οποία συμμετέχουν όλοι οι πολίτες της χώρας για θέματα που αφορούν όλους τους πολίτες. Οι διατάξεις του ψηφισμένου νομοσχεδίου αφορούν μεγάλες πληθυσμιακές ομάδες του ελληνικού λαού, όχι όμως το σύνολό του. Αφορούν μέρος μόνο του συνόλου. Πολλούς περισσότερους Έλληνες και Ελληνίδες δεν αφορά το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε. Με ποια νομιμοποίηση θα κρίνουν και θα συμμετέχουν πολίτες σε αυτήν τη διαδικασία, χωρίς να τους αφορά και πολύ περισσότερο, κάθε απόφασή τους θα επηρεάσει το μέλλον και τη ζωή άλλων ανθρώπων, των οποίων τη θέση βελτιώνει το ψηφισμένο νομοσχέδιο;

Το άρθρο 44 παράγραφος 2 που επικαλείται η Αντιπολίτευση για να ζητήσει τη διενέργεια δημοψηφίσματος εξαιρεί τα δημοσιονομικά νομοσχέδια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το νομοσχέδιο που μόλις ψηφίστηκε έχει σαφέστατο δημοσιονομικό χαρακτήρα. Το ψηφισμένο νομοσχέδιο ικανοποιεί τρεις βασικές αρχές:

Πρώτον, διασφαλίζει την ικανότητα του ασφαλιστικού συστήματος να εκπληρώνει τους κοινωνικούς του στόχους.

Δεύτερον, εξασφαλίζει την οικονομική του βιωσιμότητα, έτσι ώστε η επερχόμενη γήρανση του πληθυσμού να μην επιδρά αρνητικά στη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών ή στην ικανότητα επίτευξης βασικών στόχων της δημοσιονομικής πολιτικής, όσον αφορά το σύνολο των φορολογικών επιβαρύνσεων ή τις προτεραιότητες δαπανών και να μην οδηγεί σε αθέμιτο καταμερισμό των πόρων ανάμεσα στις γενεές.

Τρίτον, αυξάνει την ικανότητα του ασφαλιστικού συστήματος να ανταποκρίνεται στις μεταβαλλόμενες ανάγκες της κοινωνίας και των ατόμων, συμβάλλοντας έτσι στην αύξηση της απασχόλησης, στην παροχή ίσων ευκαιριών σε άνδρες και γυναίκες, όσον αφορά την κοινωνική προστασία και την καλύτερη προσαρμογή του συστήματος στις ανάγκες των πολιτών.

Την άποψη ότι το ψηφισμένο νομοσχέδιο υπηρετεί δημοσιονομικούς στόχους υποστήριξαν στις αγορεύσεις τους και ομιλητές της Αντιπολίτευσης.

Η εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατά τη συζήτηση κ. Εύη Χριστοφιλοπούλου ανέφερε ότι: «Όπως αποκαλύπτεται από την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, το νομοσχέδιο αυτό έχει ένα στόχο και ο στόχος είναι, μέσω της αύξησης των ετών εργασίας, μέσω της περικοπής των συντάξεων να μειωθούν οι κρατικές δαπάνες για την ασφάλεια και βεβαίως να περιοριστούν τα δημοσιονομικά ελλείμματα της χώρας».

Η συνάδελφος κ. Λούκα Κατσέλη ανέφερε: «Μήπως η παράταση του εργασιακού βίου δεν γίνεται για κανέναν άλλο λόγο» - και προσέξτε το αυτό, κύριοι συνάδελφοι- «αλλά είναι ένας τρόπος για να καλυφθούν τα δημοσιονομικά ελλείμματα του κράτους που εσείς διογκώσατε;».

Επίσης, ο κ. Έκτωρ Νασιώκας ανέφερε: «Η δική σας, δυστυχώς, κεντρική στρατηγική, κυρία Υπουργέ, δεν είναι να ικανοποιηθούν οι πραγματικές ανάγκες των ασφαλισμένων. Είναι να ικανοποιηθούν ανάγκες χρηματοδότησης του κρατικού προϋπολογισμού, να μειωθούν τα ελλείμματα, να προσαρμοστούν οι στόχοι της κοινωνικής ασφάλισης, οι οικονομικοί στόχοι με το Σύμφωνο Σταθερότητας, ούτως ώστε να πετύχετε και το στόχο, να το παρουσιάσετε στην Ευρωπαϊκή Ένωση για το 2010 στο 1,8%».

Οι αναφορές αυτές που συνέλεξα από τα Πρακτικά της Βουλής, ευθέως υποστηρίζουν το δημοσιονομικό χαρακτήρα του ψηφισμένου νομοσχεδίου. Αλλά και η θεσμοθέτηση του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών είναι δημοσιονομική παρέμβαση και ως εκ τούτου, σύμφωνα με το Σύνταγμα, δεν υπήρχε ουδείς λόγος να κατατεθεί η πρόταση για προσφυγή σε δημοψήφισμα.

Θα κάνω μια μικρή αναφορά στην πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Αναθεώρηση του Συντάγματος για την προσθήκη εδαφίου στο άρθρο 44 παράγραφος 2, σύμφωνα με το οποίο η διεξαγωγή δημοψηφίσματος της δεύτερης αυτής κατηγορίας, δηλαδή για σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, εκτός από τα δημοσιονομικά και τα ασφαλιστικά, μπορεί να προταθεί στη Βουλή, όχι μόνο από έναν αριθμό Βουλευτών, αλλά και από έναν αριθμό πολιτών (παραδείγματος χάριν το 5% του εκλογικού Σώματος).

Δέχομαι ότι πράγματι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην πρότασή του εννοεί τη λαϊκή πρωτοβουλία για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Αλλά επειδή η παράταξή μου αυτές τις μέρες δέχεται καταιγισμό χαρακτηρισμών, όπως αυταρχική, αντιδημοκρατική, θέλω να πω το εξής:

Με την πρότασή του το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποκλείει το δικαίωμα των πολιτών να ζητήσουν δημοψήφισμα για νομοσχέδιο που αφορά το ασφαλιστικό σύστημα. Δηλαδή, η ίδια η προτεινόμενη ρύθμιση, αν σε κάποια Αναθεώρηση του Συντάγματος γινόταν δεκτή, θα καθιστούσε τη συνταγματική διάταξη εμπόδιο για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος με λαϊκή πρωτοβουλία.

Αν πράγματι θέλαμε ο θεσμός του δημοψηφίσματος να ευδοκιμήσει και στη χώρα μας, πρέπει να αλλάξουμε τη συνταγματική διάταξη, ώστε η προσφυγή σε δημοψήφισμα να μην αφορά ψηφισμένο νομοσχέδιο που σχετίζεται με σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, αλλά το ίδιο το κοινωνικό ζήτημα. Μόνο έτσι θα διευκολύνονται όλες οι πλευρές να συμφωνήσουν στη διεξαγωγή δημοψηφίσματος για σοβαρό κοινωνικό ζήτημα.

Το ψηφισμένο νομοσχέδιο περιλαμβάνει τέσσερις βασικούς άξονες: Την ενοποίηση των ταμείων, την καθιέρωση ειδικών ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης με πλήρη σεβασμό της προστασίας της οικογένειας και της μητρότητας, τη δημιουργία Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών και Αριθμού Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης και την αντιμετώπιση επί μέρους ασφαλιστικών ζητημάτων.

Αποτελεί μια μεγάλη μεταρρυθμιστική τομή σε ένα πράγματι μεγάλο κοινωνικό ζήτημα που εξασφαλίζει τη μελλοντική βιωσιμότητα του συστήματος, θεραπεύει τις ανισότητες που σήμερα

χαρακτηρίζουν το σύστημα και διασφαλίζει τα ασφαλιστικά συμφέροντα των νεότερων γενεών, που αξίζει να σημειωθεί ότι σήμερα δεν έχουν καν δικαίωμα ψήφου.

Υπάρχουν πλήθος επιχειρημάτων για να υποστηρίξουμε ότι η πρόταση της Αντιπολίτευσης για τη διενέργεια δημοψηφίσματος εξυπηρετεί την άντληση μικροπολιτικών οφελών και τη δημιουργία εντυπώσεων αποκλειστικά επικοινωνιακού χαρακτήρα.

Η επίκληση της βούλησης του λαού για να νομιμοποιηθεί η ανυπαρξία εναλλακτικής πολιτικής πρότασης, μάλλον ζημιά προκαλεί σε έναν από τους κορυφαίους θεσμούς της δημοκρατίας, το θεσμό του δημοψηφίσματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σοβαρό κοινωνικό ζήτημα αποτελεί η άμεση αντιμετώπιση των προβλημάτων του ασφαλιστικού συστήματος και όχι το ψηφισμένο νομοσχέδιο. Το δημοψήφισμα και η προσφυγή στους πολίτες θα έπρεπε να είχε ως στόχο, όχι την άρνηση και μια ακόμη αναβολή της λύσης του ασφαλιστικού, αλλά την εξεύρεση της καλύτερης δυνατής λύσης εδώ και τώρα.

Η Κυβέρνηση Καραμανλή δεν μεταθέτει τα προβλήματα στο μέλλον. Θα ήταν πολύ εύκολο να παραμείνει άπραγη, αναμένοντας την κατάρρευση του ασφαλιστικού συστήματος μετά από κάποια χρόνια και να εκαλούντο οι επόμενες κυβερνήσεις και οι επόμενοι Πρωθυπουργοί να αντιμετωπίσουν την κατάσταση. Αυτού του είδους, όμως, η πολιτική συμπεριφορά είναι έξω από τη λογική της Νέας Δημοκρατίας. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και η κυβερνητική Πλειοψηφία στη Βουλή θα πράξει το καθήκον της προς τον ελληνικό λαό και θα σταθεί αντίθετη στη στρατηγική της απραξίας και της στασιμότητας.

Είναι αποφασισμένη να προχωρήσει όλες τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις λαμβάνοντας αποφάσεις για όλα τα κρίσιμα ζητήματα, πιστή στη λαϊκή εντολή που μόλις πριν έξι μήνες έλαβε.

Ο λαός με την πρόσφατη ετυμηγορία του έδωσε την ευκαιρία στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να εκπληρώσει όλα αυτά για τα οποία έχει δεσμευτεί. Και μια από τις πιο σημαντικές δεσμεύσεις της ήταν και η διασφάλιση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων και των σημερινών συνταξιούχων και των εργαζομένων και των επόμενων γενεών.

Με το ψηφισμένο νομοσχέδιο αυτήν τη δέσμευση ικανοποιήσαμε. Για τη στάση μας αυτή, γι' αυτήν τη στάση καθήκοντος και ευθύνης θα μας κρίνει ο ελληνικός λαός. Και η κρίση του ελληνικού λαού θα δικαιώσει τις πρωτοβουλίες μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ζητήσει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Αλαβάνος

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Πρόεδρε, παρακολούθησα τον Υπουργό να κλείνει κατά κάποιον τρόπο τις συζητήσεις που γίνονται όχι δυόμισι μέρες αλλά τρεις βδομάδες για το θέμα του νομοσχεδίου για το ασφαλιστικό.

Είχε ένα περίπλοκο οικοδόμημα νομικών και πολιτικών συλλογισμών, το οποίο όμως κατέληγε –έτσι έληξε η ομιλία του Υπουργού Εσωτερικών- ότι όλα αυτά που γίνονται εδώ, γίνονται διότι έχουμε το λαϊκισμό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος προσπαθεί να ανταγωνιστεί το λαϊκισμό του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, ο οποίος είναι πιο γνήσιος. Αυτή ήταν η κατάληξη του Υπουργού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Και θα έλεγα ότι σχεδόν σε όλες τις ομιλίες των συναδέλφων και των συναδελφισσών της Νέας Δημοκρατίας που παρήλασαν από αυτό το Βήμα, πάντα υπήρχε μέσα η κριτική, η επίθεση σε πάρα πολλά ζητήματα στο Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, όπως και στην ομιλία του Πρωθυπουργού που και αυτός είπε το ίδιο, για το λαϊκισμό και τα πυροτεχνήματα και τους εντυπωσιασμούς του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Εγώ θέλω να το τονίσω αυτό και να πω ότι εμπεδώνεται στην πολιτική ζωή ένα νέο στοιχείο που είναι η αναμέτρηση σε πολιτικό επίπεδο, σε προγραμματικό επίπεδο, ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία ως του ενεργού υπερασπιστή του δικομματισμού και το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, μία δύναμη που δεν κινείται στα πλαίσια του δικομματισμού αλλά τον αμφισβητεί.

Και θέλω να πω ότι όλα τα σχέδια τα οποία υπήρχαν στη Νέα Δημοκρατία –και τα έχουμε δει κατά καιρούς- για μία καχεκτική Αριστερά που ο μόνος ρόλος που παίζει είναι να κόβει κάποιες ψήφους από το αντίπαλο δέος στα πλαίσια του δικομματισμού, για μία Αριστερά που θα της επιτρέπουν να μιλάει για το σύστημα που θέλει, αλλά που δεν θα παρεμβαίνει στα τρέχοντα, για μία Αριστερά που θα είναι στη γωνιά του «κήπου» με τα παιχνίδια της, αλλά δεν θα ασχολείται με το τι γίνεται σ' όλον τον «κήπο», όλα αυτά είναι ξεπερασμένα.

Και νομίζω ότι και εδώ πέρα, μέσα απ' αυτήν την αντιπαράθεση, αναπτύχθηκε μία μεγάλη αναμέτρηση –θα έλεγα- την οποία μπορούν να κρίνουν οι Έλληνες πολίτες και εγώ πιστεύω ότι έχει σχέση με τις επιλογές και τις λύσεις και τις δυνατότητες που έχει η χώρα μας που είναι εντελώς διαφορετικές.

Βέβαια, σ' αυτήν την αναμέτρηση μου έκανε εντύπωση η πενία των επιχειρημάτων από την πλευρά της Κυβέρνησης και, μάλιστα, σε συγκεκριμένη πρόταση όλης της Αντιπολίτευσης που την κίνησε ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς σχετικά με την υπόθεση του δημοψηφίσματος.

Για παράδειγμα ειπώθηκε και αμφισβητήθηκε αν είναι όντως ένα νομοσχέδιο με σοβαρό κοινωνικό περιεχόμενο, το οποίο θα μπορούσε να πληροί τις προϋποθέσεις που βάζει το σχετικό άρθρο του Συντάγματος για τη διενέργεια δημοψηφίσματος. Ειπώθηκε ότι έχει δημοσιονομικά χαρακτηριστικά, ότι είναι ένας κρίκος ανάμεσα στα νομοσχέδια του Σουφλιά, του Σιούφα, του Ρέππα και αυτού του καινούργιου της Πετραλιά. Ειπώθηκε μία σειρά από επιχειρήματα μέσα σ' ένα αποστειρωμένο νομικό περιβάλλον.

Και εγώ θα έλεγα ότι αν δεν κάνουμε δημοψήφισμα, αν δεν ενεργοποιήσουμε αυτές τις διατάξεις του Συντάγματος για ένα νομοσχέδιο για την κοινωνική ασφάλιση, για τι άλλο θα το ενεργοποιήσουμε; Κι αν φύγουμε απ' αυτό το αποστειρωμένο νομικό περιβάλλον, θα δούμε ότι μιλάμε για ένα κεφαλαιώδες ζήτημα στη ζωή κάθε πολίτη, σ' αυτήν τη ζωή που ξεκινάει με τη γέννηση και κλείνει με το θάνατο.

Μιλάμε για την τρίτη ηλικία. Μιλάμε για το δικαίωμά τους να ζήσουν –ή προσεγγίζοντας- το τρίτο κομμάτι της ζωής τους, με αξιοπρέπεια, με στήριξη από ένα κράτος κοινωνικό, με μία σχετική τουλάχιστον εισοδηματική άνεση. Όμως και για όσους δεν έχουν φθάσει εκεί, να ξέρουν την προοπτική στην οποία οδηγούνται και η οποία αλλάζει εντελώς από το νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας.

Γι' αυτό, θέλω να πω ότι είναι ένα νομοσχέδιο με σοβαρό κοινωνικό περιεχόμενο και αυτό μπορεί να το καταλάβει και ο παππούς, ο συνταξιούχος, που δεν θέλει να ντρέπεται στα γενέθλια του εγγονού του και αυτός που δουλεύει στα βαρέα και ανθυγιεινά, που θέλει να φύγει πριν τον πιάσει η αρρώστια –και δείτε πόσα θύματα έχουμε σ' αυτούς τους κλάδους- και οι γυναίκες που σε μεγάλο βαθμό σήμερα αργούν, όπως και οι άντρες, να κάνουν γάμο, αργούν να τεκνοποιήσουν, βασανίζονται με τις διάφορες μεθόδους της εγκυμοσύνης, υιοθετούν παιδιά και θέλουν να έχουν μία ασφάλεια ως μητέρες ανηλίκων και ο μετανάστης που θέλει να μαζέψει τα ένσημα και ο νέος που θέλει με πενήντα ένσημα –κανονικά, χωρίς ένσημα- να έχει ιατρικό βιβλιάριο.

Στην πραγματικότητα κρίνονται πάρα πολλά. Κρίνεται η ζωή των ανθρώπων, αλλά δεν κρίνεται μόνο το ασφαλιστικό. Κρίνεται η πορεία που θα πάρουμε σ' ένα σταυροδρόμι, αν θα κινηθούμε δηλαδή στην αποδόμηση του κοινωνικού κράτους, την οποία προτείνει η Νέα Δημοκρατία με τις απανωτές λεγόμενες «μεταρρυθμίσεις» της ή αν θα στηρίξουμε, θα αναγεννήσουμε και θα ανανεώσουμε το κοινωνικό κράτος.

Όλα τα μεγάλα ζητήματα, όπως αυτό του εισοδήματος, της αντιμετώπισης της ακρίβειας, της υγείας, της παιδείας, στην

πραγματικότητα θα δοκιμάζονταν από ένα τέτοιο δημοψήφισμα –και το ασφαλιστικό βέβαια πρώτο από όλα, αλλά όλα τα ζητήματα- για το αν θα υπάρχει κράτος που μεριμνά, παρεμβαίνει, στηρίζει τους πολίτες ή κινούμαστε στην κατεύθυνση του αμερικάνικου μοντέλου που είναι γνωστό σε τι αθλιότητα οδηγεί.

Γι' αυτόν το λόγο έπρεπε να γίνει δημοψήφισμα. Και έπρεπε να το αποδεχθείτε και να δεχθείτε την αναμέτρηση πάνω σ' αυτό το ζήτημα.

Αντ' αυτού, ακούμε επιχειρήματα, κύριε Υπουργέ, τα οποία μας έχουν κάνει εντύπωση. Κίνηση εντυπωσιασμού η ενεργοποίηση του άρθρου του Συντάγματος που προβλέπει τα δύο πέμπτα της Βουλής να ζητήσουν το δημοψήφισμα που χρειάζεται την έγκριση των τριών πέμπτων. Και λέτε «δεν σας τη δίνουμε». Και μας μιλάτε για κίνηση εντυπωσιασμού.

Στην πραγματικότητα στρέφεστε ενάντια στο Σύνταγμα. Το Σύνταγμα αυτό ακριβώς προβλέπει. Κακώς κατά τη γνώμη μου! Έπρεπε να δίνει τη δυνατότητα και στη μειοψηφία να ζητήσει και να αποφασίσει δημοψήφισμα με περιορισμούς, όχι σε κάθε θέμα, αλλά μία φορά στα δύο χρόνια, κ.λπ. και στους πολίτες.

Όμως, δεν στρέφεστε ενάντια σ' εμάς. Εμείς ασκήσαμε τα δικαιώματα και τις δυνατότητες που έχει το Σύνταγμα. Και μέμφεστε το Σύνταγμα, ένα Σύνταγμα στη σύνταξη του οποίου δεν είμαστε εμείς οι πρωταγωνιστές. Είμαστε –ολόκληρη η Αριστερά και άλλες δυνάμεις- ίσως οι πρωταγωνιστές στη διεκδίκηση δικαιωμάτων και στους μεγάλους αγώνες, ώστε να έχουμε αυτό το Σύνταγμα και το οποίο δεν μπορείτε να το χωνέψετε. Δεν μπορείτε να χωνέψετε το άρθρο 16 για τα δημόσια πανεπιστήμια. Δεν μπορείτε να χωνέψετε το άρθρο 22 για την κοινωνική ασφάλιση. Δεν μπορείτε να χωνέψετε το άρθρο 25 για το κοινωνικό κράτος. Και προσπαθείτε να το αποδομήσετε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Και μας κάνει εντύπωση –ειλικρινά, κύριε Υπουργέ- που μας κατηγορείτε γιατί ενεργοποιούμε μία διάταξη του Συντάγματος σε σχέση με το δημοψήφισμα, όταν έχουμε το προηγούμενο ενός Πρωθυπουργού –αυτό αναφέρθηκε από πολλούς συναδέλφους όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης- ο οποίος συμμετέχει κρυφά σε μία διαδικασία συλλογής υπογραφών για δημοψήφισμα για το θέμα των ταυτοτήτων το οποίο δεν προβλέπεται από το Σύνταγμα και φαίνεται ότι το θεωρεί πιο σημαντικό από την ασφάλιση αυτού που είναι στον Ο.Γ.Α. ή στο Ι.Κ.Α. ή στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών. Και, επομένως, σύμφωνα με τη λογική σας, έπρεπε να είναι απόλυτα καταδικαστέο.

Ακούμε –και ακούσαμε και από σας, κύριε Υπουργέ- ότι δεν μπορούμε να προχωρήσουμε σ' ένα δημοψήφισμα, στο οποίο θα απαντήσει κανείς μ' ένα «ναι» ή μ' ένα «όχι» σ' ένα τόσο σύνθετο νομοσχέδιο. Τι να το κάνουμε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πήγε κρυφά, από σεμνότητα και ταπεινότητα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Το ίδιο το Σύνταγμα προβλέπει να εγκριθεί ή όχι το νομοσχέδιο. Τι θέλετε να κάνουμε;

Και εδώ πέρα, μας πουλάτε ευρωπαϊσμό και ευρωπαϊκές ιδέες! Δείτε πόσες χώρες έχουν κάνει δημοψήφισμα για κείμενα πολύ πιο σύνθετα και, μάλιστα, δημοψηφίσματα που έκριναν την πορεία όχι μόνο μίας χώρας, αλλά και όλων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όταν το γαλλικό δημοψήφισμα βγάζει ως αποτέλεσμα το «όχι», κρίνει μια ολόκληρη πορεία και ουσιαστικά μαζί με το ολλανδικό, καταδικάζει όχι τις βασικές ιδέες –γιατί αυτές επανέρχονται σε μεγάλο βαθμό- αλλά όλο το σχεδιασμό για το Ευρωσύνταγμα.

Υπάρχει όμως και μία επανειλημμένη αναφορά από εσάς –και από ορισμένους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δυστυχώς- σε σχέση με την πρωτοβουλία που αναλάβαμε για το να εκθέσουμε τις απόψεις μας για την αντισυνταγματικότητα στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Και θα ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ, ότι εμένα με προβληματίζει μήπως στο Σύνταγμα που σας αρέσει να το αναθεωρούμε, θα έπρεπε να δούμε μία διάταξη που να λέει, για παράδειγμα, ότι δεν επιτρέπεται η ψήφος σ' όσους έχουν ηλικία κάτω των είκοσι πέντε ετών. Δεν μπορούμε να πούμε ότι απαγορεύεται η ψήφος, αλλά αναρωτιέμαι μήπως πρέπει να βάλουμε μία σύσταση σε καθηγητές του Συνταγματικού ή του Διοικητικού Δικαίου να αποφεύγουν το εκλέγεσθαι και να αποφεύγουν την εμπλοκή τους σε κόμματα, για να τους προστατεύσουμε και να προστατεύσουμε το επιστημονικό κύρος που σχεδόν όλοι οι καθηγητές έχουν ως καθηγητές. Διότι κυριολεκτικά παρέλασαν σχεδόν όλοι οι Βουλευτές σας, οι οποίοι καταγγέλλανε το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς που πήγε στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να θέσει θέμα συνταγματικότητας, σύγκρουσης για τα άρθρα του νομοσχεδίου που προβλέπουν την κοινωνική ασφάλιση και το κοινωνικό κράτος.

Καταγγείλανε αυτήν την κίνησή μας με κάθε είδους χαρακτηρισμό, όπως ως μία ακραία, εξτρεμιστική, αντικοινοβουλευτική ενέργεια.

Και την ίδια στιγμή, στην προηγούμενη αναθεώρηση ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ζητάει να έχει λόγο ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας πάνω στην τυπική, αλλά και ουσιαστική συνταγματικότητα των νομοσχεδίων. Και παρουσιάζεται αυτή η τρομακτική αντίφαση. Δηλαδή, ότι είναι ένα κόμμα, το οποίο τελικά κινείται χωρίς κάποιες βασικές αρχές και με έναν τρόπο καιροσκοπικής προσέγγισης του προβλήματος.

Όμως, θα ήθελα να πω και στους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. –γιατί από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ακούστηκαν χαρακτηρισμοί που φτάνουν μέχρι τον όρο «σαλταδόροι» για μας- να μην ξεχνούν ότι το Γενάρη του 2008 ο κ. Παπανδρέου είχε επισκεφθεί τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας για να του ζητήσει να συγκληθεί το Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών όχι για το ασφαλιστικό, αλλά για το σκάνδαλο στο Υπουργείο Πολιτισμού. Και καλά έκανε και πήρε μια τέτοια πρωτοβουλία ο κ. Παπανδρέου. Εμείς δεν του κάναμε κριτική, αλλά δεν μπορεί να έρχονται και να μας αποκαλούν «σαλταδόρους» συνταγματολόγοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., για την παρουσία μας στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, σε σχέση με ένα άρθρο του Συντάγματος που ερμηνεύεται αλλιώς απ' ό,τι νομίζουν κάποιοι άλλοι και την ίδια στιγμή, η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως κόμμα, να ζητάει πράγματα που δεν προβλέπονται ούτε κατά διάνοια από το σημερινό Σύνταγμα.

Θα ήθελα να πω ότι είναι πολύ ενδιαφέρουσες οι απόψεις των συνταγματολόγων -του καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γιώργου Σωτηρέλη και της κ. Αγλαΐας Ρομπόλη-Καραγιάννη του Παντείου Πανεπιστημίου- οι οποίες φιλοξενήθηκαν και στην «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» και οι οποίες υποστηρίζουν ακριβώς αυτήν την άποψη, δηλαδή ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έχει λόγο επί της συνταγματικότητας. Γι' αυτό, όχι μαθήματα καθωσπρεπισμού.

Κατανοούμε ότι πιθανόν δεν γίνεται εύκολα κατανοητή η στάση, οι κινήσεις, οι πρωτοβουλίες του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., διότι είναι έξω από μία συμβατική λογική που έχει ακολουθηθεί στα πλαίσια αυτού του διακομματικού συστήματος, αλλά και γιατί εμείς τις συνταγματικές και νομοθετικές δυνατότητες που υπάρχουν, θέλουμε να τις φτάσουμε μέχρι τα άκρα τους –όχι πέρα από τα άκρα τους- προκειμένου να προστατεύσουμε τα ασφαλιστικά ή άλλα κοινωνικά δικαιώματα των εργαζομένων. Πολιορκούμε με αγώνες την Κυβέρνηση, αλλά θα σας βάλουμε στη γωνία και με τη νομιμότητα. Και θα μας έχετε μπροστά σας, για να αξιοποιούμε κάθε δυνατότητα του Συντάγματος, προκειμένου να έχουμε αποτελέσματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

Κύριε Πρόεδρε, έχω συνεννοηθεί με τον κύριο Πρόεδρο, να μιλήσω για είκοσι λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εντάξει, κύριε Πρόεδρε, συνεχίστε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Επίσης, ειπώθηκε ότι αυτό που γίνεται, δηλαδή η πρότασή μας για το δημοψήφισμα, είναι κάτι πρωτοφανές.

Εγώ, λοιπόν, σας παραπέμπω σε όλο τον ευρωπαϊκό χώρο,

στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπου γίνονται συνεχή δημοψηφίσματα. Μπορείτε να δείτε άλλες χώρες, όπως την Ιταλία, όπου έγινε δημοψήφισμα για το νόμο που αφορά το διαζύγιο, για το νόμο περί χρηματοδότησης των κομμάτων, για το νόμο περί των αμβλώσεων, για την πυρηνική ενέργεια και για το νόμο που αφορά το κυνήγι, για τον εκλογικό νόμο της Βουλής, για τον εκλογικό νόμο της Γερουσίας.

Επίσης, στη Σουηδία έγινε δημοψήφισμα για τη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για την εισαγωγή στο ευρώ, για την πυρηνική ενέργεια, για το νόμο περί της κυκλοφορίας, για το νόμο περί της κοινωνικής ασφάλισης, δηλαδή αυτό ακριβώς που ζητάμε και εμείς, αλλά δεν είμαστε ικανοί να το κάνουμε. Θέλω να πω ότι η μάχη για το δημοψήφισμα είναι πολύ μεγάλη και πιστεύω ότι είναι σημαντικό το γεγονός ότι απασχόλησε τη Βουλή.

Θα ήθελα, λοιπόν, να ρωτήσω τη Νέα Δημοκρατία εάν κατανοεί πώς ζούν και τι βιώνουν οι πολίτες. Αν πιστεύει ότι οι πολίτες είναι ευχαριστημένοι από τη συμμετοχή τους, αν πιστεύει ότι έχουν ένα κράτος που τους ακούει, που προσέχει τη γνώμη τους και ότι δεν ζουν σε μια πρωθυπουργοκεντρική χώρα. Αν πιστεύει ότι υπάρχουν κάποιοι που ακούνε τους πολίτες και αν υπάρχει ένα σύστημα το οποίο λειτουργεί δημοκρατικά, όταν πάνε σε ένα νοσοκομείο, όταν είναι εργαζόμενοι και έχουν το διοικητή τους, όταν είναι υπάλληλοι και καταπιέζονται τα δικαιώματά τους σε μια ιδιωτική επιχείρηση, ώστε να είναι περιττό το δημοψήφισμα. Είναι περιττό αυτό το, αν θέλετε, αντιστάθμισμα και η αναζωογόνηση που έρχεται από ένα δημοψήφισμα σε ένα τόσο κορυφαίο θέμα που χρειάζεται ολόκληρη η πολιτική ζωή;

Γι' αυτό, λοιπόν, θέλω να πω ότι εγώ αισθάνομαι τιμή που σήμερα στην Αίθουσά μας βρίσκεται ο Μανώλης ο Γλέζος, ένας συνάδελφός μας παλιός, ο οποίος άφησε τη θέση του Βουλευτή για να έχει οιονεί συνεχή δημοψηφίσματα σε μια μικρή κοινότητα της πατρίδας μου, των Κυκλάδων, στην Κοινότητα της Απειράνθου.

(Χειροκροτήματα)

Στην πραγματικότητα, αυτό που συζητιέται σήμερα είναι το συνολικό πρόβλημα της δημοκρατίας. Και θα έλεγα ότι πέρα από τους δικούς μας στόχους που είναι να αναδείξουμε το ασφαλιστικό -γιατί οι μάχες δεν δίνονται μόνο για το σήμερα αλλά και για το αύριο- θέλαμε να δώσουμε και ένα σύστημα αντιλήψεων για το πώς βλέπουμε εμείς την κατάσταση. Αν κάποτε, δηλαδή, η Αριστερά γινόταν πλειοψηφία στη χώρα μας, στηριζόταν από μία πλειοψηφία, θα λειτουργούσε η δημοκρατία με δημοψηφίσματα, με συμμετοχή των πολιτών, με λαϊκά δημοψηφίσματα τα οποία μπορούν να γίνονται και τώρα. Δεν είναι στο όνειρο. Γίνεται σε χώρες, όπως είναι η Ιταλία με προτάσεις λαϊκής νομοθετικής πρωτοβουλίας που γίνονται ακόμα και στην Καλιφόρνια του Σβαρτζενέγκερ. Δεν λέμε κάτι ακραίο, δεν λέμε κάτι που θα κάψει τα πάντα. Λέμε κάτι που γίνεται σε άλλες χώρες και εμπλουτίζει την υπόθεση της δημοκρατίας.

Όμως, έχει και ακόμα μια σημασία το δημοψήφισμα και η σκιά του δημοψηφίσματος, την οποία πολύ εύστοχα αναπτύσσει ο νομικός Θανάσης Τεγόπουλος στην «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» λέγοντας ότι ο λαός, αν γινόταν, θα μπορούσε να πει «ναι» σε ένα διαφορετικό ασφαλιστικό νομοσχέδιο που θα είχε μελετηθεί και εξηγηθεί εν όψει της προσφυγής στο λαό. Δηλαδή, το να σκέφτεται μια κυβέρνηση ότι θα μπορούσε ένα κομμάτι της κοινωνίας ή μια μεγάλη μειοψηφία της Βουλής, ένα μεγάλο κομμάτι της Βουλής να ζητήσει δημοψήφισμα, θα την έκανε να μην κάνει χειρουργικές επεμβάσεις στο τραπέζι, αγνοώντας πώς νιώθει ο ασθενής, αλλά να μπορέσει να βιώσει τα πραγματικά προβλήματα της κοινωνίας.

Φτάνουμε, λοιπόν, στο κλείσιμο ενός κύκλου, για τον οποίον η Κυβέρνηση είχε πρόθεση να κρατήσει δυόμισι μέρες, αλλά δεν τα κατάφερε. Κράτησε τρεις εβδομάδες. Εγώ ξέρω ότι πιθανώς οι πολίτες άνοιξαν την τηλεόραση, κουράστηκαν από τα λόγια-λόγια που ακούνε από όλους μας και έκαναν ζάπινγκ. Όμως, κρατήθηκε αυτό το θέμα στην επικαιρότητα. Δεν είναι ένα νομοσχέδιο που πέρασε στα γρήγορα ενισχύοντας έτσι το μεγαλύτερο εχθρό που έχει ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Ο μεγαλύτερος εχθρός-αντίπαλός μας δεν είστε εσείς ούτε κανένα άλλο κόμμα, αλλά η νοοτροπία τού «δεν γίνεται τίποτε, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε, άλλοι αποφασίζουν και διατάσσουν και εμείς οφείλουμε να υπακούσουμε».

Με αυτήν την έννοια, λοιπόν, πιστεύουμε ότι αναδείχθηκε η σημασία του κοινωνικού κράτους. Έγινε η κριτική που έγινε και νομίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι στιγματισμένο απ' αυτήν τη συζήτηση και την κριτική και γι' αυτό φοβάστε να το θέσετε σε δημοψήφισμα. Είναι ένα νομοσχέδιο πολιτικά και ηθικά απαξιωμένο και ένα νομοσχέδιο θνησιγενές. Διότι δεν μπορούν να γίνουν μεταρρυθμίσεις, όταν δεν μπορούν να εξασφαλίσουν τη συναίνεση ή έστω την ανοχή των πολιτών.

Αυτή η συζήτηση των τριών εβδομάδων πλησιάζει στο τέλος, αλλά είμαστε στην αρχή, γιατί κατάφερε –και είναι πολύ σημαντικό και αισθάνομαι περήφανος εκ μέρους του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς για τη δική μας μικρή συμβολή- να επικοινωνήσει η Βουλή με την κοινωνία, να ανοίξει ένα κανάλι και να γίνεται εδώ η πρόταση για δημοψήφισμα και με χαρά και μέσα σε λίγες ημέρες – στην πραγματικότητα, μέσα σε μια εβδομάδα- να δεχόμαστε σήμερα από τα συνδικάτα τετρακόσιες είκοσι τέσσερις χιλιάδες υπογραφές, μέσω των οποίων ζητείται δημοψήφισμα και οι οποίες στρέφονται εναντίον του ασφαλιστικού νομοσχεδίου.

Αξίζει αυτή η προσπάθεια να συνεχισθεί για ένα εξάμηνο τουλάχιστον, μέχρις ότου μπουν, όπως προβλέπεται, οι βασικές λειτουργίες του νομοσχεδίου σε κίνηση.

Και εγώ πιστεύω βαθιά ότι καμμιά πολιτική διαδικασία και εξέλιξη δεν μπορεί να μείνει ανεπηρέαστη από κινηματικές διεργασίες και διεργασίες μέσα στην κοινωνία.

Και, κλείνοντας, θέλω να πω πως ό,τι έκανε το κίνημα για το άρθρο 16 στη συνταγματική αναθεώρηση, πιστεύω ότι μπορεί να κάνει η λαϊκή κινητοποίηση για το δημοψήφισμα στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Δηλαδή να σημάνει την αρχή του τέλους και να φέρει μία άνοιξη στη χώρα μας, όπου πιστεύω ότι η Συνασπισμένη Ριζοσπαστική Αριστερά έχει να παίξει ένα μεγάλο ρόλο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών ο κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να διευκρινίσω ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, είναι να μιλήσω εγώ. Είχα δώσει τη σειρά μου στον κ. Αλαβάνο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ το λόγο επί προσωπικού. Κατά το άρθρο 68 ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μα, τώρα πήρε το λόγο ο κύριος Υπουργός. Τώρα θυμηθήκατε, κύριε Βενιζέλο, να ζητήσετε το λόγο;

Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, συνεχίστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Να μιλήσω μετά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Γιατί όμως διακόπτετε τώρα; Είναι και ο κ. Κακλαμάνης, ο οποίος ζήτησε το λόγο πριν από σας, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Προέκυψε προσωπικό ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν σας είδα. Έτυχε να κοιτάζω δεξιά. Πρέπει να κοιτάζω και αριστερά υποχρεωτικά. Τι να κάνουμε;

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Συλλογιέμαι, κύριε Πρόεδρε, όταν καθόμουν εκεί ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος αν επικαλούμην προσωπικό ζήτημα κάθε φορά που αναφέρονταν στο όνομά μου, πόσες φορές θα είχα μιλήσει σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής.

Πρώτα-πρώτα να διευκρινίσω στο σεβαστό Πρόεδρο του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ότι δεν φοβόμαστε να φέρουμε για δημοψήφισμα το σχέδιο νόμου που έχει ψηφιστεί. Θεωρούμε όμως ότι όπως έχει δικαίωμα να το προτείνει άλλο τόσο έχουμε και εμείς το δικαίωμα, κατά την εκτίμησή μου, να κρίνουμε με βάση την ερμηνεία του Συντάγματος, ότι δεν συντρέχουν οι λόγοι να έλθει για

δημοψήφισμα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Αυτή είναι η συζήτηση που έγινε εδώ.

Κατά τα άλλα θα ήθελα να κάνω δύο επισημάνσεις. Η μία αφορά την Αξιωματική Αντιπολίτευση, στην οποία αναφερθήκατε, και η άλλη εσάς, κύριε Πρόεδρε. Εάν εσείς μπορείτε και πρέπει να το κάνετε, να αναφερθείτε στις υπογραφές οι οποίες σήμερα συνελέγησαν και ήλθαν στο Προεδρείο, αυτό οφείλεται στη συνέπεια -το είπα από την αρχή- που η Αριστερά και εσείς και το Κ.Κ.Ε. ιδίως, κέρδισαν από την αρχή. Γι' αυτό διαχώρισα εκείνο το οποίο τόνισα από την πρώτη στιγμή. Είναι άλλο η δική σας θέση, δικαίωμά σας είναι -διαφωνώ, αλλά, εν πάση περιπτώσει, είναι δικαίωμά σας να το υποστηρίζετε- και άλλο αυτό το οποίο λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Αρχηγός του.

Ο Αρχηγός του δεν χρησιμοποίησε το επιχείρημα που εσείς χρησιμοποιήσατε ότι τα συνδικάτα μάζεψαν περίπου τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες ψήφους και ήλθαν εδώ. Ο κ. Παπανδρέου ήλθε εδώ να μας πει ότι περίπου ήταν πάνδημη η συμμετοχή στην αντίθεση κατά του σχεδίου νόμου, το οποίο έχει ψηφιστεί.

Με αυτό το επιχείρημα όμως, κύριε Πρόεδρε, ερωτώ, το πάνδημο πώς δικαιολογείται; Κοινοβουλευτικά είναι η μειοψηφία που το ζητάει. Από πλευράς υπογραφών, είναι το 4,5% του εκλογικού σώματος. Πού είναι το πάνδημο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Πέστε το.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Για να έλθω και στο δεύτερο σκέλος το οποίο αφορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα του να μπορεί να ζητήσει διεξαγωγή δημοψηφίσματος ένα μέρος του εκλογικού σώματος. Το πρότεινε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Πράγματι, αυτό είναι αλήθεια. Έλα όμως που πρότεινε τη σχετική διάταξη Αναθεώρησης του Συντάγματος, αλλά αυτομόλησε από την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Εσείς, Πρόεδρε κύριε Αλαβάνο, είστε παρόντες. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που πρότεινε να μπορεί ένα μέρος, ενδεχομένως, και εκείνο το οποίο συνελέγει σήμερα, είναι απόν από την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Γι' αυτό λέω εσείς συνεπείς είστε και καλά κάνετε και το λέτε. Αλλά ο κ. Παπανδρέου δεν δικαιούται και δεν μπορεί να μιλάει για πάνδημη συμμετοχή, γιατί αυτόν τον όρο χρησιμοποίησε όταν είναι το 4,5% του εκλογικού Σώματος αυτό το οποίο υπέγραψε για να γίνει δημοψήφισμα. Ούτε βεβαίως μπορεί να ομιλεί αυτήν τη στιγμή και να λέει ότι είναι δυνατόν να προχωρήσουμε στην αναθεώρηση, για να έχει το δικαίωμα αυτό να ζητάει δημοψήφισμα, όταν είναι απών το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από τη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος.

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο θέμα, το οποίο πλέον αφορά το Συνασπισμό.

Κύριε Πρόεδρε, εδώ είναι η βασική διαφορά μας. Είπατε ότι το ζήτημα του ασφαλιστικού είναι κεφαλαιώδες. Εμείς θεωρούμε ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό, αλλά είναι το ίδιο ασφαλιστικό το οποίο δρομολογήθηκε το 1990 και το 1992 με το ν. 1902 και το ν. 2084, το οποίο βελτιώνεται και προεκτείνεται. Άρα δεν είναι η βάση. Αυτή έχει δρομολογηθεί ήδη από το 1990-1993. Και τότε ούτε εσείς ούτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχατε ζητήσει δημοψήφισμα.

Πώς, λοιπόν, όταν δεν ζητήσατε τότε που εδρομολογείτο το ασφαλιστικό δημοψήφισμα, ζητάτε σήμερα και θεωρείτε κεφαλαιώδες ζήτημα την προέκταση και τη συμπλήρωση σε σχέση με τη θεμελίωση του ασφαλιστικού συστήματος, η οποία έγινε την εποχή εκείνη.

Σε ό,τι αφορά τώρα το ζήτημα των καθηγητών για το οποίο μιλήσατε.

Κύριε Πρόεδρε, δεν ξέρω, άποψή σας είναι, μπορείτε να προτείνετε στην Αναθεώρηση του Συντάγματος να εξαιρούνται οι καθηγητές από το δικαίωμα του εκλέγεσθαι. Γνωρίζετε άλλωστε το χαρακτήρα μου, βρέθηκα στην πολιτική όπως βρέθηκα, θα είμαι εδώ όσο είμαι χρήσιμος. Μπορείτε να πείτε ότι οι καθηγητές ενδεχομένως -δικαίωμά σας είναι- δεν μπορούν να εκλέγονται. Γιατί αυτό κατάλαβα από την πρότασή σας. Με τη μόνη διαφορά ότι οι καθηγητές στους οποίους αναφέρεστε, κύριε Πρόεδρε, και για τους οποίους μιλήσατε προηγουμένως έχουν την εξής ιδιομορφία. Είναι άνθρωποι που ξεκίνησαν από εσάς και αλλού κατέληξαν και άλλα υποστήριζαν όταν ήταν σύμβουλοι Πρωθυπουργών μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και άλλα υποστηρίζουν σήμερα. Και δεν θέλω εδώ να κάνω τον υποστηρικτή κανενός Βαγγέλη Βενιζέλου και κανενός Ανδρέα Λοβέρδου. Αλλά αυτοί εκεί ήταν πάντοτε. Άλλοι ήταν εκείνοι οι οποίοι ταξίδευαν με σημαίες ευκαιρίας.

Γι' αυτό ακριβώς θέλω να τονίσω ότι απαιτεί πολλή περίσκεψη το εάν και κατά πόσο είναι δυνατόν να κρίνουμε τους όποιους καθηγητές, την οποιαδήποτε κατηγορία ανθρώπων, οι οποίοι υπηρετούν το δημόσιο βίο καθ' οιονδήποτε τρόπο, με βάση το αν μπορούν να μετέχουν ή όχι στην εκλογική διαδικασία. Εμένα δεν με αφορά. Αλλά δεν μπορώ να φανταστώ ότι είναι δυνατόν το Σύνταγμα να κάθεται να καθορίζει ότι οι συγκεκριμένες κατηγορίες δημόσιων λειτουργών είναι δυνατόν να εξαιρούνται από την εκλογική διαδικασία.

Είπατε επίσης ότι θα πολεμήσετε με κάθε τρόπο δικαστικά και έξω από τη Βουλή το νομοσχέδιο το οποίο ψηφίστηκε. Εγώ είμαι εδώ για να σας πω ότι έχετε το απόλυτο δικαίωμα να προσφύγετε στα δικαστήρια και εσείς και κάθε ένας ο οποίος το θέλει. Και μπορεί να το κάνει, δικαίωμά του είναι, δεν είμαι εγώ που θα του το δώσω, το έχει. Η μόνη μου αντίρρηση είναι η εξής: Όταν προσφεύγεις στο δικαστήριο για να ζητήσεις την αντισυνταγματικότητα παραδείγματος χάριν, θα παρακαλούσα πολύ, κύριε Πρόεδρε, το δικαστήριο να το σεβόμαστε. Όπως μου λέτε τώρα ότι θα δώσετε κάθε αγώνα στα δικαστήρια για να κρίνετε αντισυνταγματικό το νομοσχέδιο, να σεβαστούμε την ετυμηγορία. Όχι όταν το δικαστήριο αποφασίζει διαφορετικά απ' αυτό το οποίο πιστεύετε εσείς, το δικαστήριο αυτό να είναι μεμπτό, αντίθετα δε κάθε φορά που αποφασίζει σύμφωνα με αυτό που εσείς πιστεύετε, να είναι δικαστήριο το οποίο κατά τη γνώμη σας επιτελεί το καθήκον του.

Εδώ είμαστε, λοιπόν, να πάτε σε όποιο δικαστήριο θέλετε και καθένας να πάει σε όποιο δικαστήριο θέλει, αλλά να σεβαστούμε την ετυμηγορία του και όχι να επικροτούμε όλους εκείνους οι οποίοι προπηλακίζουν, έστω και φραστικά, τους δικαστές, όταν κάνουν το καθήκον τους σύμφωνα με το Σύνταγμα.

Τέλος, χαιρετίζω την παρουσία του Μανώλη Γλέζου. Και γνωρίζουμε όλοι και τη συνεισφορά του και γενικότερα την παρουσία του στο δημόσιο βίο της χώρας. Είναι δικό του ζήτημα βεβαίως να αποφανθεί τι είναι εκείνο που τον εκφράζει από την εποχή που ξεκίνησε ως αυτήν τη στιγμή. Δεν θα γίνω κήνσορας καμμιάς παράταξης, κανενός κόμματος. Εγώ χαιρετίζω απλώς την παρουσία του και θέλω να είχα κάποτε την άποψή του, αν τα οράματα με τα οποία ξεκίνησε, τα οράματα τα οποία εκφράζει, τα οράματα εκείνα είναι εκείνα που τον εκπροσωπούν σήμερα στο χώρο στον οποίο ανήκει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Μόνο που ο κ. Γλέζος που τον καλωσορίζουμε στη Βουλή δεν μπορεί να απαντήσει, γιατί δεν έχει βουλευτική ιδιότητα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Βενιζέλος πριν από εσάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Προηγούμαι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Παπαδημητρίου, να βάλουμε μία τάξη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μη με παρακαλείτε. Καμμία παράκληση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Σπεύδω να πω ότι δεν εννοούσα τον κ. Παπαδημητρίου, εάν αυτό θέλει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μάλιστα, τακτοποιήθηκε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Βενιζέλο, έχετε το λόγο να μας πείτε σε τι συνίσταται το προσωπικό σας θέμα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Αλαβάνος μιλώντας προηγουμένως ούτε λίγο ούτε πολύ απηύθυνε μία απροσδόκητη μομφή στους Βουλευτές που είναι καθηγητές του Συνταγματικού και του Διοικητικού Δικαίου, σαν να είναι μειονέκτημα η ιδιότητα αυτή για την πολιτική δράση και τα κοινοβουλευτικά καθήκοντα ενός πολίτη που εντάσσεται σε αυτό το λειτούργημα.

Θεωρώ τον εαυτό μου προσβεβλημένο και πιστεύω ότι τα κόκαλα ενός μεγάλου ηγέτη της Αριστεράς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, επομένως να σας δώσω το χρόνο να αναπτύξετε το προσωπικό σας θέμα. Να τηρήσουμε τον Κανονισμό. Έχετε το δικαίωμα να μιλήσετε για πέντε λεπτά, επί προσωπικού όμως.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να ελπίζω ότι όπως θα διευκρινίσει ο κ. Αλαβάνος, αστειευόταν. Αλλά θα τον παρακαλούσα πάρα πολύ άλλη φορά να μην αστειεύεται με πολύ σοβαρά πράγματα, γιατί θα τρίζουν πραγματικά τα κόκαλα του Αλέξανδρου Σβώλου, του προσώπου που κατ' εξοχήν συνδύασε την ιδιότητα του καθηγητή του Συνταγματικού Δικαίου και του πολιτικού λειτουργού μέσα στη Βουλή, αλλά κυρίως μέσα στους αγώνες του τόπου αυτού, στο όνομα της ευρύτερης αριστεράς.

Κύριε Πρόεδρε, δεν ανοίγει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέτωπο με το Συνασπισμό. Θέλουμε η Αντιπολίτευση σύσσωμη και ενιαία να μεταφέρει μέσα στη Βουλή τη φωνή της κοινωνίας, που απορρίπτει ομόθυμα το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, που νιώθει την πίεση και το βιασμό που υφίσταται. Όμως, βλέπω μια προσπάθεια να διεκδικηθούν ρόλοι που παραβιάζουν τα φυσιολογικά πολιτικά, εκλογικά και κοινοβουλευτικά μεγέθη.

Σέβομαι απολύτως τον κ. Αλαβάνο και τον παρακαλώ να δείχνει τον ίδιο σεβασμό απέναντι στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και απέναντι στα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και θα τον παρακαλούσα να είναι ιδιαίτερα προσεκτικός γιατί δεν πρέπει να διασπάται το ενιαίο κοινωνικό και πολιτικό μέτωπο σε στιγμές τόσο κρίσιμες όσο είναι η στιγμή της ψηφοφορίας για την πρόταση διεξαγωγής δημοψηφίσματος.

Θέλω, όμως, να διευκρινίσω ότι η βασική μας υποχρέωση είναι να είμαστε ειλικρινείς απέναντι στους πολίτες. Το νομοσχέδιο αυτό που ψηφίστηκε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, τώρα είστε εκτός προσωπικού.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Αφήστε να κάνω χρήση του χρόνου που μου διαθέσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι. Να κάνετε χρήση του χρόνου επί του προσωπικού. Όχι να κάνετε αγόρευση επί του νομοσχεδίου και επί του δημοψηφίσματος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Θα καταλήξω επί προσωπικού. Είναι απολύτως συναφή τα θέματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μην υποτιμάτε τη νοημοσύνη του Προεδρεύοντος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δεν υποτιμώ τη νοημοσύνη κανενός. Αφήστε με να ασκήσω το δικαίωμα του λόγου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το δικαίωμα του λόγου επί του προσωπικού, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μα, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κρίνατε ότι υπάρχει θέμα και αφήστε με να εξηγήσω σε τι συνίσταται. Σας παρακαλώ.

Ας είμαστε ειλικρινείς απέναντι στους πολίτες. Το νομοσχέδιο αυτό είναι αναποτελεσματικό και προκλητικό. Πρέπει να καταργηθεί. Πρέπει να πούμε στον κόσμο ότι το νομοσχέδιο αυτό μπορεί να καταργηθεί από μία άλλη κοινοβουλευτική πλειοψηφία και μια άλλη Βουλή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, κύριε Βενιζέλο, δεν μπορώ να σας επιτρέψω. Παραβιάζω τα καθήκοντα του προεδρεύοντος. Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μπορεί να παραμεριστεί ως αντισυνταγματικό μέσα από τη δικαιοσύνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Υπάρχουν Βουλευτές που είναι εγγεγραμμένοι να μιλήσουν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ούτε η διαδικασία του δημοψηφίσματος δυστυχώς ούτε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί να λυτρώσει τον τόπο από μια τόσο σκληρή, ταξική νομοθετική παρέμβαση όπως αυτή που έκανε ο κ. Καραμανλής και η Κυβέρνησή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, θερμά σας παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Εξηγώ για πολλοστή φορά απευθυνόμενος στον Πρόεδρο του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ότι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μα, τώρα τις διαφορές με το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. θα συζητήσουμε και τη σύμπλευση; Σας παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...η εμπλοκή του Προέδρου της Δημοκρατίας σε μια σκληρή πολιτική σύγκρουση δεν βοηθάει κανέναν. Αυτό που θέλουμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ... είναι να αλλάξουν οι συσχετισμοί. Αυτό που θέλουμε είναι να καταλάβει ο πολίτης ότι χρειάζεται μια άλλη Κυβέρνηση και να υπάρξει μια άλλη πολιτική στον ευαίσθητο χώρο της ασφαλιστικής νομοθεσίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ τελειώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό που κάνετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μα, τι κάνω; Σας παρακαλώ! Να παρακολουθώ ότι αγορεύετε επί του δημοψηφίσματος και επί των σχέσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το Συνασπισμό; Όχι, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Θα μου επιτρέψετε να πω ότι αυτό που κάνετε είναι αντιδεοντολογικό. Έχετε αφήσει τον κ. Παυλόπουλο να μιλήσει διπλάσιο χρόνο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Υπάρχουν και όρια. Επιτέλους, κύριε Βενιζέλο!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...όταν παίρνει το λόγο για παρεμβάσεις και συνεχώς διακόπτετε και προσπαθείτε να επικαλεστείτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, δεν σέβεστε το Προεδρείο, δεν σέβεστε τον Κανονισμό, εκμεταλλεύεστε το θέμα επί προσωπικού για να θέσετε άλλα ζητήματα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Μην το κάνετε αυτό, διότι θα ζητήσω το λόγο επί του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κανένας δεν συμφωνεί μαζί σας στην Αίθουσα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δημιουργείτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Προκαλείτε ένταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τελειώσατε και καθίστε κάτω.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Παρακαλώ να δώσετε την Έδρα στον Πρόεδρο της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα έρθει ο Πρόεδρος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Είναι εδώ παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα περιμένει ο Πρόεδρος. Εγώ προεδρεύω τώρα. Παρακαλώ καθίστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να μου δώσετε το λόγο εξαρχής να πω για το προσωπικό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, κύριε Βενιζέλο. Δεν μπορώ να συνεχίσω έτσι.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ. Μα είναι συμπεριφορά αυτή!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ. Η δική σας συμπεριφορά με εκπλήσσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δεν είναι ευγενική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν είναι καθόλου σωστή η συμπεριφορά σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Πρέπει να σας πω ότι δεν είναι και διορατική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Αναπτύσσετε θέμα σχέσεων...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δεν νομίζω ότι το Προεδρείο πρέπει να τροφοδοτεί την ένταση στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κύριε Βενιζέλο! Καθίστε. Τελειώσατε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δεν κάθομαι και σας παρακαλώ πολύ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Αλαβάνος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όχι, με συγχωρείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Αλαβάνος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τελειώσατε, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Σας παρακαλώ πολύ να σεβαστείτε τον Κανονισμό, να σεβαστείτε το διάλογο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τελειώσατε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...να μη δημιουργείτε ένταση και να μην κάνετε ασκήσεις διαδικαστικής βίας σε μένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Να μην κάνετε ασκήσεις διαδικαστικής βίας σε μένα. Σας παρακαλώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τελειώσατε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Να σέβεστε τους Βουλευτές και το δικαίωμα του λόγου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς δεν είναι θέαμα αυτό να ίσταται ο Πρόεδρος της Βουλής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ξέρετε ότι σέβομαι τον κ. Σιούφα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δεν είναι θέαμα αυτό. Δεν είναι θέαμα που συνάδει με το Σύνταγμα, τον Κανονισμό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ πολύ. Επιτέλους!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...και τα κοινοβουλευτικά ήθη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Επιτέλους σεβασμό στη διαδικασία!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Προσβάλλετε τα ήθη της Βουλής και τον Κανονισμό.

(Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Επιτέλους σεβασμό στη διαδικασία!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Έχει εμφανιστεί ο Πρόεδρος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Επιτέλους! Καθίστε κάτω.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Σας παρακαλώ! Να δώσετε τη θέση σας στον κύριο Πρόεδρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Καθίστε κάτω. Μην προσπαθείτε να προκαλείτε εντυπώσεις.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Παρακαλώ δώστε την Έδρα στον Πρόεδρο της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Αλαβάνο, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ πολύ, δεν μπορείτε κατά τον Κανονισμό να μου αφαιρέσετε το λόγο με αυτήν την επιχειρηματολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ καθίστε κάτω.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όχι, δεν κάθομαι. Έχω το λόγο και μιλάω. Και με παρεμποδίζετε και παραβιάζετε τον Κανονισμό. Και κάνετε και πολιτικό λάθος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μα είναι συμπεριφορά τώρα αυτή! Επιτρέπεται;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Η δική μου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πήρατε επί προσωπικού το λόγο και κάνετε ανάλυση του πολιτικού συστήματος;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Έχετε παραβιάσει κατά κόρον τον Κανονισμό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έξι λεπτά;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ποια έξι λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παράφορα παραβιάζετε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Τα πέντε λεπτά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ε είστε απαράδεκτος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όχι, κύριε Αντιπρόεδρε της Βουλής, δεν θα με παρεμποδίσετε να μιλήσω. Δεν είναι θέαμα κατ' αρχάς αυτό. Ή θα ασκήσει τα καθήκοντά του ο παριστάμενος Πρόεδρος ή παραβιάζεται ο Κανονισμός.

(Θόρυβος – Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Προσπαθείτε να δημιουργήσετε πρόβλημα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σεβασμό στον Προεδρεύοντα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Να ηρεμήσετε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Να μάθετε ότι η Αντιπολίτευση έχει δικαιώματα και να σέβεστε τα δικαιώματα αυτά.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τι είναι αυτά τα πράγματα!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Εγώ παρακολουθώ ένα πρωτοφανές φαινόμενο αυτήν τη στιγμή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτά είναι πρωτοφανή πράγματα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Να αρνείται ο Αντιπρόεδρος να παραχωρήσει τη θέση του στον Πρόεδρο του Σώματος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Να εφαρμοστεί ο Κανονισμός.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Είναι πρωτοφανές. Δεν έχει ξαναγίνει αυτό.

(Θόρυβος – Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Παραβιάζετε τον Κανονισμό, κύριε Σούρλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παραδίδω, κύριοι συνάδελφοι, τη συμπεριφορά του κ. Βενιζέλου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όχι, κύριε Σούρλα. Δεν θα με προσβάλετε έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Προσπαθείτε να δημιουργήσετε πρόβλημα, με τον Πρόεδρο. Τον σέβομαι και τον εκτιμώ. Είναι, όμως, απαράδεκτο και ανέντιμο αυτό που κάνετε μέσα στη Βουλή των Ελλήνων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Ανέντιμο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μάλιστα, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Τώρα θέλω το λόγο επί προσωπικού βεβαίως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Έχετε πάρει το λόγο επί προσωπικού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, καθίστε για να βάλουμε τη συζήτηση σε μια τάξη.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Έχει απόλυτο δίκιο ο κ. Σούρλας με τη διεξαγωγή της συζήτησης. Δεν υπάρχουν Βουλευτές δύο ταχυτήτων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ. Σας ευχαριστώ, κύριε Παναγιωτόπουλε.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Να σεβόμαστε το Προεδρείο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο κ. Σούρλας τήρησε τον Κανονισμό απαρεγκλίτως. Σεβασμό στον Προεδρεύοντα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, κύριε Παναγιωτόπουλε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα τη συζήτηση από την αρχή, όταν ζήτησε το λόγο ο κ. Βενιζέλος και το χρόνο τον οποίο έδωσε ο Προεδρεύων κ. Σούρλας εφαρμόζοντας απολύτως τον Κανονισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριε Βενιζέλο, ξέρετε πόσο σας τιμώ και το γνωρίζετε και δεν είναι σχήμα λόγου. Αλλά ο Πρόεδρος κ. Σούρλας από την ώρα που πέρασε ο χρόνος των δύο λεπτών που ζητήσατε να λάβετε το λόγο επί προσωπικού...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Δεν έδωσε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

Ο χρόνος των δύο λεπτών για τον Κανονισμό ή για προσωπικό θέμα, είχε εξαντληθεί. Τοποθετηθήκατε επαρκώς. Δεν συντρέχει κανένας λόγος να υπάρξει ένταση και μεταξύ των συναδέλφων του Σώματος και με τον Πρόεδρο τον κ. Σούρλα.

Θα παρακαλέσω πάρα πολύ να λάβει το λόγο ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Αλαβάνος και αμέσως μετά, έχω το αίτημά σας, θα μιλήσετε για δύο λεπτά επί του Κανονισμού και θα πείτε αυτά τα οποία θέλετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Δεν έχω ολοκληρώσει....

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α κ. Αλαβάνος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Δεν θέλω να πω τίποτα, δεν θέλω να απαντήσω στον κ. Βενιζέλο. Ζήσαμε αυτές τις στιγμές και πιστεύω ο καθένας, όλοι οι συνάδελφοι όλων των κομμάτων βγάζουν τα συμπεράσματά τους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Βενιζέλο, έχετε ζητήσει το λόγο επί του Κανονισμού.

Ορίστε, έχετε το λόγο, για δύο λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε -και εγώ σας σέβομαι και σας τιμώ ιδιαιτέρως, όπως και τον κ. Σούρλα- ζήτησα το λόγο κατά το άρθρο 68 προηγουμένως, επειδή διατυπώθηκε μομφή εις βάρος μου. Ο κ. Σούρλας έκρινε, αφού μου έδωσε το λόγο επί ένα λεπτό, ότι συντρέχει προσωπικό ζήτημα και συνέχεια μου παρεχώρησε χρόνο πέντε λεπτών. Όμως με διέκοπτε συνεχώς θεωρώντας ότι αναπτύσσω πολιτικά θέματα και δεν απαντώ επί του προσωπικού, ενώ δεν επρόκειτο περί αυτού.

Θέλω, λοιπόν, να επαναλάβω ότι εδώ τα προσωπικά ζητήματα δεν είναι ιδιωτικά, είναι προσωπικά ζητήματα που συνδέονται με την κοινοβουλευτική και πολιτική μας λειτουργία. Δεν είμαστε εδώ ως άτομα, για να διαθέτουμε τον εαυτό μας και τις ευαισθησίες. Εκπροσωπούμε τους Έλληνες πολίτες και πρέπει, απευθυνόμενος στους Έλληνες πολίτες, κύριε Πρόεδρε, να τους πω ότι έχουμε καθήκον ειλικρινείας: μόνο η αλλαγή του συσχετισμού και μια άλλη κυβέρνηση, μια άλλη κοινοβουλευτική πλειοψηφία, μπορεί να δώσει μια άλλη λύση στο ασφαλιστικό. Μόνο η δικαιοσύνη και ο δικαστικός έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων μπορεί να οδηγήσει στον παραμερισμό των αντιλαϊκών και αντισυνταγματικών διατάξεων του ασφαλιστικού νομοσχεδίου. Δεν θα δώσει τη λύση μια κοινοβουλευτική διαδικασία ατελέσφορη.

Γι' αυτόν το λόγο ο ίδιος ο Συνασπισμός στη συζήτηση του ασφαλιστικού νομοσχεδίου δεν προέβαλε τυπικά ούτε καν ένσταση αντισυνταγματικότητας, γιατί δεν ήθελε ένα πολιτικό όργανο να κρίνει το ζήτημα αυτό. Αυτό θα κριθεί από τα δικαστήρια στα συμφραζόμενα μιας κοινωνικής πίεσης και αγανάκτησης.

Εκείνο, όμως, που έχει πολύ μεγάλη σημασία είναι, για να αρθούμε υπεράνω οποιασδήποτε προσωπικής αντιπαράθεσης - γιατί σέβομαι και τιμώ και τον κ. Αλαβάνο και εσάς και τον κ. Σούρλα και όλους τους συναδέλφους- να πολιτικοποιήσουμε επιτέλους τη συζήτηση και να ανοίξουμε το σωστό μέτωπο. Και το σωστό μέτωπο αυτήν τη στιγμή είναι αυτό που αποτυπώνει η αντίδραση όλης της Αντιπολίτευσης απέναντι στο νομοσχέδιο και η αδυναμία της Κυβέρνησης και την κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας να κατανοήσει πόσο μεγάλο είναι το λάθος που έχει κάνει και πόσο τραγικές θα είναι οι επιπτώσεις αυτής της επιλογής, που είναι μια επιλογή χωρίς στόχο, χωρίς σκοπό, χωρίς αποτέλεσμα, μια επιλογή αντισυνταγματική, αντικοινωνική, αναποτελεσματική, ανεφάρμοστη και προκλητική.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Βρισκόμαστε στο πέρας της συζήτησης. Έχουμε δέκα λεπτά στο συμφωνημένο χρόνο.

Κύριε Κακλαμάνη, θα μιλήσετε για πέντε λεπτά. Μετά θα μιλήσει ο Πρέοδρος κ. Καρατζαφέρης για τρία λεπτά και για πέντε λεπτά ο επόμενος ομιλητής, που είναι ο καθηγητής κ. Παπαδημητρίου, και θα κλείσουμε τη συζήτηση.

Ορίστε, κύριε Κακλαμάνη, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας φίλος μου με ρώτησε τι νόημα είχε η πρόταση δυσπιστίας που καταθέσαμε για την Κυβέρνηση, με δεδομένο ότι οι εκατόν πενήντα δύο Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας θα την απέρριπταν. Ακόμα τι νόημα έχει η σκέψη του ΣΥ.ΡΙΖ.Α και η κοινή μας απόφαση, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., του Κ.Κ.Ε., του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, για την πρόταση δημοψηφίσματος. Και του απήντησα ως εξής: Επί τρεις ημέρες είχε ο ελληνικός λαός τη δυνατότητα να πληροφορηθεί τουλάχιστον από το κανάλι της Βουλής, διότι τα κρατικά κανάλια, η ΕΤ-1 μεταδίδοντας ολόκληρη τη συζήτηση ενημέρωνε πράγματι το λαό, όχι όμως το δεύτερο κανάλι, αρμόδιο επ' αυτού, που μάλιστα μου έκανε εντύπωση...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών) : Και επί των ημερών σας ....

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι, είστε Υπουργός Προεδρίας, αλλά έχετε τώρα ειδικά Υπουργό επί της προπαγάνδας. Έχετε δίκιο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο Υπουργός Τύπου δεν χρειάζεται σε δημοκρατικές κυβερνήσεις. Είναι Υπουργοί προπαγάνδας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν θέλετε, ακούστε. Όσοι δεν θέλετε, μην ακούτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Κακλαμάνη, επιτρέψτε μου. Ο κ. Παυλόπουλος, λόγω και της απουσίας του Πρωθυπουργού στο εξωτερικό, αναπληρώνει τον Πρωθυπουργό και συνεπώς μπορεί να είναι αποδέκτης αυτών των οποίων λέτε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μα ο κ. Παυλόπουλος δυσανασχέτησε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών) : Όχι, εγώ είπα τι συνέβαινε επί των ημερών σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Καλώς.

Λέω λοιπόν, ότι στη γραμμή της Κυβερνήσεως, την οποία ακολουθούν ευσυνειδήτως και οι συνάδελφοι που στηρίζουν την Κυβέρνηση με την ψήφο τους, η ΝΕΤ και η ΕΡΑ δεν έκαναν τίποτα άλλο αυτές τις ημέρες, παρά να αναδεικνύουν μια υποτιθέμενη σύγκρουση μεταξύ ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και ΠΑ.ΣΟ.Κ., τις όποιες διαφορετικές απόψεις και εκτιμήσεις. Και λυπάμαι, γιατί άκουσα και πάλι τον κ. Αλαβάνο να μας βάζει στο ίδιο τσουβάλι με τη δεξιά, να μιλάει για το δικομματισμό που εσείς θέλετε την αδύναμη αριστερά, για να περιορίζει ψήφους από το ένα εκ των δύο σκελών του δικομματισμού. Προφανώς αγνοεί ότι η θεωρία του δικομματισμού -και μου θυμίζει εμένα τη θεωρία του 1989 των δεινοσαύρων- είναι η θεωρία που αποσκοπεί στην πλαγιοκόπηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και για μια προσπάθεια συνεργασίας των προοδευτικών δυνάμεων της Αριστεράς, παραδοσιακής ή όχι - όπως θέλετε ας το αναγνωρίσετε- δεν χρειάζεται να χρησιμοποιούνται τέτοιου είδους θεωρίες και στρατηγικές που τελικώς βλάπτουν. Αντίθετα, χρειάζονται πρωτοβουλίες, όπως αυτές που πήραμε τα κόμματα -και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τα δύο κόμματα της Αριστεράς- οι οποίες έφεραν σε δύσκολη θέση τη νέα Κυβέρνηση, ώστε να φτάσει στο σημείο ο κύριος Υπουργός να διαστρέφει -να μην πω κάτι βαρύτερο, κύριε Υπουργέ- και την πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το λαϊκό δημοψήφισμα, την εξαίρεση από το οποίο του ασφαλιστικού θελήσατε να τη μεταφέρετε ως άποψή μας και για δημοψήφισμα που αποφασίζει η Βουλή. Και πήρατε χθες την απάντηση και νομίζω ότι επ' αυτού έχει δίκιο ο κ. Αλαβάνος, όχι να μπει όριο για τους καθηγητές

που έρχονται εδώ, αλλά ορισμένοι καθηγητές να μη θεωρούν και εμάς τους απλούς πτυχιούχους της Νομικής ότι είμαστε τόσο άσχετοι, ώστε να λένε εδώ ό,τι νομίζουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το αποτέλεσμα αυτής της συζητήσεως είναι ότι δεν πιστεύει η Κυβέρνηση πως θα έχει θετική ανταπόκριση στο λαό η απόφασή της ερήμην του λαού, ερήμην και της Βουλής, διότι και η Βουλή την Πέμπτη και εφόσον ήταν κλειστή για τέσσερις ημέρες είδε να κατατίθεται αυτό το νομοσχέδιο.

Πιστεύει, λοιπόν, ότι δεν θα έχει την αποδοχή του λαού. Εκεί είναι το πρόβλημα. Και γιατί δεν την έχει; Διότι δεν τον ενημέρωσε, γιατί ήθελε να αιφνιδιάσει, αλλά και διότι, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την κοινωνική πολιτική και ειδικότερα τα θέματα της κοινωνικής ασφάλισης, είναι παντελώς αναξιόπιστη Κυβέρνηση. Όταν υπάρχει ακόμα εκκρεμές το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων και της λεηλασίας των ασφαλιστικών ταμείων από στελέχη κομματικά με ευθύνη μελών της Κυβερνήσεως δεν νομιμοποιείται η Κυβέρνηση να προχωρεί σε ρυθμίσεις μάλιστα τέτοιας βαρύτητας.

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ολοκληρώστε, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας τούτο. Το σκάνδαλο των ομολόγων δεν μπορεί να έχει την τύχη του σκανδάλου των υποκλοπών, για το οποίο, ετόλμησε ο πρόεδρος της Ενώσεως Εισαγγελέων να πει το αυτονόητο, για όλους τους νομικούς τουλάχιστον, δηλαδή ότι λίγων ημερών υπόθεση ήταν για μια προκαταρκτική εξέταση και κράτησε έντεκα μήνες με απόλυτη μυστικότητα. Η αυτοκτονία, εντός ή εκτός εισαγωγικών, του μηχανικού της «VODAFONE» είναι που έδωσε τη δυνατότητα να γνωρίζει ο ελληνικός λαός, λόγω του θράσους του κ. Διευθύνοντος Συμβούλου της «VODAFONE» να ζητήσει αμέσως να δει τον Πρωθυπουργό της χώρας. Δεν ξέρω βάσει ποιας σχέσεως το αποτόλμησε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με μία φράση.

Τώρα, κυρίες και κύριοι, ο περίφημος κ. Ζορμπάς, που τον δοξάζατε εν αρχή, διότι θεωρούσε η Κυβέρνηση ότι θα είναι ένα τυφλό όργανό της, αλλά ανακάλυψε μέσα του τη συνείδηση του δικαστή, που δεν την έχουν αυτοί που αποτελούν το γνωστό μηχανισμό σήμερα, από πάνω μέχρι κάτω και δεν έχει σχέση αυτός ο μηχανισμός με τη λειτουργία της συντριπτικής πλειονότητας των δικαστών και εισαγγελέων, ετοιμάζεται να «εξωπεταχθεί» από την Κυβέρνηση. Και δεν ξέρω μήπως στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης που έρχεται θα έχουμε και τη σχετική διάταξη.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν με απασχολεί ο θόρυβος. Ας θορυβούν, διότι στεναχωρούνται οι άνθρωποι που δεν μπορούν να ακούν, διότι θα έχουν τύψεις συνειδήσεως.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Τους τύπτει η συνείδησή τους, διότι στηρίζουν μια Κυβέρνηση με τέτοια πεπραγμένα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το λόγο έχει ο κ. Καρατζαφέρης για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, είναι σίγουρο ότι ύστερα από λίγα λεπτά θα έχει καταψηφιστεί αυτή η πρόταση όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, όμως δεν ήταν ένα χαμένο διήμερο. Βγάλαμε από τη ναφθαλίνη μια πρόβλεψη του Συντάγματος, αυτή για το δημοψήφισμα. Στο χέρι μας είναι, σε όλα τα κόμματα, να κρατήσουμε ζωντανό αυτόν το θεσμό και να μην το επιστρέψουμε από σήμερα το βράδυ ξανά στο κενοτάφιο των κομματικών σκοπιμοτήτων. Είναι ένα όφελος για όλους εμάς που θέλουμε να υπηρετήσουμε τη δημοκρατία, θέλουμε να πλατύνουμε τη δημοκρατία και να μην κρατηθούμε στα στενά όρια μιας κολοβής δημοκρατίας.

Επί του γεγονότος που έγινε πριν και των διαξιφισμών, κύριε Πρόεδρε, εάν όλοι δεν δείξουμε αυτοσυγκράτηση, είναι σίγουρο ότι σε λίγο εσείς θα αναγκαστείτε στην εκπομπή της Βουλής να βάλετε το σήμα «Ακατάλληλον διά ενηλίκους».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο κ. Παπαδημητρίου.

Κύριε καθηγητά, μιλήστε από τη θέση σας, αν έχετε την καλοσύνη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, έδωσα τη σειρά μου στον κ. Αλαβάνο για να ακούσω μια σύσταση, την οποία θα παρακαλούσα να αποσύρει, το αν δηλαδή και κατά πόσο καθηγητές έχουν θέση στη Βουλή.

Πρώτον, θα ήθελα να τον διαβεβαιώσω, όπως και όλους τους συναδέλφους, ότι όσο είμαι στο Κοινοβούλιο θα προσπαθώ και θα ασκώ τα καθήκοντά μου με κοινοβουλευτική και επιστημονική ευπρέπεια.

Δεύτερον, είναι διάχυτη η απορία στην κοινή γνώμη, κύριε Πρόεδρε, γιατί αμφισβητούν οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας την αξιοποίηση μιας δυνατότητας που παρέχει το Σύνταγμα και η οποία διασφαλίζεται μάλιστα με ρητό ορισμό. Τι θα σήμαινε, άραγε, η πρόταση για διεξαγωγή δημοψηφίσματος από εκατόν είκοσι Βουλευτές, εάν η δυνατότητα αυτή δεν επιφυλασσόταν στην Αντιπολίτευση; Δεν θα ήθελα να συνεχίσω με τη συζήτηση του θέματος, γιατί, πρέπει να σας διαβεβαιώσω ότι, όποιος διαβάσει μετά από ορισμένο χρόνο τα Πρακτικά, θα απορήσει πράγματι, γιατί αναλώθηκε τόση φαιά ουσία για το αυτονόητο. Και το αυτονόητο είναι ότι όλες οι πτέρυγες της Βουλής έχουν ασφαλώς τη δυνατότητα να αξιοποιούν ό,τι προβλέπει το Σύνταγμα.

Κύριε Πρόεδρε, επί της ουσίας του ασφαλιστικού. Εάν ανατρέξετε σε όλο τον ευρωπαϊκό χώρο, θα διαπιστώσετε ένα και μόνο πράγμα. Θα διαπιστώσετε ότι κάθε μεταρρύθμιση στηρίχθηκε σε ορισμένες αυτονόητες προϋποθέσεις. Η πρώτη είναι η διεξαγωγή ενός σοβαρού, έντιμου διαλόγου, μιας επίμονης και βασανιστικής διαβούλευσης. Η δεύτερη προϋπόθεση είναι η συζήτηση να στηρίζεται σε αξιόπιστες αναλογιστικές μελέτες. Τέλος, η τρίτη προϋπόθεση, και ίσως η βασικότερη, προς την οποία αποβλέπουν και οι προηγούμενες δύο, είναι να αποβλέπει η μεταρρύθμιση που προωθείται προπάντων στη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος.

Οι τρεις αυτές προϋποθέσεις δεν συντρέχουν στο νομοσχέδιο το οποίο ψήφισε η Βουλή και το οποίο ασφαλώς θα γίνει νόμος του κράτους. Πρώτον, δεν θα ανατρέξω στην προϊστορία της συζήτησης, γιατί είναι γνωστό σε όλους ότι δεν υπήρξε στοιχειώδης διάλογος και συζήτηση με σοβαρούς όρους. Δεύτερον, δεν υπάρχουν ακόμα και σήμερα αξιόπιστες αναλογιστικές μελέτες. Υπάρχουν παρωχημένες ίσως υπηρεσιακές μελέτες, οι οποίες δεν συγκεντρώνουν τα γνωρίσματα και τα χαρακτηριστικά σύγχρονων αναλογιστικών μελετών. Τέλος, τρίτον, και αν θέλετε αυτό που απασχολεί περισσότερο το λαό είναι ότι δεν διασφαλίζεται –και αυτό έγινε κατάδηλο στη συζήτηση που προηγήθηκε- η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος.

Με αυτά τα δεδομένα, κύριε Πρόεδρε, το αποτέλεσμα ήταν αναμενόμενο. Και το αποτέλεσμα θα το δείτε, όταν αρχίσει η εφαρμογή των ρυθμίσεων του νόμου. Πρώτον, οι συνενώσεις δεν έχουν έρεισμα στο Σύνταγμα. Είναι κατά την ορθότερη άποψη, που μένει φυσικά να γίνει αποδεκτή από τα δικαστήρια, αντίθετη με το δικαίωμα της κοινωνικής ασφάλισης που διασφαλίζει το Σύνταγμα. Είναι αντίθετη με την αρχή του κράτους δικαίου. Είναι, τέλος, αναμενόμενο με τη διαμορφωμένη και παγιούμενη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας να υποστεί τη βάσανο της κρίσης του και, όπως εμείς εκτιμούμε, να πέσουν σε πολλές περιπτώσεις οι ρυθμίσεις για τις συνενώσεις.

Δεύτερον, οι επικουρικές συντάξεις.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι, διότι ό,τι μας περιμένει και ό,τι θα περιγράψω είναι βεβαιωμένο από τη νομολογία του Δικαστηρίου του Στρασβούργου. Η επικουρική σύνταξη είναι αξίωση του ασφαλισμένου, η οποία προέρχεται από τη δική του εισφορά και την εισφορά του εργοδότη. Και είναι περιουσιακό δικαίωμα, το οποίο διασφαλίζει και το άρθρο 17 του Συντάγματος και, προπαντός, το πρώτο Πρωτόκολλο της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Κύριε Πρόεδρε, όποιος ανατρέξει στη νομολογία του δικαστηρίου και εξετάσει πώς αποφαίνεται σε ανάλογες υποθέσεις για την παραβίαση του πρώτου πρωτοκόλλου της σύμβασης, θα διαπιστώσει θα έλεγα όχι με βεβαιότητα, αλλά με πάρα πολύ μεγάλη πιθανότητα, ότι όποιος μετά από μακρά διαδρομή προσφύγει στο δικαστήριο θα δικαιωθεί. Και σε ανάλογες περιπτώσεις θα καταδικαστεί η χώρα.

Με αυτά τα δεδομένα, το ψηφισμένο νομοσχέδιο αναμένεται – και αυτή είναι η στάση όλων των ενδιαφερομένων – να υποστεί τη βάσανο της δικαστικής κρίσης. Και η βάσανος αυτή θα μας δείξει πόσο ευάλωτες και πόσο μετέωρες είναι οι επιλογές σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ πολύ.

Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο για δύο λεπτά ακριβώς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Έχουμε πάρει μια απόφαση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Α, κύριε Γείτονα, με συγχωρείτε πάρα πολύ. Προσπαθήσαμε να κλείσουμε επακριβώς στο χρόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Όταν παίρνουμε μία απόφαση, να την τηρούμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, κύριε Γείτονα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Είπατε στις 23.00', όπως και να έχει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Γείτονα, επτά ομιλητές αντιλέγουν προς την Κυβέρνηση. Δικαιούται ο Υπουργός να λάβει για δύο λεπτά το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δεν μπορεί να παίρνουμε απόφαση και να την παραβιάζετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Και πάλι κατά κατάχρηση από το Προεδρείο.

Παρακαλώ, κύριε Παυλόπουλε, για δύο λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, έχετε παραβιάσει απόφαση του Σώματος!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πώς θα εμποδίσετε να απαντήσει κάποιος σε αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μα έτσι δεν τελειώνουμε, κύριε Πρόεδρε...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ε, λοιπόν, τότε γιατί...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Πρέπει να υπάρχει αντίλογος και από την πλευρά της Κυβέρνησης. Δικαιούται μετά από είκοσι πέντε λεπτά ομιλιών ένα δίλεπτο. Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ!

Έχετε το λόγο, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να απαντήσω τούτο: Ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και Βουλευτής από το 1996 είχα μάθει από άλλους που προήδρευαν εκεί, ότι υπάρχει πάντοτε αυτός ο κανόνας της πλειοψηφίας -χωρίς αυθαιρεσίες- ότι η Κυβέρνηση και η κυβερνητική Πλειοψηφία πάντοτε έχουν τη δυνατότητα να ομιλούν τελευταίοι. Αν άλλαξαν οι κανόνες από την εποχή που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πήγε στην Αντιπολίτευση, να το καταλάβω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Εμείς δεν είπαμε γιατί μιλάει ο κ. Παυλόπουλος. Είπαμε για την απόφαση του Σώματος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δύο πράγματα...

(Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Μα δεν μπορεί να λέει ό,τι θέλει ο κ. Παυλόπουλος. Δεν είπαμε γιατί μιλάει τελευταίος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, κύριε Γείτονα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Παρακαλώ! Να μιλήσει τελευταίος, αλλά μέσα στα όρια της απόφασης της Βουλής. Η Βουλή αποφασίζει...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Να μη γράφεται τίποτα απ' όσα λέει ο κ. Γείτονας.

Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ πολύ.

Απλώς θυμάμαι τη νοοτροπία των ημερών που ήμασταν αντιπολίτευση. Τίποτα παραπάνω.

Δύο πράγματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Κλείνει αυτή η συζήτηση και καθένας παίρνει τις ευθύνες του. Όμως δεν μπορώ να μην επισημάνω από τη μια πλευρά ότι ιδιαίτερα την τελευταία στιγμή, αντί να συζητήσουμε για τα θέματα τα οποία σχετίζονται με το γιατί πρέπει ή όχι να γίνει δημοψήφισμα, ακούστηκαν πάλι τα ίδια πράγματα, ομόλογα και άλλα.

Δηλαδή, ακούστηκε η ίδια διαστρέβλωση της πραγματικότητας για το ασφαλιστικό που επιχειρήθηκε όλες αυτές τις μέρες και η ίδια διαστροφή της επικαιρότητας με μια μόνη όμως επισήμανση: για τα ομόλογα δεν υπήρξε απώλεια ούτε 1 ευρώ.

(Θόρυβος και διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αυτό το νομοσχέδιο σώζει το ασφαλιστικό σύστημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η ληστεία του Χρηματιστηρίου μπορεί να μου πει κανείς πότε επιτέλους θα βρει τη δικαίωσή της και ποιοι είναι υπεύθυνοι για το ότι κρύφτηκε από αυτήν τη Βουλή, όταν έπρεπε να έρθει, για να φτάνουμε τώρα στο όριο της παραγραφής;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Είναι ντροπή!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Και κάτι άλλο. Ξέρετε πολύ καλά ότι σε ό,τι αφορά τη λειτουργία της κρατικής τηλεόρασης και του καναλιού της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Αίτημα όλων ήταν να γίνει το κανάλι της Βουλής και έγινε τους τελευταίους μήνες προ του 2004.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: ΥΕΝΕΔ έχει γίνει!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): ... όταν κατέρρεε τότε η κυβερνητική πλειοψηφία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και φαινόταν πού πάει το πράγμα. Αλλά δεν έγινε ποτέ πραγματικότητα προηγουμένως. Σήμερα είναι πραγματικότητα και βλέπουν όλοι, όποιος θέλει να δει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, τελειώνετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Σήμερα έδειξε η κρατική τηλεόραση και όλες αυτές τις μέρες τι ακριβώς συμβαίνει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Εδώ φτάσαμε, να κατηγορείτε η Κυβέρνηση, άρα η κρατική τηλεόραση, η οποία ξέρετε ότι είναι ανεξάρτητη...

(Θόρυβος και διαμαρτυρίες από την πλευρά της Αντιπολίτευσης)

... ότι δεν δείχνει μόνο η ΕΤ-1, αλλά δεν δείχνει, λέει, και η ΝΕΤ! Ακούστε! Και φτάσαμε στο σημείο να γίνεται κριτική του τι μεταδίδει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Θυμηθείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι – και αυτοί που μας ακούν – ποιοι ήταν Υπουργοί Τύπου επί ΠΑ.ΣΟ.Κ., τι συνέβαινε

στην κρατική τηλεόραση τότε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): ... και ποια ήταν η τύχη όλων εκείνων που τολμούσαν να αντιπολιτευτούν έστω και κατ' ελάχιστον.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος και διαμαρτυρίες από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν διδάχθηκε τίποτε απ' τα λάθη του. Γι' αυτό και είχε την τύχη, την οποία όλοι γνωρίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Υπουργέ, ευχαριστώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Κακλαμάνη, ζητάτε το λόγο επί του Κανονισμού.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Παραβιάσατε τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Σε τι παραβίασα τον Κανονισμό;

(Θόρυβος στην Αίθουσα – κωδωνοκρουσίες)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κύριε Πρόεδρε, θα τελειώσουμε ή όχι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κύριε Πρόεδρε, κάπου πρέπει να τελειώσουμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Γιατί δεν το είπατε και προηγουμένως, κυρία Παπαρήγα;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Το είπα και προηγούμενως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Γιατί εκτός από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι και η Κυβέρνηση που μιλάει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Το έχουμε πει πολλές φορές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, σε τι παραβίασα τον Κανονισμό;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Παραβιάζετε, κύριε Πρόεδρε...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Απάντηση ο ένας, απάντηση ο άλλος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αφήστε να ακούσετε.

Όταν μπορέσω να μιλήσω...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Έχετε το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Κανονισμός μας ορίζει ώρα ενάρξεως των συνεδριάσεών μας και επίσης ορίζει και το χρόνο τουλάχιστον πέντε ωρών, που μπορούμε στη συνέχεια να διακόπτουμε. Στην περίπτωση εδώ, επειδή προβλέπεται να γίνουν μέχρι τρεις συνεδριάσεις, δεχτήκαμε όλοι να μην πάμε στη δωδεκάτη νυχτερινή, αλλά στην εντεκάτη.

Εσείς, κύριε Πρόεδρε, παραβιάσατε αυτήν την απόφαση, προκειμένου...

(Θόρυβος και διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Κωδωνοκρουσίες)

Λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, ο λόγος μού αφαιρείται από τους συναδέλφους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ. Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, διευθύνετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ορίστε, δεν με αφήνουν να μιλήσω. Αν διευθύνετε, να επιβληθείτε!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Πρόεδρε, γνωρίζετε ότι σας σέβομαι και σας τιμώ, αλλά χρησιμοποιείτε εκφράσεις, οι οποίες δεν ταιριάζουν ούτε σε σας ούτε σε μένα που απευθύνεστε. Μου λέτε ότι παραβίασα τον Κανονισμό γιατί παρέτεινα το χρόνο;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, δεν σας ακούω. Πάρτε το χέρι σας από το μικρόφωνο, αν θέλετε, για να σας ακούσω τι μου καταλογίζετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Όχι, δεν σας καταλογίζω. Εσείς καταλογίζετε σε μένα ότι παραβίασα το χρόνο, την εντεκάτη νυχτερινή που είχαμε αποφασίσει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είπα, κύριε Πρόεδρε – όσο μου επιτρέπει και η κ. Παπαρήγα από δω – ότι...

(Θόρυβος στην Αίθουσα - Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριοι συνάδελφοι!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: ... ότι μία συμφωνία που υπήρξε, παραβιάστηκε. Και την ευθύνη ευθαρσώς και εντίμως λέγω ότι την έχετε εσείς.

Διότι, κύριε Πρόεδρε, το να έρχεται ο Υπουργός Εσωτερικών δήθεν για να έχει τον τελευταίο λόγο και να υπαινίσσεται ότι αυτοί που προήδρευαν πριν από εσάς εκεί εφήρμοζαν άλλα τότε και άλλα πιστεύουν τώρα, αυτό είναι ένα πάρθιο βέλος, το οποίο εσείς ανέχεστε να το ρίξει, κλείνοντας τη συνεδρίαση.

Είναι λειτουργία αυτή; Είναι λειτουργία αυτή του Κοινοβουλίου; Εδώ είναι το θέμα, λοιπόν, και εδώ παραβιάζεται ο Κανονισμός...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα σας απαντήσω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και εσείς δεν είπατε στον Υπουργό να απαντήσει στα λεχθέντα. Και πέραν τούτου ουδέν. Πότε, λοιπόν, ο κύριος Υπουργός, εδώ φιμώθηκε και εμποδίστηκε να απαντήσει

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των τριών συνεδριάσεων, όπως απεφάσισθη.

Επιθυμώ να μην απαντήσω στα όσα μου καταλόγισε ο Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Παρακαλώ! Δεν θέλω το χειροκρότημα, παρακαλώ!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Για δύο λόγους, πρώτον, ότι έδωσα το λόγο μόνο στην πλευρά της Αντιπολίτευσης και εδικαιούτο η Κυβέρνηση να πει την άποψή της. Αν επί των όσων είπε ο κ. Παυλόπουλος παρενέβαινα, «θα έριχνα και άλλο λάδι στη φωτιά», κύριε Πρόεδρε. Ο λόγος και ο αντίλογος είναι απόλυτα ελεύθερος, όταν κρατείται στα όρια της ευπρέπειας και των επιχειρημάτων.

Και η άποψη του Προέδρου αυτήν την ώρα, ήταν ότι είχε επιχειρήματα, όπως είχατε και εσείς, όταν κάνατε τις καταγγελίες τις οποίες κάνατε. Θα μπούμε σε μία ατέρμονα διαδικασία και συνεπώς θέλω να μπει εδώ ένα τέλος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της προτάσεως, που υπέβαλαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Γεώργιος Παπανδρέου, η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης και οι Βουλευτές των κομμάτων τους, με την οποία ζητείται, σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2 εδάφιο δεύτερο του Συντάγματος και το άρθρο 116 του Κανονισμού της Βουλής, η διεξαγωγή δημοψηφίσματος για το ψηφισμένο νομοσχέδιο: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις».

Για την αποδοχή ή μη της πρότασης με το άρθρο 116 του Κανονισμού θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία.

Υπενθυμίζω ότι για την έγκριση της πρότασης απαιτείται η πλειοψηφία των 3/5 του συνόλου των Βουλευτών, δηλαδή εκατόν ογδόντα Βουλευτές.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση λέγουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση λέγουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου οι συνάδελφοι Βουλευτές κ. Κωνσταντίνος Γκιουλέκας από τη Νέα Δημοκρατία και κ. Μιχαήλ Κατρίνης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Σας ενημερώνω ότι έχουν έλθει στο Προεδρείο τηλεομοιοτυπίες (φαξ) συναδέλφων, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, με τις οποίες γνωστοποιούν την ψήφο τους επί της πρότασης. Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και θα συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση, η οποία θα ακολουθήσει.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Οι επιστολές, οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους συναδέλφους, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συνάδελφος Νικόλαος Σηφουνάκης, με επιστολή, την οποία απέστειλε στον Πρόεδρο της Βουλής, μας γνωρίζει ότι δεν δύναται να είναι παρών στη σημερινή ειδικής ημερήσιας διάταξης συζήτηση, που θα διεξαχθεί επί των προτάσεων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος για το ψηφισμένο νομοσχέδιο του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις», διότι βρίσκεται εκτός Αθηνών, σε προγραμματισμένη υποχρέωση. Μας γνωρίζει ότι, εάν θα παρευρισκόταν, θα ψήφιζε «ΝΑΙ».

Η ψήφος αυτή, δεν προσμετράται στο αποτέλεσμα της ονομαστικής ψηφοφορίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Η επιστολή του κ. Σηφουνάκη έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 298 Βουλευτές.

«ΝΑΙ» ψήφισαν 146 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» ψήφισαν 152 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ουδείς, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

«ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ ΓΙΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Έβερτ Μιλτιάδης		+
Σουφλιάς Γεώργιος		+
Ρουσόπουλος Θεόδωρος		+
Χηνοφώτης Παναγιώτης		+
Πατριανάκου Φεβρωνία		+
Κατσέλη Λούκα	+	
Παπαδημητρίου Γεώργιος	+	
Ραγκούσης Ιωάννης	+	
Δραγώνα Θάλεια	+	
Κουβέλης Σπυρίδων	+	
Καζάκος Κωνσταντίνος	+	
Μπανιάς Ιωάννης	+	
Α' ΑΘΗΝΩΝ		
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)		+
Αβραμόπουλος Δημήτριος		+
Αλογοσκούφης Γεώργιος		+
Παυλόπουλος Προκόπιος		+
Βουλγαράκης Γεώργιος		+
Πιπιλή Φωτεινή		+
Μπενάκη-Ψαρούδα Άννα		+
Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	+	
Διαμαντοπούλου Άννα	+	
Παπουτσής Χρήστος	+	
Ράπτη Αναστασία - Συλβάνα	+	
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	+	
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)	+	
Καφαντάρη Ευθαλία (Λίλα)	+	
Φιλίνη Άννα	+	
Κοροβέσης Περικλής - Ηλίας	+	
Πλεύρης Αθανάσιος	+	
Β' ΑΘΗΝΩΝ		
Μητσοτάκης Κυριάκος		+
Μεϊμαράκης Ευάγγελος -Βασίλειος		+
Γιακουμάτος Γεράσιμος		+
Ζαγορίτης Ελευθέριος (Λευτέρης)		+
Λιάπης Μιχάλης -Γιώργος		+
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)		+
Χατζηδάκης Κωνσταντίνος		+
Παπακώστα-Σιδηροπούλου Κατερίνα		+
Πετραλιά-Πάλλη Φάνη		+
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)		+
Ντινόπουλος Αργύριος		+
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης		+
Πολύδωρας Βύρων		+
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)		+
Σταθάκης Αριστοτέλης (Άρης)		+
Κασίμης Θεόδωρος		+
Παπαθανασίου Γιάννης		+
Λοβέρδος Ανδρέας	+	
Ανδρουλάκης Δημήτριος (Μίμης)	+	
Χρυσοχοΐδης Μιχαήλ	+	
Αποστολάκη Ελένη-Μαρία (Μιλένα)	+	
Δημαράς Ιωάννης	+	
Δαμανάκη Μαρία	+	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	
Ευθυμίου Πέτρος	+	
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	+	
Παπαδόπουλος Αλέξανδρος (Αλέκος)	+	
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	
Ξενογιαννακοπούλου Μαρία-Ελίζα (Μαριλίζα)	+	
Σακοράφα Σοφία	+	
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	
Παπαρήγα Αλεξάνδρα	+	
Χαλβατζής Σπυρίδων	+	
Μαυρίκος Γεώργιος	+	
Πρωτούλης Ιωάννης	+	
Μελά Παναγιώτα - Εύα	+	
Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος	+	
Δραγασάκης Ιωάννης	+	
Παπαγιαννάκης Μιχαήλ	+	
Ψαριανός Γρηγόριος	+	
Γεωργιάδης Σπυρίδων - Άδωνις	+	
Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος	+	
ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ		
Μαγγίνας Βασίλειος		+
Σαλμάς Μάριος		+
Λιβανός Σπυρίδωνας - Παναγιώτης (Σπήλιος)		+
Σταμάτης Δημήτριος		+
Μωραΐτης Αθανάσιος (Θάνος)	+	
Βερελής Χρήστος	+	
Γιαννακά Σοφία	+	
Μωραΐτης Νικόλαος	+	
ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ		
Μανώλης Ιωάννης		+
Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)		+
Μανιάτης Ιωάννης	+	
ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ		
Τατούλης Πέτρος		+
Λυκουρέντζος Ανδρέας		+
Ρέππας Δημήτριος	+	
ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ		
Παπασιώζος Κωνσταντίνος		+
Παπαγεωργίου Γεώργιος		+
Τσιρώνης Δημήτριος	+	
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ		
Βλάχος Γεώργιος		+
Δούκας Πέτρος		+
Καντερές Νικόλαος		+
Σταύρου Απόστολος		+
Μπούρας Αθανάσιος		+
Πάγκαλος Θεόδωρος	+	
Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)	+	
Οικονόμου Βασίλειος	+	
Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)	+	
Κουμπούρης Δήμος	+	
Λεβέντης Αθανάσιος	+	
Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)	+	
ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ		
Μπεκίρης Μιχαήλ		+
Παπαδημάτος Νικόλαος		+
Ράγιου-Μεντζελοπούλου Αναστασία (Νατάσα)		+
Παπανδρέου Γεώργιος	+	

Κατσιφάρας Απόστολος	+	
Βέρρας Μιλτιάδης	+	
Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος	+	
Καραθανασόπουλος Νικόλαος	+	
Τσούκαλης Νικόλαος	+	
ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ		
Μπασιάκος Ευάγγελος		+
Γιαννάκης Μιχαήλ		+
Κουτσούμπας Ανδρέας		+
Τόγιας Βασίλειος	+	
ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ		
Φώλιας Χρήστος		+
ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ		
Δαϊλάκης Σταύρος		+
Τζίμας Μαργαρίτης		+
Αηδόνης Χρήστος	+	
ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ		
Παυλίδης Αριστοτέλης		+
Βαληνάκης Ιωάννης		+
Καραμάριος Αναστάσιος		+
Νικητιάδης Γεώργιος	+	
Ζωΐδης Νικόλαος	+	
ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ		
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος		+
Γεροντόπουλος Κυριάκος		+
Κελέτσης Σταύρος		+
Ντόλιος Γεώργιος	+	
ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ		
Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)		+
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος		+
Λιάσκος Αναστάσιος		+
Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	+	
Παπαγεωργίου Γεώργιος	+	
Μαρίνος Γεώργιος	+	
ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ		
Καρανίκας Ηλίας	+	
ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ		
Βαρβαρίγος Δημήτριος	+	
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ		
Κοντογιάννης Γεώργιος		+
Κανελλοπούλου Κρινιώ		+
Αδρακτάς Παναγιώτης		+
Τζαβάρας Κωνσταντίνος		+
Κουτσούκος Γιάννης	+	
Κατρίνης Μιχάλης	+	
ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ		
Χαλκίδης Μιχαήλ		+
Φωτιάδης Ηλίας		+
Τσαβδαρίδης Λάζαρος		+
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+	
ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ		
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ		+
Αυγενάκης Ελευθέριος		+
Μπαντουβάς Κωνσταντίνος		+
Κεγκέρογλου Βασίλειος	+	
Στρατάκης Εμμανουήλ	+	
Σκουλάς Ιωάννης	+	
Σκραφνάκη Μαρία	+	
Αλαβάνος Αλέξανδρος	+	

ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ		
Μπέζας Αντώνιος		+
Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		
Καραμανλής Κωνσταντίνος		+
Γκιουλέκας Κωνσταντίνος		+
Ιωαννίδης Ιωάννης		+
Ορφανός Γεώργιος		+
Ράπτη Ελένη		+
Καλαφάτης Σταύρος		+
Τζιτζικώστας Απόστολος - Ιωάννης		+
Βενιζέλος Ευάγγελος	+	
Καστανίδης Χαράλαμπος	+	
Αράπογλου Χρυσή	+	
Καϊλή Ευδοξία - Εύα	+	
Μαγκριώτης Ιωάννης	+	
Ζιώγας Ιωάννης	+	
Καλαντίδου Σοφία	+	
Κουράκης Αναστάσιος	+	
Καρατζαφέρης Γεώργιος	+	
Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		
Καράογλου Θεόδωρος		+
Σαλαγκούδης Γεώργιος		+
Ρεγκούζας Αδάμ		+
Γερανίδης Βασίλειος	+	
Τσιόκας Θεοχάρης	+	
Αμμανατίδου - Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)	+	
Βελόπουλος Κυριάκος	+	
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ		
Καλογιάννης Σταύρος		+
Τασούλας Κωνσταντίνος		+
Παντούλας Μιχαήλ	+	
Αργύρης Ευάγγελος	+	
Αλυσανδράκης Κωνσταντίνος	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ		
Καλαντζής Γεώργιος		+
Παναγιωτόπουλος Νικόλαος		+
Χριστοφιλογιάννης Δημήτριος		+
Τιμοσίδης Μιχαήλ	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ		
Σιούφας Δημήτριος		+
Τσιάρας Κωνσταντίνος		+
Ταλιαδούρος Σπυρίδων		+
Αναγνωστόπουλος Γεώργιος		+
Ρόβλιας Κωνσταντίνος	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ		
Μπουζάλη Παρασκευή		+
Πετσάλνικος Φίλιππος	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ		
Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος		+
Γκερέκου Αγγελική (Άντζελα)	+	
Χαραλάμπους Χαράλαμπος	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ		
Παρίσης Αλέξανδρος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ		
Κιλτίδης Κωνσταντίνος		+
Τσιτουρίδης Σάββας		+
Φλωρίδης Γεώργιος	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ		
Κασαπίδης Γεώργιος		+
Τσιαρτσιώνης Νικόλαος		+
Παπαδόπουλος Μιχάλης		+

Παπακωνσταντίνου Γεώργιος	+	
Αθανασιάδης Αλέξανδρος	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ		
Παπαληγούρας Αναστάσιος-Πέτρος		+
Κόρκα-Κώνστα Αθηνά		+
Κόλλιας Κωνσταντίνος		+
Μπεγλίτης Παναγιώτης	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ		
Βρούτσης Ιωάννης		+
Μανούσου - Μπινοπούλου Αριάδνη		+
Ρήγας Παναγιώτης	+	
ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ		
Σκανδαλάκης Παναγιώτης		+
Αποστολάκος Γρηγόριος		+
Γρηγοράκος Λεωνίδας	+	
ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ		
Χαρακόπουλος Μάξιμος		+
Ζώης Χρήστος		+
Αγοραστός Κωνσταντίνος		+
Έξαρχος Βασίλειος	+	
Νασιώκας Έκτορας	+	
Σαχινίδης Φίλιππος	+	
Τσιόγκας Δημήτριος	+	
Ροντούλης Αστέριος	+	
ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ		
Πλακιωτάκης Ιωάννης		+
Καρχιμάκης Μιχαήλ	+	
ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ		
Γιαννέλλης-Θεοδοσιάδης Ιωάννης		+
Σηφουνάκης Νικόλαος	-	
Σκοπελίτης Σταύρος	+	
ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ		
Σολδάτος Θεόδωρος		+
ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ		
Νάκος Αθανάσιος		+
Σούρλας Γεώργιος		+
Καρτάλης Κωνσταντίνος	+	
Ζήση Ροδούλα	+	
Γκατζής Νικόλαος	+	
ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ		
Λαμπρόπουλος Ιωάννης		+
Σαμαράς Αντώνιος		+
Σαμπαζιώτης Δημήτριος		+
Καλαντζάκου Σοφία		+
Κουσελάς Δημήτριος	+	
ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ		
Κοντός Αλέξανδρος		+
Μάντατζη Τσετίν	+	
Σγουρίδης Παναγιώτης	+	
Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		
Μιχαλολιάκος Βασίλειος		+
Μελάς Παναγιώτης		+
Σημίτης Κωνσταντίνος	+	
Παντελάκη Ελπίδα	+	
Δρίτσας Θεόδωρος	+	
Αποστολάτος Βαΐτσης (Βάης)	+	
Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		
Τραγάκης Ιωάννης		+
Νεράντζης Αναστάσιος		+
Νιώτης Γρηγόρης	+	
Λιντζέρης Δημήτριος	+	
Διαμαντίδης Ιωάννης	+	
Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)	+	
Λαφαζάνης Παναγιώτης	+	
Αράπογλου Δήμητρα	+	
ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ		
Καρασμάνης Γεώργιος		+
Τζαμτζής Ιορδάνης (Δάνης)		+
Φουντουκίδου - Θεοδωρίδου Παρθένα		+
Τζάκρη Θεοδώρα	+	
ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ		
Κωνσταντόπουλος Γεώργιος		+
Κουκοδήμος Κωνσταντίνος		+
Καρπούζας Αντώνιος		+
Αμοιρίδης Ιωάννης	+	
ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ		
Τρυφωνίδης Γεώργιος		+
Παπαχρήστος Ευάγγελος	+	
ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ		
Κεφαλογιάννη Όλγα		+
Λαμπίρης Ηλίας	+	
ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ		
Στυλιανίδης Ευριπίδης		+
Χατζή Οσμάν Αχμέτ	-	
Πεταλωτής Γεώργιος	+	
ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ		
Θαλασσινός Θαλασσινός		+
ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ		
Καραμανλής Αχιλλέας		+
Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία		+
Λεονταρίδης Θεόφιλος		+
Καριπίδης Αναστάσιος		+
Κουτμερίδης Ευστάθιος	+	
Μπόλαρης Μάρκος	+	
Πολατίδης Ηλίας	+	
ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ		
Χατζηγάκης Σωτήριος		+
Λέγκας Νικόλαος		+
Χάϊδος Χρήστος	+	
Μερεντίτη Αθανασία (Σούλα)	+	
Κανταρτζής Αχιλλέας	+	
ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ		
Γιαννόπουλος Αθανάσιος		+
Σταϊκούρας Χρήστος		+
Σταυρογιάννης Νικόλαος		+
Καλλιώρας Ηλίας		+
Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)	+	
ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ		
Κωνσταντινίδης Ευστάθιος		+
Λιάνης Γεώργιος	+	
ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ		
Μπούγας Ιωάννης		+
ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ		
Βαγιωνάς Γεώργιος		+
Φλωρίνης Αθηναίος		+
Δριβελέγκας Ιωάννης	+	

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ		
Μαρκογιαννάκης Χρήστος		+
Βολουδάκης Μανούσος - Κωνσταντίνος		+
Νικηφοράκης Στυλιανός		+
Σκουλάκης Εμμανουήλ	+	
ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ		
Κοσμίδης Ιωάννης		+
Τσουρή Ελπίδα	+	
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: «ΝΑΙ» 146		
.....".....".....: «ΟΧΙ» 152		
ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ 298		
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ	

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς η πρόταση που υπέβαλαν ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Γεώργιος Παπανδρέου, η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης και οι Βουλευτές των κομμάτων τους, με την οποία εζητείτο, σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2 εδάφιο δεύτερο του Συντάγματος και το άρθρο 116 του Κανονισμού της Βουλής, η διεξαγωγή δημοψηφίσματος για το ψηφισμένο νομοσχέδιο: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις», απορρίπτεται, διότι δεν συγκέντρωσε την πλειοψηφία των 3/5, δηλαδή εκατόν ογδόντα Βουλευτών από το σύνολο των τριακοσίων Βουλευτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής απογευματινής συνεδρίασης.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.48', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 3 Απριλίου 2008 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Μέτρα για την προστασία των πολιτιστικών αγαθών», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη, που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ **ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**